

hiên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

XUÂN NHÂM NGỌ 2002
Chúc Mừng Năm Mới

Kỷ niệm 10 năm

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

BAN SÁNG LẬP

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

BAN PHỤ TRÁCH

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tính
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (Con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số
XUÂN, HẠ, THU, ĐÔNG

Bài vở, thư từ xin gửi về
NGUYỄN TRUNG THOẠI
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3 Canada

Hình Bìa

Ta đứng bên đời chờ "mã đáo".
Tri-âm bao quản nỗi quan san !

*Nhân dịp Giáng Sinh
Năm Mới Dương Lịch
Xuân Nhâm Ngọ*

Chúng tôi xin chúc
Quý Trưởng Cao-Niên
Các Trưởng và Thân-hữu Hướng-đạo
cùng các anh chị em Hướng-đạo VN

**Một cuộc sống
thật đầy đủ,
ý nghĩa, hữu ích
và trải rộng
tình thương**

Ban Phụ-trách Bản tin Liên-Lạc

Thư Chúc Đầu Năm của Trường Vĩnh-Đào
CHỦ-TỊCH BAN THƯỜNG-Y VỤ HỘI-ĐỒNG TRUNG-ƯƠNG H.Đ.V.N.

Năm 2001 sắp chấm dứt. Năm đầu tiên của thiên niên kỷ đã không đem lại những dấu hiệu lạc quan cho phép hy vọng một kỷ nguyên mới yên bình. Hận thù và tàn phá tiếp tục xảy ra hàng ngày tại nhiều nơi trong một thế giới còn nhiều biến động, sau khi đã lan đến tận tâm điểm của thế giới văn minh. Trong khi đó, phong trào Hướng Đạo trong gần một trăm năm nay vẫn kiên nhẫn đem lại mỗi ngày những thông điệp hòa bình, ngay tại những vùng đất sôi động nhất, dù rằng tiếng nói của những người trẻ tuổi mang quyết tâm "xây dựng một thế giới tươi đẹp hơn" chưa lần át được những biểu hiện ồn ào của lòng hận thù. Vì những cố gắng âm thầm và bền bỉ đó, phong trào Hướng Đạo thế giới rất xứng đáng được trao tặng giải Nobel về Hòa Bình đúng vào dịp Hướng Đạo thế giới kỷ niệm một trăm năm thành lập, vào năm 2007. Mùa hè năm 1907, B.P. tổ chức cuộc cắm trại đầu tiên trên hòn đảo Brownsea. Lấy ngày đó làm mốc khởi đầu cho phong trào, tất cả Hướng Đạo sinh trên thế giới chuẩn bị kỷ niệm trong 5 năm nữa một thế kỷ của phong trào Hướng Đạo.

Trong phạm vi của mình, tờ *Liên Lạc* cũng đã kiên nhẫn gieo rắc trong hơn mười năm nay những thông điệp của hòa bình và của tình thương. Cùng với phong trào Hướng Đạo trường niên, *Liên Lạc* đã giúp xây dựng nên phong trào Hướng Đạo Việt Nam ngày nay, trong đó những người trưởng và hướng đạo sinh của những thế hệ trước giữ vững mối dây liên lạc, trao đổi những kỷ niệm buồn vui, nhưng cũng không ngừng gắn thân với phong trào, sẵn sàng chia sẻ kinh nghiệm, giúp đỡ những người trẻ của thế hệ sau đang tiếp nối con đường.

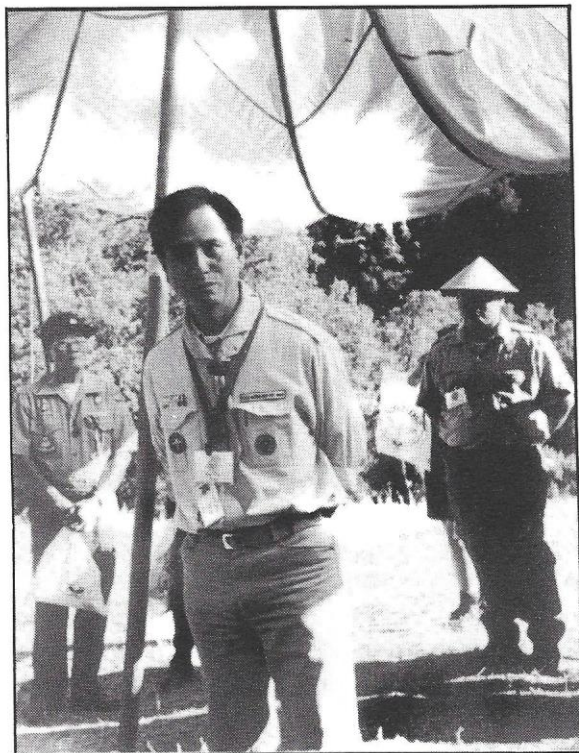
Năm 2000, chúng ta vừa kỷ niệm 70 năm thành lập phong trào HĐVN. Mùa hè năm 2002, chúng ta hẹn gặp mặt tại trại họp bạn Thăng Tiến lần thứ 7 tại Houston, Texas. Trong vòng hơn 15 năm về sau này, kể từ trại họp bạn Thăng Tiến đầu tiên năm 1985 tại Pháp đến hè năm 2002 này tại Houston, HĐVN đã bảy lần tổ chức trên bình diện quốc tế những cuộc họp mặt của toàn thể HĐVN trên nhiều lục địa, thuộc nhiều thế hệ. Chúng ta cũng đang chuẩn bị để gửi một phái đoàn HĐVN tham dự trại họp bạn toàn thế giới tại Thái Lan vào cuối năm 2002. Vừa qua, hai trưởng Đỗ Phát Hai và Hoàng Ngọc Châu đã đại diện HĐVN tại Hội nghị Hướng Đạo vùng Á châu Thái Bình Dương tại New Delhi, Ấn Độ, trong tháng 10-2001, và đã được cộng đồng Hướng Đạo vùng Á châu Thái Bình Dương tiếp đón nồng nhiệt và thân tình, một tình thân đặc biệt chỉ tìm thấy được trong phong trào Hướng Đạo. Trong khi đó, tại khắp các nơi, các trại liên đoàn, trại đơn vị, tiếp tục cuộc sống bình thường và sôi nổi của phong trào chúng ta. Tất cả những sự kiện trên chứng tỏ sức sống không ngừng vươn lên của phong trào HĐVN trong 70 năm qua, và đặc biệt trong hơn 25 năm sau này, khi HĐVN xây dựng cho mình một vị trí vững vàng giữa cộng đồng Việt Nam tại hải ngoại và cộng đồng Hướng Đạo thế giới.

Năm mới sắp đến, tôi xin chúc tất cả các anh chị em HĐVN, quý Trưởng và gia quyến một năm an bình, thịnh vượng và thành công. Chúng ta tin rằng sứ mạng giáo dục của HĐVN ngày hôm nay cũng như ngày hôm qua, sẽ góp một phần nhỏ để đào tạo cho xã hội ngày mai những công dân tích cực và nhiều thiện chí để xây dựng một kỷ nguyên mới hạnh phúc và thanh bình.

Paris, tháng 12 năm 2001

Vĩnh Đào

Những suy nghĩ của chúng ta về Hương Đạo tại VIỆTNAM

Những tin tức nhận được mấy lúc sau này cho thấy có nhiều cuộc vận động tại Việt Nam nhằm tái lập sinh hoạt Hương Đạo trong nước. Trước những tin này, phản ứng tự nhiên và dễ hiểu của chúng ta là bồi hồi, xúc động và náo nức chờ đợi sự hồi sinh của phong trào ngay trên đất nước thân yêu sau hơn hai mươi năm gián đoạn. Nhưng trước khi để tình cảm lôi cuốn, chúng ta cần phải sáng suốt nhận diện vấn đề.

Khi tiếp cận với một diễn biến trong nước, việc không tránh khỏi là nhận định về

tình hình thực tế tại quốc nội. Trước hết, có những nhận định về tình hình chính trị, về dân chủ và nhân quyền tại một nước không có nghĩa là “làm chính trị”, hoặc đem chính trị vào phong trào Hương Đạo. Cần nói rõ sự kiện Hương Đạo là một phong trào giáo dục *không có tính cách chính trị*, như Hiến chương của Tổ chức Hương Đạo Thế Giới đã khẳng định. Đó là một điểm cơ bản bảo đảm cho sự độc lập của chúng ta. Điều này có nghĩa, một mặt, Hương Đạo là một tổ chức đứng ngoài chính quyền, không bị chi phối bởi chính quyền trong đường lối, chủ trương giáo dục của mình; mặt khác Hương Đạo không tham gia những hoạt động chính trị, theo nghĩa không tham gia, ủng hộ một phe nhóm, một đảng phái nào trong mục đích giành lấy chính quyền, hay củng cố chính quyền hiện hữu.

Mục đích của giáo dục Hương Đạo nhằm huấn luyện cho đoàn sinh hiểu vai trò và trách nhiệm của mình trong một cộng đồng xã hội dân chủ. Vì vậy mà tinh thần dân chủ thấm nhuần các sinh hoạt Hương Đạo. Đoàn sinh, ngay từ lúc nhỏ tuổi nhất, đã được tập sống trong một môi trường hết sức dân chủ; sinh hoạt, phân công, cùng tham gia quyết định qua những cơ cấu dân chủ của một xã-hội nhỏ bé; các Hội Đồng Bàn. Hội đồng Đội, Hội đồng đoàn là những cơ chế làm cho đoàn sinh quen với một nếp sống có tinh thần trách nhiệm giữa một môi trường tự do trong sự tôn trọng kẻ khác. Khi nhắc nhở

đến bốn phạm của Hưởng Đạo sinh đối với quốc gia và xã hội, chúng ta không quên rằng giáo dục Hưởng Đạo chủ trương “*trung tín với đất nước trong chiều hướng phát huy hòa bình, sự cảm thông và hợp tác trên các lãnh vực địa phương, quốc gia và quốc tế; tham gia vào việc phát triển xã hội trong sự tôn trọng phẩm giá con người và toàn vẹn của thiên nhiên*” (Điều II Hiến Chương). Như vậy, nguyên lý Hưởng Đạo không tách rời Hưởng Đạo sinh ra khỏi các thực tế chính trị của đất nước và người Hưởng Đạo không thể nhắm mắt phục tùng một chế độ chính trị chà đạp nhân quyền và các quyền tự do cơ bản.

Do tính cách khai phóng và nhân bản của nền giáo dục Hưởng Đạo nên điều dễ hiểu là tại các nước độc tài không bao giờ có Hưởng Đạo, vì bất cứ chế độ độc tài nào, dù là phát xít hay cộng sản, đều gặp nhau ở chỗ thi hành một chính sách ngu dân, giáo dục thanh thiếu niên bằng cách tuyên truyền, nhồi sọ, tôn sùng lãnh tụ, biến thành những kẻ cuồng tín và mù quáng phục tùng chế độ. Những chính quyền đó không bao giờ dung túng một đoàn thể giáo dục độc lập, gieo rắc nơi đoàn sinh một tinh thần và một nếp sống dân chủ. Hơn nữa, giáo dục Hưởng Đạo đặt trên một nền tảng tâm linh, xem việc thi hành bốn phạm đối với tôn giáo là một điều kiện thiết yếu để phát triển toàn diện con người. Quan điểm này hoàn toàn trái ngược với chủ thuyết cộng sản duy vật và vô thần, xem tôn giáo là những lực lượng phản động.

Sau những nhận xét tổng quát như trên, nay trở lại tình hình tại Việt Nam. Sau khi gần như toàn bộ khối cộng sản sụp đổ thì tại Việt Nam, Đảng và chính quyền cộng sản dùng bạo lực giữ lấy toàn bộ chính quyền như không có gì xảy ra, sẵn sàng noi gương của nhà cầm quyền Bắc Kinh, đàn áp mọi cao trào đòi hỏi dân chủ. Là những người dân yêu

nước, ai có thể yên tâm nhìn thấy đất nước Việt Nam còn chìm đắm trong bóng tối của độc tài, làm đồng chí với những nước chuyên chính vô sản cuối cùng trên thế giới là cộng sản Trung Quốc, Cuba và Bắc Triều Tiên ?

Trong khi bản chất chế độ hoàn toàn không có gì thay đổi : độc quyền chính trị, bắt bớ giam cầm một cách thô bạo và độc đoán, thì mấy lúc gần đây một số cán bộ và đảng viên cộng sản Việt Nam phát động một phong trào nhằm lập lại sinh hoạt Hưởng Đạo trong nước. Trong số cán bộ nhà nước đứng ra chủ động công việc này, ta nhận thấy đa số là những cán bộ đảng viên xuất phát từ miền Bắc, trong khi đó gần như toàn bộ các Trưởng Hưởng Đạo cũ ở miền Nam đều lẩn tránh, chỉ còn vài người vì một lý do này hay một lý do khác, phải miễn cưỡng đứng tên. Một số Trưởng muốn duy trì một hình thức sinh hoạt ngoài vòng kiểm tỏa của chính quyền thì thường xuyên bị công an theo dõi và hạch hỏi. Trong những điều kiện này, làm sao chúng ta có thể ngây thơ tưởng rằng phong trào Hưởng Đạo sẽ được dựng lên sẽ là một phong trào giáo dục theo đúng nghĩa của nó, tôn trọng tinh thần và nguyên lý Hưởng Đạo ? Hay trái lại, chỉ là một công cụ mới để Đảng giáo dục thiếu niên theo chiều hướng vô thần, đấu tranh giai cấp, trung thành tuyệt đối với Đảng và chủ nghĩa xã hội ?

Tất nhiên, Tổ chức Hưởng Đạo Thế giới thấy rõ âm mưu đó nên đã dứt khoát tuyên bố không nhìn nhận việc tái lập một phong trào Hưởng Đạo tại Việt Nam, khi chưa có một đảm bảo nào là sinh hoạt tại đó sẽ không bị chính quyền lợi dụng vào các mục đích chính trị. Trong khi đó, tại những nước trong khối cộng sản cũ đã dứt khoát chọn con đường dân chủ hóa, và ngay tại Nga, Tổ chức Hưởng Đạo Thế giới đang tích cực giúp đỡ sinh hoạt Hưởng Đạo. Lẽ dĩ

nhiên, khi có lập trường như vậy, Tổ chức Hướng Đạo Thế giới, mà đại diện là Trưởng Tổng Thư ký Jacques Moreillon, không “đem chính trị vào Hướng Đạo” hoặc xen vào nội bộ Việt Nam, nhưng chỉ muốn bảo đảm rằng phong trào Hướng Đạo không bị một chính quyền tịch thu làm công cụ cho mình.

Cần nói rõ là nếu nhà cầm quyền Việt Nam muốn lập lại một Hội Hướng Đạo tại Việt Nam. Tổ chức Hướng Đạo Thế giới và chúng ta, Hướng Đạo Việt Nam tại hải ngoại, không có thẩm quyền gì để ngăn chặn việc đó. Họ có toàn quyền lập ra những đoàn thể nào mà họ muốn và gọi là gì cũng được : Thiếu nhi quàng khăn đỏ. Thiếu niên tiên phong hay Hướng đạo cũng vậy. Nhưng Tổ chức Hướng Đạo thế giới chỉ nhìn nhận là thành viên của phong trào Hướng Đạo Thế giới những đoàn thể nào cùng một mục đích giáo dục chân chính với cộng đồng Hướng Đạo Thế giới. Và chúng ta cũng đóng góp phần sức của Hướng Đạo sinh Việt Nam tại hải ngoại để ủng hộ công cuộc tái lập sinh hoạt Hướng Đạo tại Việt Nam khi nào mà chúng ta được biết chắc chắn rằng sinh hoạt Hướng Đạo tại quê nhà có thể tiến hành bình thường trong một chế độ tự do, tôn trọng nhân quyền..

Các Trưởng Hướng Đạo Việt Nam qua nhiều giai đoạn lịch sử đã chứng tỏ sự sáng suốt và quyết tâm của mình trong việc phục vụ một lý tưởng trong sáng, từ chối mọi áp lực đặt phong trào Hướng Đạo dưới một kiểm tỏa chính trị. Năm 1945-1946, các Trưởng đã cương quyết chống lại việc biến cải Hướng Đạo Việt Nam thành “Hướng Đạo cứu quốc” để làm công cụ cho mặt trận cộng sản lúc đó. Dưới chính quyền miền Nam, các Trưởng lại cương quyết không kém khi tránh đặt Hướng Đạo trong hệ thống “Thanh Niên Cộng Hòa” của chính quyền thời bấy giờ.

Lịch sử Hướng Đạo Việt nam sẽ ghi nhận thái độ thẳng thắn và quyết tâm của các Trưởng Hướng Đạo hôm nay, từ chối tham dự vào một âm mưu mới nhằm đem phong trào phục vụ cho những mục đích mờ ám của một chế độ độc tài trong giai đoạn cáo chung.

Cùng các Trưởng và anh chị em Hướng Đạo sinh thân mến,

Sau khi mình định một số điều cần thiết về đường lối, hành động, và chỗ đứng của chúng ta trong cộng đồng Hướng Đạo Thế giới, chúng ta có thể vững tâm tiến tới. Chúng ta tự hào là Hướng Đạo Việt Nam vì chúng ta may mắn tự kết hợp được trong một cơ cấu có một bình diện rộng lớn, được cộng đồng Hướng Đạo Thế giới nhìn nhận và được tự do theo đuổi lý tưởng của chúng ta : rèn luyện thế hệ trẻ Việt Nam tại hải ngoại để trở thành những công dân xứng đáng của xã hội nơi định cư, nhưng biết quý trọng nguồn gốc của mình, cùng với di sản tinh thần và văn hóa của dân tộc. Công tác của chúng ta thật khó khăn nhưng vô cùng cao đẹp. Trên bước đường phục vụ cho lý tưởng đã chọn, chúng ta không đơn độc, mà chung quanh ta là cả một cộng đồng huynh đệ cùng chia sẻ một hoài bão chung là làm cho thế giới này xinh đẹp hơn.

Vinh Đào

Noël, đâu là hình ảnh thật ?

Chúng ta sống trong một thế giới mà mỗi ngày càng tràn ngập đủ mọi thứ hình ảnh chung quanh chúng ta. Nhất là vào tháng mười hai hàng năm, dịp lễ Giáng-sinh. Nhưng đối với người công giáo thì hình ảnh chính - trọng tâm của ngày lễ - lại vắng mặt.

Chúng ta tự hỏi phải chăng thế giới Đông Âu đã dần dần xa Thiên chúa ? Những hình ảnh mà chúng ta thường gặp trên các báo chí, trên các bức tường quảng cáo, trên truyền hình, và ngay trên máy vi tính mà chúng ta thường dùng hàng ngày. Những hình ảnh đó nó hứa hẹn cho chúng ta đầy Hạnh phúc, kích thích, hiếu kỳ, và đôi khi nó còn hứa hẹn ngay cả sự sống, sự tồn tại và hoàn hảo của con người.

Khi một nhà thương gia gặp một giai đoạn khó khăn về việc tiêu thụ các mặt hàng, họ tìm đến những nhà quảng cáo để tìm cách lôi cuốn lại khách hàng của mình bằng những tấm quảng cáo đầy hấp dẫn. Những tấm hình quảng cáo các mặt hàng thường đi đôi với những " *nàng tiên giáng trần* " hoặc các " *công tử xuất du* " với nụ cười tươi tình tứ.

Khi một nhà chính trị gặp một giai đoạn khó khăn mà dư luận quần chúng đang xuống dần, thì những nhà báo thường dùng những lời lẽ để bình luận như : " *un problème d'image* " (khó khăn về hình ảnh). Thế là họ lại đi cầu cứu nơi các nhà cố vấn đặc biệt để hỏi ý kiến, tìm đường lấy lại chỗ đứng trên lãnh vực chính trị. Những nhà cố vấn thường yêu cầu họ thay đổi kiểu hớt tóc, mang những bộ đồ hợp thời trang, vừa đứng đắn nơi những nhà thời trang danh tiếng. Kích thích họ hãy để cho các nhà báo chụp hình nơi các nơi tụ họp đông dân chúng, như trong những buổi tranh giải thể thao, những buổi mít-tinh tranh đấu cho Nhân quyền.

Chúng ta cũng phải công nhận rằng Giáo-hội Công-giáo cũng đang gặp khó khăn về hình ảnh. Bởi vì hình ảnh của Giáo hội đang bị coi như là làm buồn phiền, quấy rầy đời sống tư nhân, nhất là đời sống giới trẻ ngày nay, và đôi khi họ coi Giáo hội như một nhà luân lý học lỗi thời.

Nhưng để đổi mới bộ mặt Giáo hội, chắc chắn chúng ta không đi cầu cứu nơi các nhà cố vấn để tìm cách chỉnh đốn lại và bán các " *mặt hàng* " của chúng ta trên thị trường.

Đạo Công giáo hoàn toàn khác biệt với các kiểu cách ngoài đời. Vì hy vọng và tương lai của chúng ta không phải chỉ có một hình ảnh duy nhất là Đức Kitô hay sao ? Bởi vì chính Ngài là hình ảnh của Thiên-Chúa Cha. Cái khó khăn của chúng ta là làm hiện hữu hình ảnh đó , với những giá trị cao siêu, ánh sáng ngời, vẻ tuyệt mỹ của Ngài.

Ra khỏi nhà là chúng ta gặp tràn ngập trên các ngã đường những gương mặt của mọi tầng lớp : Gương mặt của các "Ngôi Sao" trong thế giới văn nghệ, trong lãnh vực điện ảnh, các cầu thủ nổi tiếng trong ngành thể thao, các nhà chính trị trung bày trước chúng ta bộ mặt thật tươi với những nụ cười đầy hứa hẹn. Nhưng nếu chúng ta

dám nói sự thật thì nó chỉ là những mặt nạ chiến thắng trong lãnh vực kinh tế và hãnh diện cá nhân mà thôi. Ngược lại, riêng chúng ta là người Kitô giáo, từ trong đáy lòng, nơi mỗi trái tim của chúng ta thiết tưởng rằng chúng ta tìm được một hình ảnh mang lại cho chúng ta một nụ cười tươi thật sự, không giả dối trong ước hẹn. Hình ảnh đó thấu hiểu mỗi con người, mỗi trái tim của chúng ta, mỗi sự ưu lo buồn phiền cũng như những giây phút hạnh phúc an vui của mỗi người.

Chính vì thế mà Thánh Vịnh 27, 8 đã thay ta thốt lên ước muốn đó như sau :

“Lạy Chúa, con tìm thánh nhan Ngài, xin Ngài đừng ẩn mặt. Chính Ngài là đấng phụ trợ con”

Vậy chúng ta có bốn phận tìm mọi cách làm nổi bật hình ảnh đó trong thế giới hôm nay.

Hình ảnh Thiên chúa đầy yêu thương, Ngài chính là Đường, là Sự Thật, và là Sự Sống, qua gương mặt của Chúa Giêsu.

Qua sự giáng trần của Hài nhi Giêsu trong hang đá, Ngài đưa chúng ta đi chiêm ngắm hình ảnh của Thiên Chúa Cha, Đấng mà chúng ta cứ hình dung Ngài là một vị cao sang khôn sánh, quyền thế vô song mà loài người vẫn mong đợi nơi Ngài ban phát mọi ân huệ ... Nhưng khi chúng ta chiêm ngắm Chúa Giêsu trong hang đá, chúng ta cảm thấy một Thiên Chúa đơn hèn, bé mọn, đầy tình thương. Vậy ơn huệ mà Ngài muốn ban cho chúng ta đó là thấu hiểu cảnh tượng làm

than của chúng ta qua trẻ thơ Hài Đồng, sinh nơi hang đá, mặc lấy thân phận con người yếu đuối để thấu hiểu sự yếu đuối và nghèo nàn của loài người. Bởi vì nếu Chúa Giêsu sinh ra nơi cung điện nhà Vua, chắc chắn Ngài sẽ mặc khải cho chúng ta một Thiên Chúa như là một “Ông Chủ” oai phong mà chúng ta sẽ không bao giờ nghe thấy câu nói với các đồ đệ của mình như sau : *“Ta đến để phục vụ chứ không phải để được người ta phục vụ”*

Vậy Giáng sinh mặc khải cho chúng ta một Thiên Chúa, Ngài không tự mãn nguyện trên các tầng trời cao xa để cai trị vũ trụ vạn vật bằng sự tuyệt hảo của Ngài, nhưng là một Thiên Chúa mà chính Ngài đã tự hạ mình trong thân phận con người mà đến với chúng ta.

Ngài đến với tinh thần nghèo khó và phục vụ trong yêu thương nơi Ngài sẽ giúp chúng ta vượt qua được những ích kỷ và hiếu thắng trong mỗi con người chúng ta, chắc chắn chúng ta sẽ tìm được hình ảnh trọng tâm và ý nghĩa của Giáng sinh.

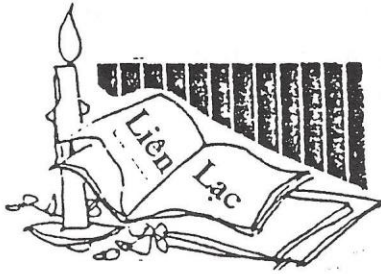
Phạm-Dức-Tri

10 NĂM VUI BUỒN VỚI LIÊN-LẠC

Xin ghi lại để tưởng nhớ công ơn khai-lộ của Quý Trưởng trong Ban Sáng-Lập, san sẻ những nỗi vui buồn với Anh Chị Em trong Ban Phụ-trách và biết ơn những độc-giả - một thứ độc giả không giống ai - đã thường thức, khuyến-khích và nuôi dưỡng Liên-Lạc tồn tại cho đến ngày hôm nay : "Kỷ-Niệm Đệ Thập Chu Niên".

(01-1-1992 - 01-1-2002)

Ngựa Chạy Khó

Năm 1988, lúc còn làm TTK-HĐTÚ/HĐVN, tôi nhận được một Bản tin có tên là LIÊN-LẠ C. Nhìn bên ngoài thì biết Bản Tin do Quý Trưởng Trần-Văn-Thao, Phan-Như-Ngân và Lê-Văn-Ba thực-hiện. Về hình thức thì bài vở đánh máy tay, bìa cũng như bên trong trình bày rất ư là ... tiểu-công-nghệ, nhưng gói ghém một Tâm hồn thiết tha với Hướng-đạo của ba Trưởng mà tuổi Chạc đều trên dưới bát tuần .

Sự cố gắng và hy sinh của ba vị đàn anh này cũng có giới hạn, cho đến số 11 thì khựng lại vì vấn đề tài-chánh và không có ai gửi bài vở về đăng tải, chỉ có Tr. Thao viết một số chuyện du-ký, dịch một vài bài báo liên-quan đến Hướng-đạo, Tr. Ngân cho biết một số tin tức anh em HĐĐ, xa gần Tr. Ba thì xào nấu những thứ trên, xay xỏ, nhấn nhủ và mời gọi các nơi gửi tin về, nhưng sự đáp ứng của thập phương chưa được như lòng mong muốn

Trong giai đoạn bế tắc đó thì dịp may đến là có Trại Họp Bạn Thăng Tiến 3 ở San Jose. Các Trưởng Thao, Ngân và Ba đều cùng hẹn nhau về tham gia, liền triệu tập một phiên họp đặc biệt để tìm cách cứu vãn tờ Liên-lạc. Trong phiên họp

này có sự hiện diện của các Trưởng Mai-Liệu, Nguyễn-Đình-Thư (vừa mới được bầu làm Thủ-quỹ của HĐTÚ), Hoàng-Ngọc-Châu và một số Trưởng khác cùng ở chung phòng là các Trưởng Nguyễn-Văn-Thơ (Chủ-tịch HĐTÚ), Trần-Văn-Đường, Mai-Xuân-Tý và một số Trưởng cao-niên khác mà chúng tôi không nhớ hết danh tánh . Trong phiên họp này, các Trưởng Sáng lập tờ Liên-lạc trình bày những khó khăn hiện đang gặp phải và nếu không có phép lạ nào thì buộc lòng Liên-lạc phải đình bản ngay tức khắc.

Lập tức, Tr. Nguyễn-Đình-Thư, với khí thế hăng say của một Tân Thủ-Quỹ của HĐTÚ, đã dơ tay mạnh dạn phản đối và tuyên bố : " Không đình bản tờ Liên-lạc được. Tôi hiện đang phụ trách và phát hành một tờ báo ở Texas, tôi chỉ xin các anh mỗi kỳ hãy gửi cho tôi một bản "master" của tờ báo Liên lạc do các anh đã làm và một bản danh sách độc giả cần gửi đi, tôi sẽ in giúp và phát hành giúp cho các anh luôn, các anh khỏi phải lo tiền bạc chi cả".

Tất cả mọi người đều vỗ tay hoan hô Trưởng Thư và coi như vấn đề tờ Liên-lạc đã giải quyết xong, không còn gì lo lắng nữa. Tr. Ba sung sướng nói : Chúng ta đã trúng số độc đắc rồi !

Lòng riêng tấp tểnh mừng thầm.

Vui này đã bỏ buồn ngâm bấy lâu !

Sau Trại Họp Bạn TT3 về, Tr. Ngân lâm trọng bệnh, sức khoẻ sút giảm và không còn nhớ gì

nhiều. Tiếp đến Tr. Ba đột ngột cố hạc quy tiên (ngày 28-8-91). Chỉ còn lại Tr. Thao tự liệu sức già, chuẩn bị đường "quy cố hương" dự trừ trường trú bên đó, nhưng vì "đất không lành", chim (Yên-tử) không đậu được, nên đành trở lại Hoa-kỳ sống với người con trai ở Vermont. Lúc này Tr. Thao mở lời kêu gọi các nơi "đào ký ức, viết lịch sử HĐVN".

Bảng đi một thời gian, sau số 11, tờ Liên-lạc âm thầm đi vào quên lãng, không còn ai nhắc đến nữa.

Tháng 11/1991, anh Mai-Xuân-Tý về hưu, rảnh nhiều thì giờ, đến tìm Ngựa bàn chuyện tái sinh tờ Liên-lạc và cho Ngựa tui hay rằng có hai anh Nguyễn-Văn-Tinh và anh Lê-Thọ đã sẵn sàng, nhưng nếu có anh (ám chỉ Ngựa) chịu đứng ra "cầm volant" thì công việc mới chạy được, vì cho rằng Ngựa quen biết nhiều, đã lâu năm làm việc ở BTV/HĐTÚ, thạo việc tổ-chức và giao dịch rộng, để thành công hơn, tóm lại là cho Ngựa bay lên tận mây xanh !

Vốn "hảo ngọt" và "nhẹ dạ" nên Ngựa tui "xiêu lòng" và buổi họp đầu tiên được tổ chức tại nhà hàng Mc Donald (21-11-91) để định kế hoạch, tìm phương tiện tái sinh tờ Liên-Lạc -

Khó khăn nhất là đánh máy bài vở. Từ trước, là do anh Ba gỏ máy tay, nay anh Tinh cũng làm như vậy, với sự phụ-lực của Ngựa .

Nhưng sự nhớ lại có lần anh Hoàng Ngọc Châu (Florida) người có tham dự cuộc họp để bàn về L.L. ở TT3, hứa sẽ đánh máy bằng computer giúp cho L.L., nếu cần. Ngay sau phiên họp, anh em giao cho Ngựa liên lạc với Tr. Châu. Tối ấy, Ngựa bèn gọi điện thoại, gọi lại tình củ nghĩa xưa ở Huế, nào là mình ở Chi-lăng, Châu là dân Bạch-Đằng với Tr. Diển, nào tui cũng là dân An-Cựu mà Châu là trai hàng xóm Ngoạ-Dàn-Xay, nào có xa lạ chi, anh em cả mà !

qua lại một hồi thì Tr. Châu nhận lời một cách

vui vẻ. Nhưng có tí trở ngại là cũng có những lúc Tr. Châu đi công tác xa nhà, nên Ngựa tui biên thư nhờ Tr.Trần-Trung-Hợp (Wisconsin) và Tr.Lê-Phục-Hùng (Toronto) để phòng hờ. (Hành chánh là tiên liệu : đó là nghề của Ngựa) .

Tiếp đến là vấn đề tài-chánh. Theo số lượng bản tin gửi đi và số trang phát hành sơ khởi lúc ấy thì mỗi kỳ dự trừ chi phí trung bình là 500\$ gồm tiền in, tiền tem và phong bì gửi cho 56 độc-giả (theo danh sách anh Lê-Văn-Ba để lại).

Ngựa xin đóng 100\$, anh Tý đóng 50\$, anh Thọ 50\$, anh Tinh 50\$. Ngoài ra anh Thọ hứa sẽ vẽ một số Thiệp chúc Tết để bán cho Phụ-huynh và HDS. Sau đó, Chị Lê-Văn-Ba gửi qua US.106 \$(tiền lưu quỹ do anh Ba để lại). Tất cả đều đồng ý giao anh Tý làm Thủ-quỹ giữ việc chi thu. Anh Thọ phụ-trách phần trang trí và đem bản tin đi in, lúc đầu ở máy photocopie nhà anh Hợi. Anh Tinh thì làm étiquettes, vô phong bì và đem gửi bưu-điện. Ngựa chịu trách-nhiệm điều hành tổng quát, lo liệu bài vở, liên lạc các nơi, nhưng xin đừng ghi tên Ngựa là Chủ-nhiệm, Chủ bút hay Tuỳ-phái chi cả, chỉ nên ghi tên chung các anh em (theo thứ tự A,B,C) cùng đang góp sức phụ-trách thực hiện tờ Liên-lạc.

Anh em lại giao cho Ngựa biên thư qua anh Nguyễn-Đình-Thư (thư đề ngày 07-12-91) nhắc lại lời hứa mà anh ấy đã hứa với anh em trong phiên họp ở Trại TT3 San Jose cách đó mấy tháng. Anh Thư có trả lời (thư đề ngày 24-12-91) cho biết : ..."*Tôi xác nhận có hứa giúp in và phát hành tờ Liên-lạc giúp các anh. Nhưng hiện nay tờ Bách-Hợp của HĐTÚ có một vài trục trặc kỹ-thuật, nên tôi sẽ trình với Ban Thường-vụ để tờ Liên-lạc cùng đóng góp chung vào việc thông tin liên lạc, như vậy thì*" !

Thế là tất cả hy-vọng đặt nơi anh Thư ... hoàn toàn tiêu ra mây khói. Từ nay, nhóm Canada

phải liệu lý tụt tụt cường mà đưa đẩy Liên-lạc cho đến nơi đến chốn.

Đến kỳ họp thứ nhì tại nhà Ngựa (luân phiên tổ chức), anh em nhận thấy việc tiếp được tờ Liên-lạc không mấy đơn giản như đã tưởng lúc ban đầu, nhất là việc gửi bài vở đi phương xa qua bưu-điện nhờ đánh máy (bằng computer), rủi ro tài liệu bị thất lạc, hoặc lúc các Trưởng ấy bận hoặc đi công tác xa thì ... dờ tàn trong ngõ hẻm ! Mà việc đầu tiên (tiền đầu) thiếu trước hụt sau, suy đi tính lại, anh em có hơi nản.

Ngựa liền nghĩ ra "Giấc Chiêm Bao" nhằm mục đích "thúc quân" không để cho các Trưởng nản chí bàn chuyện rút lui, bèn dõng dạc nói :

"Thưa các Anh, tối hôm qua em đã suy nghĩ rất nhiều đến những khó khăn của anh em mình sẽ đối phó với tờ Liên-lạc, suy nghĩ đến phải "Nhập Tâm" và thấy phảng phất hình bóng anh Lê-Văn-Ba hiện hồn về, vừa cười vừa nói với em :

"Này anh Thoại, anh nói với anh em hãy gắng lên. Trước đây, tụi tui chỉ có 3 người (Thao, Ngân và tôi), bây giờ các anh có đến 4 mạng (Tinh, Thọ, Tý và Thoại), như thế là đã hơn 1 điểm. Ra hải-ngoại, 3 anh em tui ở 3 nơi khác nhau (Thao ở Kansas, Ngân ở San Diego và tui ở Illinois) mà 3 anh bây giờ cùng đều ở Montréal (Canada), còn sung sức hơn ba anh em già tui, thì việc liên lạc quá tiện, như vậy là Nhóm các anh thắng chúng tui 2 điểm. Hơn nữa, có thêm lời hứa của anh Nguyễn-đình-Thư, anh không giúp nhiều thì giúp ít, cứ mỗi tháng ủng hộ L.L. chừng 300\$, như thế là đã hơn chúng tui 3 điểm, lợi thế biết chừng nào".

Linh nghiệm thật ! khi Ngựa vừa kể xong "Giấc Mộng Vàng", các anh phấn chí và nói : Nếu quả thật anh Ba hiện hồn về báo mộng anh em mình như vậy thì chúng ta tiến bước, mong rằng anh Ba sẽ phù hộ việc làm của chúng ta.

Số Ra Mắt chỉ vồn vện có 12 trang, hình bìamỏng, đơn giản, phát hành ngày 01-1-1992, đánh máy thủ công-nghệ, nhưng Liên-lạc đã được đón tiếp nồng nhiệt, vì các nơi tưởng Liên-lạc đã ra đi theo gót chân anh Ba và anh Ngân không còn nữa, nay bỗng nhiên xuất hiện Bộ Mới, lại còn hứa hẹn phát hành đều đặn mỗi năm 4 số Xuân, Hạ, Thu, Đông. Liều thật !

Thời gian qua mau, đến những số sau thì có củilửa độc giả gửi thêm, đem nhà in thực hiện cho sáng sủa, được anh Trần-Minh-Thưởng (Ottawa) tiếp tay đánh máy bài vở, bàn với anh Chung-Thế-Hùng trình bày trang bìamới, có nhiều màu sắc trông rất trang nhã. Rồi đến lúc Ngựa đến tuổi xin về hưu, các Ngựa Con tặng Ngựa Bố một dàn máy computer mới có cả máy in, nói là để Bố giải trí trong những lúc nhàn rỗi . Ngựa bèn cung thỉnh các bậc Sư-phụ Trần-Minh-Thưởng, Phan-Văn-Thiết (và một số Sư-Huỳnh, Sư-Đệ khác) xuống núi truyền dạy, và từ đó việc đánh máy tờ Liên-lạc bớt vất vả hơn trước.

Ngày 23-9-92, anh Mai-Xuân-Tý qua đời sau một cơn đau tim ngắn, anh em rất buồn, vì thiếu anh Tý là tờ báo mất một Trưởng rất tháo vát, vui tính và hết lòng với anh em. Để có sự liên tục và thủy-chung với nhau, sau khi hội ý với gia-đình Chị Tý và các cháu , Ngựa xin nhờ một cháu trai, thú-nam của anh Tý đảm trách tiếp tục vai trò Thủ-quỹ, "Phụ truyền Tử kế" : đó là cháu Mai-Xuân-Phú, một sinh-viên du-học, tốt-nghiệp Kỹ-sư, độc thân (hồi đó), làm việc tại Montréal .

Tiền thập phương gửi về, Ngựa tui nhận, ghi và công bố vào Sổ Vàng của Liên-lạc rồi chuyển ngay qua chú Thủ-quỹ để ký-thác vào Ngân-hàng, và chỉ xuất ngân vào 3 mục chính : Trả tiền in báo, tiền tem gửi báo và mua phong bì đựng báo. Thủ-quỹ làm bản báo cáo mỗi Tam cá nguyệt. Tuyệt nhiên không có mục chi tiêu nào

khác cả, vì các phí tổn bất thường thì anh em vui lòng bỏ tiền riêng lo cho Liên-lạc,

Giai đoạn đầu, thiếu kinh nghiệm, hể nhận bài, tin tức, tranh ảnh của độc giả gửi đến đều đăng tướt lướt hết, từ tinh tú trên trời đến môi sinh dưới biển, kể cả sức khoẻ tuổi già, từ văn học, khoa học đến thời sự, tiền tem chịu không thấu, bèn ra vấn kế Nhà Bưu-điện. Họ bảo : cứ mỗi số báo 36 trang đem cân 100gr. là giá như vậy, 72 trang 200gr. là giá như vậy. Nhưng hể quá vài ba trang cho mỗi tờ thì giá sẽ gần gấp đôi. Riêng Canada thì phải chịu thêm 15 % tiền thuế Liên-bang và Tỉnh-bang (ngoài giá tem đã dán). Từ đó, đành từ chối dần những tiết mục phổ thông , chỉ những bài vở, hình ảnh có liên quan xa gần đến sinh hoạt H.Đ. mới đăng , Mục Thư Bạn và Mã Thư lại được độc giả ưa thích nên phải tính toán cơ giản thể nào cho đúng số trang, số trọng lượng một tờ báo mới dám gửi đi in.

Đem gửi nhiều lần, anh Tỉnh làm quen với Ông Đại-lý Bưu-cục, ông này có hảo ý với H.Đ. không tính thêm tiền thuế 15% mà còn trừ bớt 5% cho Liên-lạc. Cũng lợi được bộn xu, nhưng niềm vui không kéo dài được bao lâu thì chi-nhánh bưu-điện này đóng cửa (Mong rằng không phải lý do đã nâng đỡ Liên-lạc) . Dạo này anh Tỉnh sức khoẻ không được như trước (hơn 80 tuổi rồi), cứ mỗi lần báo phát hành, bỏ báo vào ba-lô mang thành nhiều bận, cuộc bộ từ nhà đến bưu-điện, rờng rã mấy năm trời như thế. Thấy thảm thương vô cùng ! Thế mà anh Tỉnh luôn vui vẻ với công việc.

Cuối năm 1997, nhân dịp phát hành số Xuân Đinh-Sửu, trong buổi họp thường kỳ của L.L., anh Thượng nêu ý kiến muốn tờ báo có nhiều màu sắc, đẹp (vốn là dân Cựu tù ngoài Bắc), nhưng nhìn lại Số Vàng quá ề ọp, lập tức có cuộc lạc-quên ngay tại chỗ : các Chị Bông, C. Cường, C. Tý cùng các Anh Thiết, A. Tỉnh, A. Thượng, A. Thọ và Ngựa tui mỗi người góp thêm

100\$, cùng với tiền trong sổ vàng hiện có, gom lại cũng tạm đủ.

Một thời gian sau, có thêm Tr. Thiết, Tr. Tỉnh, và nhất là Tr. Thượng tiếp tay nên việc đánh máy khỏi phải gửi đi xa nhờ cậy nhiều nơi. Như vậy là một mối lo lớn đã được giải quyết, tờ Liên-lạc được sáng sửa hơn trước, số trang tăng dần, nhưng không quá số trọng lượng ấn định. Trang bì cũng gặp vấn đề : Chúng tôi nhờ Tr. Chung-Thế-Hùng design tờ bì màu cho trang nhã và có ý nghĩa : 3 màu : Xanh (Liên-lạc), Vàng (màu bì) và Đỏ (3 gạch tượng trưng cho 3 ngành của HĐ). Khi Liên-lạc được chuyển về bên Quê Nhà, một số Trưởng gặp khó khăn, báo bị tịch thu (trừ một số chuyển tay theo một số người thân về VN) vì bì màu vàng và 3 gạch đỏ : huỷ ký !

Anh em phải họp lại, đề nghị Tr. Phú thay đổi màu vàng hình bì cho nhạt bớt để đỡ khó khăn và phiền phức cho anh em ở xa khi nhận được.

Sau một phiên họp có đông anh em ở Ottawa về dự, anh Thượng thấy Liên-lạc càng ngày càng đông độc giả, mà anh em Montréal xoay xử khó nhọc quá, chắc không kham được lâu dài, bèn đề nghị đưa báo lên Ottawa in ở nhà in Tr. Ngô-Phú, xong rồi, anh Thượng đem về nhà, dán étiquette trên phong bì , chớ báo ra bưu-điện gửi đi bốn phương. Giao dịch nhiều bận nên Tr. Thượng và bà Bưu-điện Orleans quen thuộc trong giá biểu gửi báo, tin nhau nên nói mỗi số nặng bao nhiêu, mấy trăm số, gửi đi những vùng nào, và Tr. Thượng cứ vậy đóng tiền, thế là xong. Nhưng rủi ro, có một bận, bà Bưu-điện quen thuộc nghỉ hè, một nhân viên khác thay thế, chiếu nguyên tắc đem cân từng tờ báo, "trội" mỗi tờ 2 grammes, giá biểu tăng gần gấp đôi. Một tờ Liên-lạc 36 trang nặng 100gr, cước phí gửi đi Âu-Châu, Úc-Châu, Á-châu thông thường chỉ trả 2\$30. Nay chỉ trội 2 gr mà phải trả 4\$35 (gần gấp đôi) thì đau quá ! Số Tết 72

trang thì còn phải trả nhiều hơn nữa. Tr. Thuởng năn nỉ đến đỏ cả mặt mà Ông Bưu-điện nhất định không thông qua. Thế là Cụ già 82 tuổi lại vác các thùng báo chất lại trong xe, chở về nhà in, tháo từng bao thư, đem cắt xén mỗi bề một chút cho nhẹ bớt cân (xin độc giả xem lại bề dài L.L. số 31 thì sẽ thấy sự cắt xén này). Lại lần lược cho báo vào bì thư, dán lại chở đến Bưu-điện để giao cho ông nhân viên khó tính. Lần này Cụ Thuởng nhà ta bị trượt té trật xương khá nặng phải dưỡng thương vì khuôn vác các thùng L.L. lên xe xuống xe mấy bận trong mùa tuyết lạnh của mùa đông Canada.

"Đoạn trường ai có qua cầu mới hay!"

*

Kỳ Trại TT6, Tr. Nguyễn-Xuân Hoàng-Quân, Chủ nhiệm Đặc-San Giúp ích tìm gặp Ngựa và nói : *"Làm báo Hướng-đạo khó lắm Trướng ơi!"* Ngựa cười và đáp : Đã làm báo thì "lãnh búa" là chắc. Làm báo thông thường thì giỏi lắm được 2 lần huê vốn và 8 lần sập tiệm vỡ nợ. Vì thế nên báo H.Đ. rất hiếm, mà có ra thì cũng èo-èp, khi trời khi sứt, phát hành hạn chế, phần nhiều là Bản tin phổ biến nội bộ mà thôi.

Hỏi tiếp : *Liên-lạc có gặp khó khăn nhiều không?*

Ngựa tui ngậm ngùi trả lời : Làm việc gì mà chẳng khó khăn nếu muốn làm cho nghiêm chỉnh thứ nhất là phải có "Một Tấm Lòng" thứ đến là phải có "Thì giờ" dành cho công việc làm báo, còn các việc khác tuy là cần thiết, nhưng có thể nhờ cậy một số anh chị em phụ giúp vào, tùy khả năng và sự thu hút của người Chủ-biên, đại khái như những tiết mục sau đây :

I. Bài vở : so với báo "đời" thì báo H.Đ. lời lẽ thu hẹp hơn một tí, có pha đôi chút Luân-lý Giáo-khoa-thư, trộn thêm nhạt nhạt màu sắc Tôn giáo, nhưng nên nhớ là đừng xa rời Cụ BiPi. Riêng L.L. thì phóng túng hơn là nhờ có mục Mã Thư và Thư Bạn "trả lời ý thư" của thiên-hạ, xen lẫn

Kim-Vân-Kiều giao duyên cùng thơ Mới, thơ Đường, thơ Lục bát loạn xà ngầu, rất là "Trăm Hoa Đua Nở". Chính 2 mục này làm cho tờ báo bớt khô khan, độc giả có nơi để trao đổi ý kiến, bày tỏ tâm tình, do đó độc giả và người viết dễ gần nhau hơn và càng thân thiết nhau hơn.

2. Tờ báo H.Đ. không nên ôm đồm nhiều lãnh-vực, Tránh việc tranh-luận, vì ở hải-ngoại "báo Đời", "báo Chợ", báo Biểu "báo Hội-đoàn" đã quá nhiều, không có thì giờ đọc hết, vậy báo H.Đ. cần phải có cái gì khác lạ, đem lại niềm vui thương tươi mát, gợi lại "Những Giấc Mơ Xưa", đọc người khác mà thấy phảng phất hình ảnh của mình trong đó, nhưng cần nhất là đừng dài quá, để khi cầm lên người đọc bớt nản chí.

3. Tài-chánh .-Chuyện này đáng lý không nên nói làm gì, nhưng đã hỏi mà không nói cho hết thì cũng kỳ. Như thế này : Liên-lạc có một số độc-giả Mạnh-Thường-Quân rất nồng nhiệt, tuy nhiên cũng có một số mắc bệnh ... lãng trí hay quên, nhưng nói chung thì đa số đều biết "Luật Chơi". Có lần, chú Thủ quỹ M.X.P. phát biểu ý-kiến rất "Đa nguyên, Dân chủ" như sau : Xin các Bác trong Ban Phụ-trách xử sự công bằng hợp lý cho Châu để thi hành nhiệm vụ quân bình ngân sách, nghĩa là vị độc giả nào khi đã nhận một số Liên-lạc (2, 3 số) đọc thử chơi mà không báo tin là đã nhận được, hoặc không thư từ phê bình góp ý, hay không gửi tiền bưu-phí và ấn-phí, thì cho phép Châu "cắt đứt giây chuông". Như vậy mới là Công-bình và tờ báo mới trường tồn được !

Ngựa đã có lần phân trần giải thích cho Chú Thủ-quỹ tuổi trẻ tài cao biết "*Ngoài cái lý, chúng ta cần có chút tình*" dành cho một số độc giả "rất quen biết" dù có thể nào đi nữa, cũng không đành xử sự như vậy. Đây là một ngoại lệ, xin được tiếp tục duy trì để giữ lòng Chung Thủy.

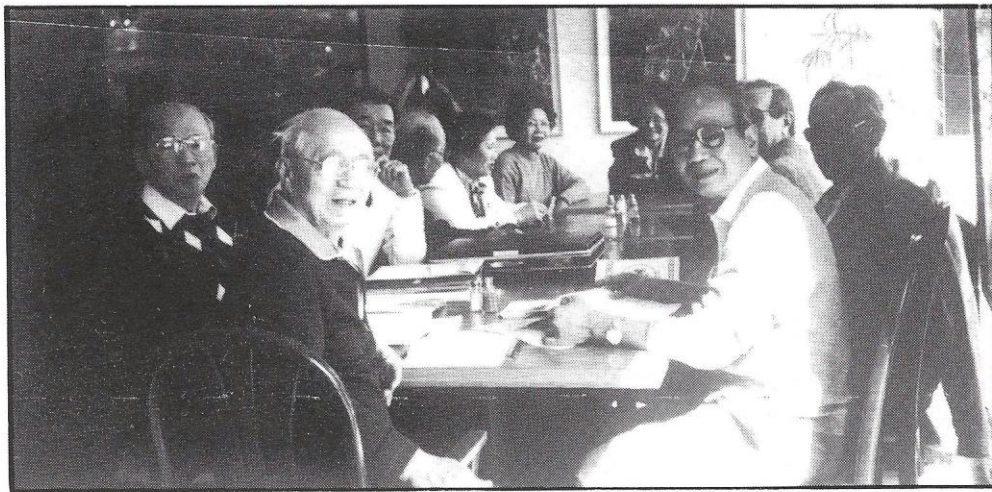
Xin Xem Tiếp Trang 34

Một phiên họp định kỳ trước khi bắt tay thực hiện một số Liên Lạc (Từ trái : Tr. Tý, Tr. Thoại, Tr. Thọ và Tr. Tỉnh)

Khi Tr. Mai-Xuân-Tý đột ngột qua đời, ban phụ trách tăng cường thêm 2 Trưởng (từ trái qua : các Trưởng : Thoại, Thiết, Tỉnh,, 'Thường' và Thọ. Toàn là "Tê" mà còn "Hát")

Liên-lạc số Đặc biệt TẾT phải tăng cường thêm nhân lực phái nữ để có thêm xăng nhớt (Từ trái qua : các Anh : Thoại, Tỉnh, Thường, Rạng và các Chị Thường, Vy, Tý, C. Cường (khuất), A. Cường, A. Thiết (đen mặt) và A. Thọ.

TÓM LƯỢC

Lịch-Sử Phong-trào Hướng-Đạo Việt-Nam

Nghiêm-Vân-Thạch

- 1929 - Thiếu sinh VN đầu tiên được nhận vào một đơn vị HD (SDF) lập căn cứ tại trường trung học Albert Sarraut, Hà Nội (tr. Vũ Ngọc Tân). Trước đó, đã có một vài đơn vị HD Pháp thuộc các hệ thống Công Giáo (SDF – Scouts de France), Thế Tục (EDF – Eclaireurs de France) hoặc Tin Lành (EU – Eclaireurs Unionistes) xuất hiện tại Hà Nội và Saigon, nhưng chỉ thu nhận trẻ em Pháp và không hoạt động lâu bền.
- 1930- Tr. Trần Văn Khắc thành lập đơn vị HD gồm toàn người Việt với sự ủng hộ của ô. Nguyễn Lễ, Hội trưởng EDEP (Trường Thế Dục) ở Hà Nội. Tham dự đầu tiên có ôô. Võ An Ninh, Nguyễn Xuân Chính, Tạ Văn Giục, v.v. Đơn vị gọi là Ban Đồng tử quân, lấy tên là Lê Lợi, khăn quàng nền xanh lá cây viền đỏ. .
- 1931- Tr. Hoàng Đạo Thúy nhập cuộc, lập ấu đoàn (bây) Lê Lợi. Nhiều tỉnh như Lạng Sơn, Nam Định, Hải phòng, hưởng ứng phong trào, tổ chức đơn vị VN theo mẫu Liên đoàn Lê Lợi. Tr. Trần Văn Thao lập đơn vị VN (Công giáo) trong hệ thống SDF.
- 1932- Tr. Trần Văn Khắc trao Phong trào miền Bắc cho tr. Hoàng Đạo Thúy, xin chuyển vào Saigon, rồi cùng với các trưởng Lương Thái, Huỳnh Văn Diệp, Trần Coln, thành lập Hội HD Nam Kỳ. Hội Trưởng là ô. Trần Văn Khá.
- 1933- Tr. Hoàng Đạo Thúy đổi danh xưng là Hướng Đạo Sinh (thay vì Đồng Tử Quân) và chọn áo sơ-mi màu củ nâu với quần cụt màu xanh biển làm đồng phục. Tổ chức và sinh hoạt theo mẫu EDF. Trong Lời Hứa dịch đúng văn bản của EDF không có bốn phạm tâm linh. Nhưng Lời Hứa và Luật HD công khai đặt lên hàng đầu bốn phạm Trung thành với Tổ quốc gây tác động mạnh mẽ vào lúc cuộc khởi nghĩa (1930) của VN Quốc Dân đảng thất bại nhưng còn dư âm vang dội.
- Ô. Nguyễn Lễ nhận là Hội trưởng HD Bắc Kỳ.
 - Hội HD Nam Kỳ ấn hành tờ *Hướng Đạo*. Triều đình Mên (Cambodia) cử Giám đốc Học chính tiếp xúc với tr. Trần Văn Khắc để hỏi thể thức và lấy tài liệu tổ chức HD.
- 1934- Một phái đoàn HD Nam Kỳ do tr. Trần Văn Khắc hướng dẫn, lên Nam-Vang (Phnom Penh) theo lời mời của nhà Vua, dự trại ra mắt HD Mên và chứng kiến lễ tuyên hứa của Thái tử Monireth. Vua Mên ngỏ ý tặng huân chương, tr. Trần Văn Khắc từ khước, xin nhường cho hai trưởng phụ tá.
- 1935- Tr. Trần Văn Khắc thúc đẩy sự thành lập Hội HD Trung Kỳ với Hội trưởng là ô. Trần Bá Vị, các trưởng Võ Thành Minh, Trần Điền... Hội VN ba Kỳ đều ký danh với EDF. Họp Bạn VN toàn cõi do tr. Trần Văn Khắc tổ chức ở sân vận động Dakao Saigon, có đủ các phái đoàn Nam, Trung, Bắc, thêm phái đoàn Mên từ Nam-Vang xuống, và một số đơn vị HD Pháp, Trung Hoa, ở Saigon.
- Tổng Hội HD Pháp đặc cử tr. André Lefèvre (EDF) qua Đông dương công cán. Lão Hải-ly (Vieux Castor) lần lượt thăm HD Pháp và bản địa ở 5 xứ; thảo luận việc hợp nhất tổ chức; và triệu tập cấp lãnh đạo mỗi xứ tới Dalat dự khóa huấn luyện trưởng do Trưởng điều khiển, trước khi trở về Pháp phúc trình. Thành phần VN có đầy đủ các trưởng thuộc thế hệ sáng lập: Trần Văn Khắc, Huỳnh Văn Diệp, Võ Thành Minh, Trần Điền, Cung Giũ Nguyên, Hoàng Đạo Thúy, Trần Văn Tuyên, Phạm Văn Nam...
- 1936- Tổng hội HD Pháp bổ nhiệm tr. Raymond Schlemmer (SDF, Khóa trưởng Ngành Tráng ở trại trường Le Breuil), cựu đề đốc hải quân (hưu trí), qua Đông Dương nối tiếp công cuộc vận động do Tr. Lefèvre đã đặt nền tảng. Kết quả là sự thành lập Liên hội HD Đông Dương (FIAS), chi nhánh thuộc địa của Tổng hội HD Pháp. Chủ tịch Liên hội – Thụ ủy Thường trực (Permanent Delegate) của Tổng hội SF - là Tr. André Consigny (EDF); phụ tá là Tr. Serène (SDF). Mỗi xứ có 2 thành viên trung ương gồm 2 Tổng ủy viên, một của các đơn vị Pháp (EDF, SDF, EU), một của các đơn vị bản địa (VN, Mên, hay Lào - Laos). Thành viên chấp hành Bắc Kỳ là tr. Hoàng Đạo Thúy và tr. Bernard (EDF); Trung Kỳ là (tr. Võ Thành Minh và tr. Niedrist (EU); Nam Kỳ là tr.

Trần Văn Khắc và tr. Huet (SDF). Tr. Schlemmer được cử làm Ủy viên Huấn Luyện (UV.HL) kiêm DCC Thiếu và Tráng của Liên hội. Ban Thường vụ đặt ở Huế, gồm các trưởng Schlemmer (Trưởng ban), Võ Thành Minh (Tổng thư ký) và Niedrist (Ủy viên). Tr. Võ Thành Minh mở cuộc thi tuyển, rồi chọn kiểu Bông Sen vẽ phông như bông Bách hợp (huệ) làm huy hiệu thống nhất của Liên hội. Cùng vào khoảng thời điểm này, tr. Võ Thành Minh tham khảo ý kiến Lễ Bộ Thượng Thư Triều đình Huế, xác định rằng các đơn vị VN theo nghi thức chào quốc kỳ màu vàng tuyền treo đồng hàng với cờ Pháp. Nhưng các đơn vị VN ba Kỳ thường dùng lá cờ HĐ (nền xanh với huy hiệu Bông Sen-Bách hợp và bảng châm ngôn Sấp Sấn) trong lễ thượng kỳ mà thôi, trừ khi có sự hiện diện của nhà chức trách ở buổi lễ. Khi nhận trách vụ TTK.BTV Liên hội, tr. Võ Thành Minh «trao đước» cho tr. Tạ Quang Bửu điền thế làm Tổng ủy viên HĐ Trung Kỳ.

- Hội HĐ Bắc Kỳ ra từ *Thắng Tiến* (do tr. Trần Văn Tuyên phụ trách). Liên hội ấn hành tờ *Le Chef* dành cho Trưởng (do tr. Võ Thành Minh phụ trách). , dùng Pháp ngữ để phổ biến chung cả bên hai xứ Mên, Lào.

- BP, Thủ lãnh HĐ Thế giới (từ 1922), quyết định Lời Hứa HĐ từ nay phải ghi bốn phạm tâm linh lên hàng đầu. Tuy nhiên, tiêu chuẩn nguyên lý mới ấn định không có hiệu lực hồi tố : các thành viên Phong trào Thế giới trước 1936 không bắt buộc phải bổ túc Lời Hứa (trường hợp EDF). Quyết định này Liên hội FIAS có thể không biết, vì không trực tiếp với HĐ Thế giới.

1938- Khánh thành Trại Trường Bạch Mã, tạo dựng trên miếng đất Vua Bảo Đại tặng khi tiếp kiến tr. Schlemmer, và với khoản tiền Vua Mên đóng góp phụ thêm. Các khóa đầu gồm Thiếu I (tháng 7) và Thiếu II với Tráng I (tháng 8). Những trưởng cao cấp dự khóa huấn luyện 1936 ở Dalat đã theo một trong 3 khóa này và được trao Bằng Rừng (Wood Badge). Mỗi xứ chịu trách nhiệm tổ chức huấn luyện trưởng cấp Dự Bị (phía 3 Kỳ VN đặt thêm cấp Sơ Luyện trước), để gửi tiếp lên các khóa ở Trại Trường gồm 2 bậc : Bạch Mã (hoàn luyện, 10 ngày - khăn quàng nền xám, thêu hai đợt sóng màu xanh ở góc nhọn sau lưng) cho Trưởng và phụ tá đơn vị ; và Bằng Rừng (chuyên sâu, thêm 3 ngày - khăn quàng Gilwell nền xám hồng, với nút da 2 vòng đan và giày đeo 2 mẫu gỗ) cho liên đoàn trưởng, ủy viên cùng trưởng huấn luyện.

1939- Tr. Tạ Quang Bửu và tr. Vũ Ngọc Tân dự họp bạn Tráng thế giới kỳ II ở Scotland dịp hè. Sau đó tr. Tạ Quang Bửu nhập trại Gilwell dự hai khóa Thiếu và Tráng. Đồng thời Nữ trưởng Chauvet (SDF) dự khóa Ấu để về làm Khóa trưởng Ấu (Akéla Leader) cho Liên hội FIAS.

- Pháp thua trận (đầu cuộc chiến Thế Giới II), bị Đức Quốc xã chiếm đóng. Chức quyền cai trị Đông dương theo chính phủ Vichy của Thống chế Pétain đã ký hàng ước với Hitler. Tổng hội HĐ Pháp duy trì hoạt động dưới thẩm quyền chế độ Pétain, nên mặc nhiên (cùng với chi nhánh FIAS) không còn tư cách thành viên Tổ chức HĐ Thế Giới, trụ sở ở Luân-đôn (Anh quốc). BP đã qua hưu dưỡng ở Nam Phi trước khi chiến tranh xảy ra (rời mất ở đó năm 1944). Những HĐ Pháp không chấp nhận đầu hàng vượt biển qua Anh quốc theo De Gaulle, hoặc gia nhập các lực lượng kháng chiến bí mật ở trong nước.

1940- Họp Bạn Rừng Sắt (Bắc Ninh) kỷ niệm 10 năm HĐ Bắc Kỳ.

1941- Họp Bạn Đông Dương ở Quảng Tế, Huế (Bắc, Trung, Nam, Mên, Lào) ; Vua Bảo Đại chủ tọa lễ khai mạc..

- Tr. Hoàng Đạo Thúy bí mật hẹn Tr. Tạ Quang Bửu tới gặp ở động Hoa Lư (Ninh Bình), đồng thỏa thuận hợp tác với tổ chức biết là cộng sản. Ô. Nguyễn Hữu Đang, TTK hội Truyền Bá Quốc Ngữ (một hệ thống tuyển lựa kết nạp của đảng CS), gia nhập Tráng đoàn Lam Sơn.

1942- Tr. Tạ Quang Bửu được cử làm UV.HL Liên Hội kiêm DCC Thiếu và Tráng thay tr. Schlemmer về Pháp hưu dưỡng. Tr. Tạ Quang Bửu trao trách vụ Tổng ủy viên HĐ Trung Kỳ cho tr. Phan Như Ngân. Tr. Trần Văn Khắc lâm trọng bệnh cáo lui, trao đước cho tr. Huỳnh Văn Diệp làm TUV ở Nam Kỳ.

- Họp bạn Tráng ở Trường yên (Ninh Bình).

- Toàn quyền Đông Dương (Đô đốc Decoux) cử Thiếu tá Ducoroy phát động rầm rộ phong trào thanh niên thể dục thể thao, rập theo tổ chức với sinh hoạt thanh thiếu niên của chế độ Pétain bên Pháp, mong ngăn chặn và dành ảnh hưởng với trào lưu tranh đấu cho nền độc lập tự chủ trong giới trẻ 5 xứ. Tr. Serène và Tr. Cung Giũ Nguyễn chủ trương tập san Sổ Tay của Giới Trẻ (Carnets de la Jeunesse) bằng Pháp ngữ.

1944- Khóa chốt ở Trại Trường Bạch Mã, do tr. Cung Giũ Nguyễn đảm nhiệm thay thế Tr. Tạ Quang Bửu bận việc.

- Họp bạn Tráng chia 2 nơi vì giao thông khó khăn : Qua Châu (Thanh Hóa) và Mỹ Khê (Nha Trang) nhưng cùng theo một chương trình trại duy nhất.

1945- Ngày 09 tháng 3 dl. Nhật đảo chính, bắt giữ hết quân đội và cấp cai trị Pháp ở Đông dương, trao quyền lại cho các Quốc vương VN, Mên, Lào. Vua Bảo Đại tuyên bố độc lập thống nhất, bổ nhiệm ô. Trần Trọng Kim làm Thủ tướng, ô. Phan Kế Toại làm Khâm sai miền Bắc, ô. Nguyễn Văn Sâm làm Khâm sai miền Nam.

- Ô. Phan Anh, Bộ trưởng Thanh niên, gửi thư yêu cầu HĐ miền Trung tham gia tổ chức Thanh Thiếu niên Tiền phong của Bộ. Tr. Phan Như Ngân, Tổng ủy viên, phúc đáp rằng qui chế HĐ không cho phép làm như vậy. Để tránh va chạm, Trưởng TUV cho lệnh giải tán các đơn vị thuộc quyền.

- Nhật bản đầu hàng sau hai trái bom nguyên tử tàn phá Quảng Đảo (Hiroshima) và Trường Kỳ Nagasaki). Ngày 19 tháng 8 dl. , lợi dụng khoảng trống chính quyền ở Hà Nội vì Khâm sai Phan Kế Toại (có 2 con trai là cán bộ VM) đã từ chức chung với chính phủ Trần Trọng Kim, một nhóm VM (gồm tr. Nguyễn Hữu Đang) đoạt micro của đoàn công chức biểu tình trước Nhà Hát Lớn để ủng hộ nền độc lập mà Vua Bảo Đại đã tuyên cáo. Họ trưng cờ đỏ sao vàng cùng các biểu ngữ đã chuẩn bị sẵn, dẫn đoàn biểu tình tới chiếm dinh Khâm sai (bỏ ngổ, lính canh được lệnh không ngăn cản). VM cướp chính quyền không mấy khó khăn khi ô. Nguyễn Xuân Chữ, Khâm sai chỉ định (chưa nhận việc), từ khước sự can thiệp của quân đội Nhật để «đẹp loạn». Dân HĐ thấy nhiều trưởng cao cấp và tráng sinh (nhất là của Lam Sơn), như ôô. Hoàng Đạo Thúy, Tạ Quang Bửu, Nguyễn Hữu Đang, Trần Duy Hưng, Tôn Thất Tùng, v.v. đồng thời lộ diện là thành viên MTVM. Tr. Hoàng Đạo Thúy đích thân tiếp xúc với các trưởng và tráng sinh khác để chiêu dụ tham gia các đoàn thể Cứu Quốc, tổ chức quần chúng của VM. Cuối tháng 8 dl. Hồ Chí Minh mới có mặt ở Hà Nội, ra mắt dân chúng đọc «tuyên ngôn độc lập» ngày 02.9 ở quảng trường gọi là Ba Đình (tr. Nguyễn Hữu Đang là Trưởng ban tổ chức).

- Hết năm, tr. Hoàng Đạo Thúy (cùng tr. Tạ Quang Bửu phụ tá ô. Võ Nguyên Giáp ở Bộ Quốc phòng) - mới có quyết định do Chủ tịch Hồ Chí Minh ký, bổ nhiệm làm Giám đốc trường võ bị Trần quốc Tuấn sẽ thiết lập ở Sơn Tây - tổ chức trại Tân Trào (tên địa điểm họp đại hội VM tháng 07 dl. phát động cướp chính quyền, có tr. Hoàng Đạo Thúy tham dự) ở Đại học xá Hà Nội chào mừng «cách mạng thắng lợi». Hồ Chí Minh nhận lời mời đến trại ; ông ta được tr. Trần Duy Hưng, Thị Trưởng Hà Nội từ ngày 19.8, tiếp đón trong đồng phục HĐ và hướng dẫn thăm viếng toàn khu.

1946 - Tháng 3 dl. tr. Hoàng Đạo Thúy triệu tập đại hội đồng hiệp nhất HĐ 3 Kỳ tại trụ sở phố Hàng Trống. Chiến tranh chống Pháp (binh đoàn Leclerc do Tướng De Gaulle ủy nhiệm qua hồi phục nền đô hộ ở Đông Dương) đã khởi sự ở miền Nam, các đơn vị tán lác, chỉ có vài sinh viên ở Đại học Hà Nội như ô. Lưu Hữu Phước, tráng sinh Lam Sơn, làm đại diện không có thụ ủy. Các đơn vị miền Trung ngưng sinh hoạt theo lệnh tr. Phan Như Ngân, hầu hết không được tin, trừ vài người có mặt ở Hà Nội như tr. Bạch Văn Quế, tr. Vĩnh Bang... Vào phút chót, tr. Võ Thành Minh, TTK Liên hội, từ Vinh ra kịp. Tr. Hoàng Đạo Thúy tới khai mạc đại hội trong bộ quân phục VM. Buổi chiều hôm đó, Trưởng thác bận không tới, vì đã ngằm cật cử một tráng sinh Lam Sơn, ô. Lê Trác, đứng ra cổ xúy lập «Hội HĐ Cứu Quốc» tức là gia nhập MTVM ! Đại hội liền phân ra hai khối, tranh cãi gay go và quyết liệt, đôi lúc hỗn loạn. Tr. Võ Thành Minh nhiều lần can thiệp, phân tách và giải thích cặn kẽ những luận cứ mâu thuẫn, nghịch lý với nền tảng HĐ, rồi được trao nhiệm vụ làm chủ tọa để giữ cuộc thảo luận trong tình huynh đệ và kỷ luật HĐ. Nhờ những giọt lệ của tr. Phạm Biểu Tâm, tráng sinh Lam Sơn, rơi trên diễn đàn khiến đại hội cảm xúc mãnh liệt, tr. Võ Thành Minh thuyết phục được đa số chấp thuận danh hiệu thích hợp : «Hội HĐ Việt Nam», không có cái đuôi «cứu quốc». Huy hiệu Liên hội FIAS cũng được đại hội duy trì. Ô. Nguyễn Lễ vẫn là Hội trưởng.

- Tuy nhiên, Tr. Hoàng Đạo Thúy thu xếp «trao đước» cho một tráng sinh Lam Sơn là Hoàng Văn Quý (trùng tên với nhạc sĩ HĐ Hoàng Quý) làm Tổng ủy viên toàn quốc, với các Ủy viên cùng thuộc hàng ngũ MTVM cả như tr. Tạ Quang Bửu, tr. Trần Duy Hưng, tr. Ngô Bích San. Tr. Hoàng Văn Quý, TUV, cùng một phụ tá (phỏng đoán là tr. Trần Duy Hưng) yết kiến Hồ Chí Minh, đệ trình bản Điều Lệ Hội HĐVN. Hồ Chí Minh nhận làm Hội trưởng Danh dự ; duyệt ký và cho công bố nghị định chấp thuận sự thành lập Hội HĐVN. Nhưng lúc ấy, các HĐS miền Nam và miền Trung cùng phần lớn đoàn sinh miền Bắc đã bị cưỡng bách đứng vào tổ chức thiếu nhi của MTVM ở nơi cư ngụ. Một số không nhỏ trưởng và tráng sinh như ôô. Trần Văn Tuyên, P.X.Thiện, Mai Liệu, v.v. đã tạm biệt phong trào HĐ để tham gia trào lưu tranh đấu dành độc lập ở tuyến đối nghịch với cộng sản ; nên trong thực tế, Hội HĐVN tân lập chưa có thực thể sinh hoạt như một tổ chức HĐ.

- Ngày 19 tháng 12 dl. chiến sự bùng nổ từ Hà Nội đặt toàn cõi vào cuộc chiến sau mệnh danh là VN-1 (1946-54). Bộ Tổng ủy viên cũng như các trưởng Hoàng Đạo Thúy, Tôn Thất Tùng, Lưu Hữu Phước, v.v. đều theo Hồ Chí Minh lên mặt khu Việt Bắc và kế trước người sau, đã chính thức trở nên đảng viên Cộng sản.

- 1947 - Tr. Trần Văn Tuyên cùng các nhân sĩ lưu vong góp phần tích cực cho sự thành tựu của Giải pháp Bảo Đại. Pháp thừa nhận Quốc gia Việt Nam (State of Viet Nam) «độc lập trong Liên Hiệp Pháp», với Quốc trưởng Bảo Đại. Quốc kỳ hình chữ nhật, nền vàng, có 3 sọc đỏ tượng trưng ba miền. Quốc ca lấy nhạc bản Tiếng gọi Sinh viên (của Tổng hội Sinh viên Hà Nội, 1944, do Lưu Hữu Phước sáng tác), sửa lời thành Tiếng gọi Công dân.
- Các trưởng Trần Văn Quế, Nguyễn Văn Điểu, tái lập HĐ ở Saigon. Tr. Trần Văn Quế lộ hành vi hoạt động VM, bị Pháp bắt giữ rồi tra tấn đến chết. Sinh hoạt HĐ ở Saigon lại bị gián đoạn.
 - Tr. Trần Văn Khắc sang Pháp chữa bệnh.
- 1948- Chính phủ đầu tiên của Quốc gia Việt Nam (Thủ tướng Nguyễn Văn Xuân) có tr. Trần Văn Tuyên là Bộ trưởng Thông Tin.
- Sau khi thắng Tưởng Giới Thạch và lập chính thể cộng sản Trung quốc, Mao Trạch Đông liền tăng cường sự trang bị và tiếp tay với bộ đội VM. Tướng Trần Canh, một trong 5 vị chỉ huy quân sự Trung cộng hàng đầu, được đặc cử làm Tư lệnh lực lượng chiến đấu và cố vấn cho Hồ Chí Minh.
- 1949- Tr. Hoàng Đạo Thúy thắp bùng Hồ Chí Minh thị sát mặt trận biên giới Hoa-Việt sau chiến thắng tiêu diệt quân đoàn Lepage, được Hồ Chí Minh giới thiệu với tướng Trần Canh, hiện diện trong chiến dịch .
- Tr. Trần Văn Khắc lành bệnh, từ Pháp trở về, định cư ở Dalat.
- 1950- Cuộc vận động tái lập HĐVN khởi sự ở miền Bắc từ 1949, bước vào giai đoạn thành lập đơn vị. Tr. Trần Văn Thao, Trưởng Ban Vận động, thu hồi trụ sở Hội ở phố Hàng Trống, và được vị Thủ hiến Bắc Việt trợ cấp 10.000 đồng để xây Phòng chiếu bóng Lửa Hồng dành cho trẻ em. Sau thời gian đầu sống ẻo uột, do sáng kiến của Tr. Trần Trung Du, quản lý thứ 3 (kế tiếp Tr. Trần Văn Thao và Tr. Lê Trường Thọ), rạp Lửa Hồng thu hút đông đảo khán giả tí hon, trở nên nguồn tài trợ dồi dào cho quỹ Hội.
- Tr. Vũ Trọng Hoàn, cựu Châu trưởng Sơn Nam, nhận chức Tổng ủy viên miền Bắc khi Tr. Phạm Văn Nam từ khước lời thỉnh mời của Tr. Trần Văn Thao. Tái lập Châu Thăng Long (Tr. Nguyễn Văn Tư, Châu trưởng) gồm 4 Đạo ở Hà Nội : Vĩnh Thuận (Tr. Đoàn Văn Thiệp, Đạo trưởng) ; Kiếm Hồ (Tr. L.T.Thọ, Đạo trưởng) ; Đồng Nhân (Tr. Trần Trung Du, Đạo trưởng) ; và Thọ Xương (Tr. Nguyễn Tấn Hơn, Đạo trưởng). Mở khóa huấn luyện Trưởng (Sơ luyện rồi Dự bị Thiếu và Ấu). Tr. Vũ Văn Hoan làm TUV miền Bắc, thay thế Tr. Vũ Trọng Hoàn rút lui để nhận chức Giám đốc Thanh Niên Bắc Việt.
 - Đại hội đủ mặt phái đoàn 3 Miền : miền Nam do Tr. Nguyễn Chử và Huỳnh Minh Quang ; miền Trung do Tr. Tôn Thất Dương Vân và Tôn Thất Đông ; miền Bắc do Tr. Vũ Văn Hoan và Trần Văn Thao. Tr. Trần Điền có ra thăm, nhưng không tiện dự hội nghị. Đại hội quyết định phục hoạt Hội HĐVN, duy trì bản Điều lệ 1946 và huy hiệu cũ. Tr. Vũ Văn Hoan đắc cử TUV toàn quốc. Ô. Trần Văn Thân, Kỹ Sư, do Tr. Nghiêm Văn Thạch giới thiệu, nhận chức Hội trưởng HĐVN.
- 1951 -Tr. Trần Văn Thao chuyển về Nam, giúp Nha Cảnh sát Đô Thành Saigon tổ chức đoàn HĐ dành riêng cho con em gia đình Cảnh sát. Đoàn này không gia nhập Hội HĐVN, nhưng sau 1955 được Châu Gia định cho phép các chỉ huy đơn vị dự khóa huấn luyện trưởng, và mời tham gia vài trại Hạp Bạn Châu. Từ giữa thập niên 60, HĐ Cảnh sát không thấy xuất hiện nữa.
- 1952- Tr. M.Liệu từ Phát diệm hồi cư về Hà Nội.
- 1953 - Hội nghị Trưởng 3 Miền ở Dalat do Tr. Trần Điền tổ chức và điều khiển dưới hình thức một trại tu nghiệp mùa hè, tạm thay thế Trại Trường Bạch Mã chưa mở được. Hội thảo ở trại về Hòa Bình nhân tin sắp có hội nghị về VN.
- Khóa Dự Bị Tráng I ở Hà nội, do tr. Mai Liệu phụ trách.
 - Dịp lễ Giáng sinh, Hạp Bạn Bắc Việt ở sân vận động của Hội SEPTO (hội EDEP cũ) tiếp đón các trưởng dự đại hội đồng thường lệ. Bất chấp trở ngại vì chiến sự tăng cường ác liệt, Tr. Đình Xuân Phúc đưa cả đơn vị (bây) từ Phát Diệm về Hà Nội hạp bạn. Tr. Tôn Thất Dương Vân đắc cử TUV, rời văn phòng Bộ TUV về Huế và mời Ô. Lâm Toại làm Hội trưởng. Tr. Trần Điền là Ủy viên Huấn luyện.
- 1954 - Sau khi Pháp thua trận Điện Biên Phủ, Hiệp định Geneva (Switzerland) chia cắt đất nước thành hai miền. Ô. Ngô Đình Diệm nhận chức Thủ tướng, tổ chức cuộc di cư dân chúng ở địa khu trên vĩ tuyến 16 (sẽ thuộc quyền chính thể Hồ Chí Minh) lựa chọn vào Nam.
- TUV. Tôn Thất Dương Vân bác bỏ đề nghị của tr. Mai Liệu xin di tản tài sản của Hội ở Hà Nội (có lẽ định lưu nguyên trạng trụ sở phố Hàng Trống chờ tr. Hoàng Đạo Thúy trở về tiếp nhận !). Tuy nhiên, ô. Nguyễn Bá Thảo (Thủ quỹ) trước khi di cư, tự động chia cho tr. Lê Bằng, Châu trưởng Thăng long (ở lại Hà nội), số tiền

- 30.000 đồng rồi mang theo số quỹ Hội (còn khoảng 80.000 đồng) vào Saigon. Sau khi quyết định địa chỉ Hội nay đặt ở Huế, tr. Tôn Thất Dương Văn đã xữ dụng khoản quỹ này, mượn thêm nơi các trường ở Thừa Thiên (tr. Đoàn Mộng Ngô là một chủ nợ) ứng ra, để xây văn phòng mới, gồm luôn rạp Lửa Hồng II tính thay thế LH.1 gây quỹ trung ương. Kế hoạch hoàn toàn thất bại. Rạp LH.II không thành hình ; rất cuộc, cơ sở giao cho Đạo Thừa Thiên tùy nghi xữ dụng để thỉnh thoảng hội họp. Số nợ dây dưa, các trường ứng tiền nhiều lần nhắc nhở mỗi kỳ đại hội đồng ; mãi qua giữa thập niên 60 mới trang trải xong.
 - Trường và đoàn sinh ở lại miền Bắc được lệnh sáp nhập đoàn thanh thiếu nhi duy nhất của chế độ. Tuy nhiên danh hiệu HĐ còn được duy trì ở vài hoạt động hình thức cho tới 1956 để lừa gạt dư luận miền Nam và Thế giới Tự do. 3 trường HĐ có thành tích «nằm vùng» trong địa khu Pháp chiếm đóng (Vũ Văn Hoan, Lê Bằng, Lê Ngọc Trụ) là thành viên phái đoàn thanh thiếu niên VN Dân Chủ Cộng Hòa (VNDCCH - chính thể miền Bắc do Hồ Chí Minh làm chủ tịch) dự đại hội Phong trào Hòa Bình ở Moscow dưới quyền chủ tọa của Staline. Tr. Hoàng Đạo Thúy và tr. Tạ Quang Bửu vẫn làm việc ở Bộ Quốc phòng ; tr. Trần Duy Hưng tái nhiệm Thị trưởng Hà Nội ; không vị nào đã động gì tới sự tồn vong của HĐ.
- 1955 - Tr. Tôn Thất Dương Văn bổ nhiệm tr. Phan Kim Phụng làm Châu trưởng Gia định thay thế tr. Nguyễn Chử ra Huế làm việc. Tr. Huỳnh Văn Nhu, Tổng Giám đốc Thanh Niên, yêu cầu giải tán Đạo Nhà Bè do các phần tử thuộc Phong trào Hòa bình của Ls.Nguyễn Hữu Thọ (sẽ là Chủ tịch MTGPMN) lập ra. Ít lâu sau, một số HĐ Nhà Bè cũ gia nhập Đạo Đông Thành do tr.Trần Văn Đức chủ trì. Tr.Trần Hữu Khuê vừa ra tù Quảng trị về tội hoạt động cộng sản, lánh về Saigon, được tr. Phan Kim Phụng giao coi Đạo Cửu Long, thay thế tr. Abdul Chek (gốc Ấn độ, có Pháp tịch) cũng lộ diện là theo cộng sản thời điểm này, phải bỏ trốn lên Nam-Vang.
- 1956 - Tr. Trần Văn Lược, cựu Bầy trưởng, có tr. Vũ Thanh Thông phụ tá, lập Đạo Tân Bình và nhờ sự yểm trợ của tr. Trần Văn Thao ở Tổng Nha Thanh Niên, tạo lập đạo quán ở sân quần vợt 75 Phan đình Phùng. Tr. Nghiêm Văn Thạch lập LD Vạn kiếp và LD Đổng Đa, lấy căn cứ là Vườn Tao Đàn, mở đầu sự chiếm hữu địa điểm này ngày chủ nhật bởi nhiều đơn vị HĐ theo đà sinh khí mới mà phát triển thêm ở Saigon. Tr. Phan Kim Phụng yêu cầu tr. Nghiêm Văn Thạch tiếp nhận 2 LD di cư từ Phát diệm tá túc ở khu vực Bình Xuyên cũ gần cầu chữ Y. Kết quả là sự tái lập Đạo Hoa Lư (nguyên ở Ninh Bình, Bắc Việt). Châu Gia định khởi thủy có 2 đạo Cửu Long và Bến Nghé, lần lượt tăng thêm Tân Bình, Hoa Lư, rồi Đông Thành.
- Trại Dự Bị Tráng ở Bảo Lộc để kiến tạo, mở tiếp Trại Trường Hồi Nguyên (chỉ cấp Bạch Mã, vì chưa có DCC thụ ủy để cấp Bằng Rừng) đồng thời cho 3 Ngành Ấu – Thiếu – Tráng. Tr. M.Liệu là Trại trưởng ; tr. Ngô Đình Bảo là quản lý. Tr. Cung Giũ Nguyên chính thức trở lại sinh hoạt, là thành viên Ban Huấn luyện Hồi Nguyên. Trách vụ UV.HL do tr.T.T.Dương Văn kiêm nhiệm.
 - Tr. Tôn Thất Dương Văn thuyên chuyển vào Nam, rời địa chỉ Hội về Saigon, tái thỉnh ô.Trần Văn Thân làm Hội trưởng.
 - HĐVN xin gia nhập Tổ chức HĐ Hoàn Vũ (WOSM – World Organization of the Scout Movement). Ủy viên Á châu Thái Bình Dương, tr. Padolina, được cử sang Saigon tiếp xúc và chỉ dẫn. Theo nhận định của Văn Phòng HĐ Hoàn Vũ (Geneva), HĐVN điều chỉnh 2 tiêu chuẩn căn bản còn thiếu sót trong hồ sơ : (1) ghi thêm rành mạch «bổn phận tâm linh» vào Lời Hứa thứ nhất ; (2) vẽ lại huy hiệu «Bông Sen» cho phù hợp thêm với nét vẽ Bông Bách Hợp (huệ), biểu hiệu chung do BP ấn định.
 - Tr. Nghiêm Văn Thạch vận động Đài Saigon dành cho HĐVN một kỳ 15 phút phát thanh hàng tuần. Bộ TUV ủy nhiệm luôn tr. Nghiêm Văn Thạch phụ trách.
- 1957 - HĐVN được thừa nhận là thành viên HĐ Hoàn Vũ.
- Tr. M.Liệu và tr. Cung Giũ Nguyên qua dự khóa quốc tế Trường Huấn Luyện ở Gilwell.
 - Đại hội đồng thảo luận đề nghị do tr. Trần Bạch Bích (bà M.Liệu) trình bày : Hội cải đổi thành Tổng hội hay Liên hội, với một Chi hội dành cho Nam và một cho Nữ phái, theo hệ thống đoàn ngũ riêng nam nữ của Phong trào Hoàn Vũ. Thái độ không tán thành của các trưởng Tôn Thất Dương Văn, Cung Giũ Nguyên, khiến khi biểu quyết, đa số ĐHĐ bác bỏ đề nghị.
 - Bộ Xã hội nhờ tr. Nghiêm Văn Thạch điều khiển Trại hè Xã Hội ở Vũng Tàu dành cho cô nhi và trẻ em nghèo. Một nhóm thiếu sinh thuộc Châu Gia định tự nguyện, được tuyển chọn để giúp đoàn ngũ và làm cột trụ hoạt náo. Thành quả tốt khiến Bộ Xã hội tin tưởng, về sau mỗi năm có trại đều nhờ Châu Gia định cử Trưởng và đoàn sinh tiếp tục điều khiển.

- 1958 - Tr. T.B.Bích lập đơn vị rời Hội Nữ HĐVN. Hội trưởng đầu tiên là bà Nguyễn Văn Tống ; TUV là tr. T.B.Bích. Từ lúc này cho tới 1975, khi nói Hội HĐVN, phải hiểu đúng là Hội (Nam) HĐVN.
- Tr. Phan Như Ngân được bầu là TUV thay thế tr. Tôn Thất Dương Văn mãn nhiệm kỳ. Tr. Cung Giũ Nguyên được bổ nhiệm là UV.HL, kiêm DCC Thiếu và Tráng. Tr. Nguyễn Thúc Tuân là Akéla Leader (Ấu). Quyết định rời Trại Trường từ Bảo Lộc lên Dalat, ở địa điểm Hội nghị Trường 1953 bên hồ Than Thở. Quả đồi xây dựng trại đặt tên là đồi Tùng Nguyên, nên Trại Trường cũng được gọi là trại Tùng Nguyên. Tr. Đoàn Văn Luy (Đạo trưởng Xuân hòa tân lập) làm Quản lý trại.
- 1959 - Cao điểm của Phong trào HĐVN ở phần lãnh thổ VNCH. Tại Saigon có thêm Đạo Xuân Hòa ; hầu hết các tỉnh từ Quảng trị trở vào đều có đơn vị HĐ đồng đoàn sinh. Nhân số ước lượng 15.000.
- Lần đầu, một hội Á châu (Phi Luật Tân), được giao nhiệm vụ tổ chức HỌp bạn Hoàn Vũ. Và lần đầu, một phái đoàn thiếu sinh HĐVN gồm 2 thiếu đoàn tham dự trại, nhờ sự vận động của tr. Nguyễn Thành Cung để chính phủ VNCH đài thọ tiền máy bay. Trưởng phái đoàn là tr. Huỳnh Văn Nhu (TTK). Một đơn vị tập hợp thiếu sinh các Đạo miền Nam do tr. Nghiêm Văn Thạch phụ trách, có tr. Đỗ Văn Ninh phụ tá. Một đơn vị tập hợp thiếu sinh các Đạo miền Trung và Cao Nguyên do tr. Lê Mộng Ngộ phụ trách, có tr. Phan Mạnh Lương phụ tá. Trong dịp này, vị Tổng tuyên úy Công giáo, LM.Nguyễn Văn Thích tháp tùng phái đoàn, đã phổ biến mấy bài ca do LM sáng tác. Hai bài về sau truyền tụng khắp nơi là «Cái nhà của ta» và « Nguồn thật». Và bài «Hò Đô ta» của HĐVN đã làm nhịp đều bước cho cả tiểu trại khi diễu hành.
- HĐVN mua căn nhà số 18 đường Bùi Chu Saigon làm trụ sở, nhờ kết quả cuộc xổ số HĐ do sáng kiến của tr. Huỳnh Văn Nhu.
- Thay đổi trong đồng phục : áo sơ-mi màu kaki thay vì áo màu củ nâu (miền Nam không có củ nâu ; vải nhuộm hóa học nhập cảng mỗi năm một màu nâu khác nhau). Tr. Lâm Tô Bông sản xuất và cho Hội mua chịu mấy ngàn thước vải kaki, hoàn trả dần theo số lượng tiêu thụ.
- Bs.Wong, Hiệu trưởng trường trung học Pháp-Hoa ở Chợ Lớn, tiếp xúc với tr. Nghiêm Văn Thạch, ngỏ ý muốn tổ chức đơn vị HĐ gồm giới trẻ gốc Trung Hoa. Được sự ưng thuận của Bộ TUV, tr. Nghiêm Văn Thạch, có tr. Đ.V.Ninh trợ lực, tổ chức những buổi học tập cho số giáo chức của trường tự nguyện gia nhập, nhận lời hứa HĐ của các Dự Trường. Chương trình đào tạo Sơ luyện kết thúc, các tân Trưởng bắt đầu thu nhận đoàn sinh và lập đơn vị. Những đơn vị này họp thành Đạo Kỳ Hòa ; tr. Đ.V.Ninh xưng phong làm Đạo trưởng.
- HỌp Bạn Phục Hưng dịp lễ Giáng sinh tại Lâm viên Trắng Bom, kỷ niệm 30 năm HĐVN. Phó Tổng thống Nguyễn Ngọc Thơ, đại diện Tổng thống, chủ tọa lễ khai mạc.
- 1960- Thành lập Văn phòng Liên Lạc Phật giáo. Tr. Tôn Thất Dương Văn được đề cử là Văn phòng trưởng. Tr. Nghiêm Văn Thạch phụ trách tiếp xúc với Chùa Ấn Quang, thỉnh mời được Thượng tọa Thích Thiện Định làm Cố vấn Giáo hạnh cho Hội. Kể từ đây, trong giờ tinh thần ở trại, ngoài lễ Công giáo (có Tổng Tuyên úy từ 1952), bắt đầu có khóa lễ Phật giáo. Trước 1945, khi HĐ Công giáo xem lễ, tất cả HĐS và trưởng còn lại tập họp nghe thuyết giảng về «đạo làm người» theo tinh thần nho học. Từ 1950, giờ tinh thần đối với đoàn sinh không phải là Công giáo dành cho trưởng tùy nghi thuyết giảng về Luật và Lời Hứa HĐ, hoặc về một đề mục luân lý đạo đức tổng quát.
- Mục sư Lê Hựu được mời làm Tổng Tuyên úy Tin Lành, hoàn tất thành phần đại diện tôn giáo trong Hội đồng Trung ương.
- Khóa huấn luyện chung Tuyên úy (Công giáo) và Cố vấn Giáo hạnh (Phật giáo) ở Trại Tùng nguyên, ngoài những khóa thường niên cho 3 ngành HĐ
- Tr. Trần Văn Khắc chính thức trở lại sinh hoạt, tổ chức Ban Bảo trợ Đạo Lâm Viên. Tr. Nguyễn Duy Thu Lương nhận chức TUV, thay thế tr. Phan Như Ngân mãn nhiệm kỳ.
- 1962- Tr. Nguyễn Thành Cung nhận chức Hội trưởng, thay thế Đ.Trần Văn Thân xin từ nhiệm. Tr. Nguyễn Hữu Mưu được bầu làm TUV, thay thế tr. N.D.Thu Lương mãn nhiệm kỳ.
- HĐVN thu nhận đơn vị EDF gồm học sinh -VN ở trường J.J.Rousseau (Chasseloup-Laubat cũ) ; lập thành Đạo Diên Hồng do tr. Nguyễn Thượng Lược, Ủy viên quốc tế, phụ trách.
- 1963- Tr. Cung Giũ Nguyên từ nhiệm ; trách vụ UV.HL và DCC Thiếu, Tráng, khuyết một thời gian.
- 1964- Khóa tu nghiệp Trưởng Huấn Luyện lần đầu tổ chức ở Viễn Đông (First Far-East Training-The-TeamCourse) tại Thái Lan do Trại trưởng Gilwell đích thân hướng dẫn, có phái đoàn khá đông Trưởng HL/HĐVN tham dự.

1965- Phân hóa trong hàng ngũ Nữ HĐVN thành hai «hội» và hai Bộ TUV đối nghịch, có lần Tổng Nha Thanh niên đứng ra làm trọng tài hòa giải cũng không có kết quả.

- Tr. Phan Thanh-Hy được bầu làm Hội-trưởng thay thế Tr. Nguyễn-Thành-Cung từ nhiệm.

1966 -Tr. Trần Điền là TUV (thay tr. Nguyễn Hữu Mưu) kiêm UV.HL và DCC Tráng ; tr.Lê Mộng Ngộ là DCC Thiếu . tr. Lê Gia Mô là DCC Kha (Ngành do tr.Trần Điền lập cho lứa tuổi 16-18 ; tương đối chậm trễ so với sự cải tiến thành 4 Ngành của HĐ Hoàn Vũ) ; tr. Nguyễn Thúc Tuân vẫn là Akéla Leader.

Số đoàn sinh ở thủ đô Saigon và phụ cận phát triển mạnh phải chia thành 2 Châu : 1- Gia Định với các Đạo Bạch Đằng, Bắc Thành, Bến Nghé, Bình Than, Đông Thành, Thủ Đô ; 2- Saigon với các Đạo Biển Đông, Diên Hồng, Hải Long, Hoa Lư, Tân Bình, Tây Hồ. Nhân số đó điển thế phần nào số suy giảm đi vì những đơn vị ở khu vực chiến sự phải di tản không thể hoạt động nữa.

- Ấn hành bản dịch Việt ngữ 4 cuốn sách căn bản của BP : Sách Sói Con, HĐ cho Trẻ em, Đường Thành công, Hướng dẫn cho Trưởng HĐ, nhờ sự tài trợ của Ford Foundation.

1967 Tr. Huỳnh Văn Diệp đắc cử TUV, thay thế tr. Trần Điền. Tr.Mai Liệu thay thế làm UV. HL kiêm DCC Tráng.

1968 - VC vi phạm hưu chiến tết nguyên đán Mậu Thân, bắt thần tống tấn công Saigon và các thành phố miền Nam. Trong số nạn nhân, có hai trưởng HĐ thuộc thế hệ tiền phong. Gia đình đi tìm phát hiện được di hài của Tr. Trần Điền, thượng nghị sĩ, trong một nấm mộ tập thể nhờ tấm thẻ căn cước sót trong túi áo. Tr. Võ Thành Minh bị bắt khi cứu trợ dân chạy giặc và đưa đi giam trong rừng phía biên giới Lào-Việt. Trưởng hai lần vượt ngục không thành công ; lần thứ hai bị VC canh trại giam đánh chết.

1969- Tr. Nguyễn Văn Thơ nhận chức Hội trưởng. Tr. Trần Văn Lược là TUV, thay thế tr. Huỳnh Văn Diệp mãn nhiệm kỳ. Tr. Lê Mộng Ngộ là UV.HL.

1970 - Họp bạn Giữ Vững tại Suối Tiên (Thủ Đức) kỷ niệm 40 năm HĐVN. Họp Bạn đón nhận phái đoàn HĐ Quân đội mới tổ chức, dành cho con em gia đình quân nhân, không tham gia HĐVN.

- Nhân một tướng lãnh Hoa Kỳ, cũng là cấp Trung ương của BSA, qua thị sát sự thực hiện kế hoạch VN hóa chiến tranh của tổng thống Nixon, tr. Nguyễn Quang Minh đề nghị với TUV. Trần Văn Lược cử đương sự làm đại diện yết kiến ông, xin BSA nhận đỡ đầu cho HĐVN coi như thành phần HĐ Mỹ, sau đó HĐVN tha hồ hưởng viện trợ tiền bạc, phương tiện ! Tr. Trần Văn Lược ướm ý, bị Tr. Nghiêm Văn Thạch, Phó TUV, phản đối quyết liệt, nên không đưa đề nghị lạ đời này ra lấy biểu quyết.

1971 - Một thiếu đoàn gồm HĐS thuộc nhiều Đạo được tài trợ một phần số phí qua Nhật Bản dự Họp bạn Hoàn Vũ kỳ XIII, cùng với phái đoàn đại diện HĐVN do Tr.Trần Văn Lược hướng dẫn dự Đ.H.Đ. của Tổ chức Hoàn Vũ.

1974 - Họp bạn Tự Lực tại Dòng Đồng công Thủ đức. Đơn vị sắc tộc diễn hành trong bộ y phục cổ truyền ; Ngày Về Nguồn chung toàn trại nhắc nhở bản sắc VN.

1975- Cuộc kiểm kê danh sách thừa nhận và bảo hiểm 1974 cho thấy tổng số HĐVN là 12.432 người gồm có :

- 2.195 Trưởng ; trong số có 185 Bằng Rừng và 175 Bạch Mã.
- 882 Tráng sinh trong 94 Tráng đoàn (134 Trưởng)
- 1.332 Kha sinh trong 70 Kha đoàn (277 Trưởng)
- 5.265 Thiếu sinh trong 246 Thiếu đoàn (847 Trưởng)
- 2.758 Ấu sinh trong 145 Bầy (595 Trưởng).

- Cũng như ở miền Bắc năm 1954, HĐS chứng kiến sự lộ diện của các phần tử VC và một số cảm tình viên trong hội. Tại Saigon là các trưởng Phan Kim Phụng, Trần Văn Đức, Trần Hữu Khuê, Nguyễn Hữu Nhơn (Bến Nghé), v.v. . Tr. Trần Văn Đức sau bị tước đoạt tài sản bất kể thành tích công trạng, bày tỏ lòng căm phẫn bằng nhiều biểu ngữ treo trên vách phòng ông xử dụng lén tiếp tục hành nghề sửa và bán kính mắt, mấy năm sau ôm hận qua đời . . Ngày 02.5.75, Ủy ban quân quản thành phố đổi tên là TP. Hồ Chí Minh ký quyết định giải tán 2 Hội Nữ và Nam HĐVN, tịch thu tài sản. Sáng 03.5.75, một số VC từng đội lốt HĐ, dẫn đầu bởi ô.Trịnh Long Việt (Nhà Bè), ồn ào tới «tiếp thu» Hội quán đường Bùi Chu. UV.Thường Trực Nguyễn Đức Phúc đòi xuất trình giấy chứng minh mới chịu bàn giao. Mấy ngày sau, dụng cụ khí mẫn lưu giữ tại hội quán thấy bày bán la liệt ở chợ trời ! Nhưng mục tiêu chính của đám tiếp thu : số tiền 40 triệu đồng trợ cấp để xây dựng Trại Trường Vùng III, và tiền tồn quỹ Hội gửi chung chương mục, không lấy ra được.

- Trưởng và đoàn sinh tị nạn trong các trại tiếp cư Fort Chaffee (Arkansas) và Fort Pendleton (California) kết hợp

thành đơn vị để tiếp tay ban quản trị trại. Ở Fort Chaffee, Tr. Hà Dũng đề xướng, rồi luân phiên phụ trách với tr. Nguyễn Quang Minh. Tại Fort Pendleton là tr. Trương Trọng Trác.

1976 - Sau khi được bảo lãnh (sponsor) định cư, một số đơn vị VN tự động thành lập trên lãnh thổ Hoa Kỳ. Dù ký danh với BSA, tất cả vẫn tự nhận là HĐVN, sinh hoạt theo chương trình và tập tục như ở quốc nội.

- Tr. Trần-văn-Tuyên mất.

1977 - Tr. Nguyễn Quang Minh lập nghiệp ở Portland (Oregon), xin được tiểu bang tài trợ kế hoạch «Nhà VN» để hướng dẫn định cư và dạy tiếng Mỹ, dạy nghề cho dân tị nạn. Lập Văn phòng Liên lạc HĐVN Hải ngoại, mời tr. Mai Liệu đứng tên. Tr. Nguyễn Quang Minh là TTK nắm giữ thực quyền, một mặt dùng phương tiện Nhà VN ẩn lốt, phổ biến Bản Tin VPLL/HĐVNHN, một mặt nhận tiền ủng hộ khắp nơi gửi về, lại khấu trừ 10% lương tháng nhân viên Nhà VN nói là để lập quỹ hoạt động HĐ ! Phổ trương giả dối là BSA tin cậy thành tích HĐ của cá nhân Nguyễn Quang Minh, chấp nhận sự phục hoạt Hội HĐVN (bởi Nguyễn Quang Minh), sẽ cho phép tái lập trại trường Bạch Mã trên khu đất BSA tiểu bang Oregon dành cho xử dụng v.v...

- Tại Paris, tr. Nghiêm Văn Thạch và tr. Đỗ Đăng Di được mời hướng dẫn sinh hoạt HĐ của một nhóm trẻ thuộc các gia đình Việt kiều trước ở Lào, do cựu tr. Nguyễn Tấn Hơn kết hợp, lấy địa bàn là Giáo xứ. Nhận thấy mấy người chủ chốt của nhóm có hành động mờ ám tư kỷ, hai trưởng phản đối và nhanh chóng rút lui. Cựu tr. Nguyễn Tấn Hơn với 2 con trai lập thành ban quản trị, đăng ký hội «Scouts Vietnamiens en France» (SVN-F – HĐ người Việt tại Pháp) theo Luật 1901 về tự do lập hội. SVN-F xin gia nhập EEDF, bị từ chối.

- Báo chí Mỹ ở Portland phanh phui hành động nham nhúa của ô. Nguyễn Quang Minh trong quỹ Kế hoạch Nhà VN. FBI điều tra ; sau đó tiểu bang đình chỉ sự tài trợ. Nhà VN đóng cửa ; ô. Nguyễn Quang Minh bị truy tố trước pháp đình Oregon.

- Tr. Mai Liệu thông báo đã lập Văn Phòng Liên Lạc HĐVN để kế tục công tác kết hợp. Tuy nhiên, VPLL không có bản tin, và hầu như tê liệt cho tới 1980.

1979- Tr. Nghiêm Văn Thạch được các trưởng Nguyễn Tất Thành (cựu Phó Thiếu trưởng, Đạo Biển Đông) và Nguyễn Thị Mai (cựu Bảy trưởng), Nguyễn Thị Nga (nữ HĐ, em T.Mai), muốn rời bỏ hội SVN-F, mời tới chấn chỉnh hoạt động HĐ. Thành lập Liên đoàn Gia Định với sự ủng hộ của Hội AVITEC (hội chuyên viên kỹ thuật gia), làm thành phần chủ lực cho Hội Nam Nữ HĐVN tại Pháp (ASGVN), phương thức tổ chức có sự đồng ý trước của Tổng hội HĐ Pháp (Scoutisme Français - SF). Tr. Bodino, Chủ tịch SF (Luật Khoa Trường Viện Đại học Dijon) và tr. Nghiêm Văn Thạch hội họp ở Jambville (trại trường SDF), duyệt ký thỏa hiệp chung theo đó ASGVN trở nên Hội viên Liên kết (qui chế hoàn toàn mới mẻ), thành viên phong trào HĐ Pháp. Cấp lãnh đạo 5 hội đoàn sáng lập HĐ Pháp (EEDF, SDF, GDF, FEEUF, SIF) đều khen ngợi thái độ hợp tác và tinh thần kỷ luật của HĐVN, đã tuân thủ qui tắc của Tổ chức HĐ Hoàn Vũ không nhận thành viên tị nạn ; HĐ ly hương phải hoạt động trong khuôn khổ hội bản địa. Họ ước mong rằng gương mẫu của HĐVN sẽ được những đoàn gồm dân tị nạn CS Đông Âu (Hung, Tiệp, v.v...) bắt chước thay vì ngoan cố đứng ngoài lề sinh hoạt Hoàn Vũ từ sau Đệ nhị Thế chiến.

- Hội SVN-F tan rã. Một trưởng đơn vị là Bùi Đức Minh tách ra lập Đoàn «Hương Nhi» (!) rập khuôn y hệt ấu đoàn HĐ, nhưng chẳng lâu bền.

- Ô. Nguyễn Quang Minh bị tuyên án 8 tháng tù ở sau khi điều đình nhận tội nhẹ (pleading guilty) để chấm dứt cuộc điều tra có thể vạch ra bằng chứng nhiều tội nặng hơn. Luật Hoa Kỳ cho phạm nhân có hạnh kiểm tốt được tạm phóng thích (conditional release) sau khi ở tù phân nửa thời gian ấn định.

- Hoàn cảnh thuận lợi thêm cho sự phục hoạt Phong trào HĐVN. Tr. Đỗ Quý Toàn, Tr. Nguyễn-Trung-Thoại và Tr. Nguyễn Tấn-Hồng lập đơn vị ở Montréal, Canada (quốc gia thứ 3 có HĐVN, sau Hoa Kỳ và Pháp). Tr. Trần Văn Khắc vượt biển, định cư ở Canada.

-Ô. Nguyễn Quang Minh tái xuất hiện ở Portland, tỉnh khô như không có sự việc gì đã xảy ra... Nhân danh Tr. Mai Liệu, đương sự gửi thư mời họp bạn ở «đồi Bạch Mã» (Oregon) kỷ niệm 50 năm HĐVN. Hưởng ứng có mười mấy trưởng : Trần Văn Khắc, Nguyệt Minh (bà Nguyễn VănThơ), Đỗ Quý Toàn, Hà Dũng, Trần Cao Lĩnh, Lý Nhật Hui, ... Các trưởng hiện diện xác nhận không xử dụng cơ sở HĐVN Hải Ngoại là «của riêng» ô. Nguyễn Quang Minh ; ủy nhiệm tr. Mai Liệu đích thân xây dựng «Văn phòng HĐVN».

- 1980- Lập đơn vị ở Na-uy (Norway – tr. Lê Thiên Vinh), Tây Đức (Germany – tr. Tô Văn Phước), Ý (Italy – tr. Kiều Công Cường). Nhiều đơn vị xuất hiện ở California, nơi bắt đầu thu hút đông dân tị nạn. Hoạt động hằng hái của các đơn vị ở đảo (Poulo Bidong, Sungei Besi, Pulau Tengah, Galang I và II, Palawan, Bataan, Okinawa) và ở Thái lan.
- Ô. Nguyễn Quang Minh bỏ đất Oregon về California, nơi còn nhiều người không rõ vụ tai tiếng Nhà VN làm ô danh lây HĐ. Cổ động lập «Hội đồng Chỉ đạo HĐVN» với Nguyễn Quang Minh là TTK ! Không ai mắc hờm. Đương sự tiếp tục gửi thông cáo, tài liệu lộn xộn đủ loại, dưới tiêu đề «HĐVN Hải Ngoại». Trên thực tế, HĐVNHN là «hội ma» : tr. Mai Liệu đã thông báo nhà chức trách tiểu bang Oregon là trưởng không đứng chịu trách nhiệm nữa. Đồng thời, tr. Trịnh Văn Toàn cáo giác hành vi phạm pháp của Nguyễn Quang Minh lên khai bữa địa chỉ nhà riêng của trưởng ở Portland là trụ sở, mạo ghi danh trưởng là thành viên quản trị .
 - Lợi dụng lần nữa lòng tin của tr. Mai Liệu, ô. Nguyễn Quang Minh lấy danh nghĩa của trưởng thu xếp cuộc tiếp xúc cấp chỉ huy BSA địa khu Los Angeles. Lẽ ra tr. Mai Liệu là vai chính gặp gỡ, nhưng đương sự độc chiếm đối thoại để phổ trương như thể các đơn vị HĐVN tị nạn thành lập do công lao và thuộc quyền lãnh đạo của đương sự ; sau đó ra thông cáo tự phong là đại diện HĐVN trong Hội đồng Địa khu BSA Los Angeles.
 - Tờ Giũ Vững của CN Pháp mở cuộc thảo luận về thể thức thích hợp để xây dựng Phong trào HĐVN ly hương. Tr. Trần Văn Khắc nhận chủ trì công tác.
- 1981 - Hạp mặt Âu châu kỳ 1. Quyết định hàng năm sẽ có hạp mặt HĐVN Âu châu, do một CN luân phiên tổ chức. Tập tục được thể hiện đều đặn cho tới thập niên 90, khi nhiều CN bắt đầu bị khủng hoảng vì thiếu trưởng, ít đoàn sinh.
- 1982- Lập chi nhánh HĐVN tại Hòa Lan (Nederland – tr. Bùi Năng Phán), Bỉ (Belgium – tr. LM. Nguyễn Xuyên), Úc (Australia - tr. LM. Vũ Văn Thông).
- Riêng tại Hoa Kỳ vẫn chưa có hệ thống kết hợp, duy một ban chấp hành lâm thời được chuẩn bị để thành lập tổ chức thiện nguyện sẽ gọi là HĐVN. Lợi dụng cơ hội, ô. Nguyễn Quang Minh nhảy vào lăm le nhận chân Ủy viên Huấn Luyện kiêm UV Ngành Kha. Bị cự tuyệt, đương sự phổ biến thư xin rút lui, đồng thời cam đoan đình chỉ hoạt động của HĐVNHN. Nhưng trò ma giáo tiếp diễn với sự xuất hiện của HĐVNHN Utah do tay em Huỳnh Thanh Tâm đứng tên. Tranh chấp hư vị giữa Nguyễn Quang Minh và H.T.Tâm với thư rơi, thư ngỏ, lật mặt nạ cả đôi bên.
 - Liên đoàn Bạch Đằng (các tr. Nhật Tiến và Nguyễn Khanh) ở Orange County, California, mời được tr. Lazslo Nagy, Giám đốc Văn phòng HĐ Hoàn Vũ trung ương (Geneva), cùng tr. James Sand (Giám đốc Quốc tế vụ BSA), đến giải đáp thắc mắc về tư cách thành viên của HĐVN trong hoàn cảnh ly hương.
 - Hiệp hội HĐVN không có tên Nguyễn Quang Minh trong thành phần sáng lập và quản trị được khai báo ở California do các trưởng Đoàn Văn Thiệp, Trần Văn Đường, Mai Liệu, Đinh Xuân Phúc, ... CN Pháp phổ biến bản Hiến Chương và Nội Lệ do tr. Nghiêm Văn Thạch dự thảo, tham hạp tài liệu Chủ Trương Căn Bản của Tr. Mai Liệu ; các tr. Nguyễn Tấn Hồng, Đỗ Quý Toàn (Canada), Trương Trọng Trác (Hoa Kỳ) có đóng góp ý kiến trong cuộc thảo luận chung.
- 1983 - Hội nghị Costa Mesa hai ngày 02 -03 tháng 7 dl. do Hiệp hội HĐVN triệu tập dưới sự chủ tọa của tr. Trần Văn Khắc và tr. Phan Như Ngân, thông qua Hiến Chương và Nội Lệ Phong trào HĐVN ở hải ngoại. Hệ thống kết hợp gọi là Hội Đồng Trung Ương (HĐTU), qui tụ các chi nhánh (CN) ở mỗi nước định cư và đơn vị tạm thời ở các trại tiếp cư. Huy hiệu gộp chung bông Bách hạp với lá Tam Diệp, tiêu biểu cả hai phái nam nữ hiệp nhất trong Phong trào. Ban Thường Vụ là cơ cấu chấp hành ; nhiệm kỳ đầu gồm các trưởng sau đây : Chủ tịch = tr. Trần Văn Khắc ; Phó chủ tịch = tr. Nguyễn Văn Thơ ; Tổng thư ký : tr. Nguyễn Trung Thoại ; Thủ quỹ : tr. Mai Xuân Tý ; Ủy viên đặc trách Nữ phái : tr. Trần Bạch Bích ; Ủy viên Nghiên cứu Huấn luyện : tr. Mai Liệu ; Ủy viên Chương trình và Truyền thống: tr. Nghiêm Văn Thạch; Phó TTK kiêm Ủy viên Thông tin Báo chí : tr. Trương Trọng Trác.

- Giám đốc Văn phòng HĐ Hoàn Vũ (Tr. Laszlo Nagy) rồi BSA trung ương lần lượt gửi thư chào mừng sự hình thành Phong trào HĐVN. Tuy nhiên, BSA cho rằng không cần đặt hệ thống «toàn quốc» của HĐVN trên lãnh thổ Hoa Kỳ; các đơn vị VN ký danh với BSA sẽ hoạt động trong khuôn khổ các hội đồng địa khu của hệ thống BSA (Sau này, BSA đặt một cơ cấu đặc nhiệm HDS gốc sắc tộc – Scout Reach).

1984 - Sau nhiều lần răn đe vô hiệu quả, mỗi lần đều có lời hứa hẹn suông sẽ cải sửa của đương sự, tr. Trần Văn Khắc, Chủ tịch Hội đồng Trung ương, công bố (ngày 03.7) nghị quyết khai trừ ô. Nguyễn Quang Minh ra khỏi hàng ngũ Phong trào HĐVN.

1985 - Họp Bạn Thăng Tiến I và đại hội đồng Phong trào HĐVN (HĐTU) do chi nhánh Pháp phụ trách tổ chức, tại trại trường Jambville (SDF). Trưởng ban điều hành là tr. Trần Quốc Hùng, bác sĩ, cựu tráng sinh Bạch Đằng Saigon. Trưởng ban Thông tin Báo chí là tr. Vĩnh Đào.

- Hiện diện đủ mặt Ban Thường Vụ cùng phái đoàn các chi nhánh định cư, xa nhất là Úc, lại có CN Anh quốc mới thành lập. Thêm sự tham gia của tr. Phan Thanh Huy, cựu nhân viên giúp việc VP.HĐHV Geneva, với thân sinh là tr. P.T.Hy (cựu Hội trưởng); hai trưởng thế hệ tiên khởi là ô.b. Vũ Ngọc Tân - Lê Thị Lựu; các trưởng (trước 1945) Nguyễn Thành Cung (cựu Hội trưởng), Trần Hiệp Hưng, Võ Văn Sỹ. Trong phái đoàn đến từ Hoa Kỳ, có các trưởng: Nguyệt Minh (bà Nguyễn Văn Thơ, cựu Hội trưởng Nữ HĐVN), Mai Liệu – Trần Bạch Bích, Trần Văn Đường, Đoàn Văn Thiệp, Đinh Xuân Phúc. Đặc biệt có 3 ủy viên HĐ bản địa tháp tùng phái đoàn chi nhánh Bỉ, Hòa lan, Úc (Tr. William Warner, Úc, là cựu chiến binh đã tham chiến ở VN). Một thanh đoàn Hòa lan ghé Paris dự lễ khai mạc TT.1 rồi mới lên đường xuống trại hè ở bờ biển. Phái đoàn SDF gồm 4 ủy viên trung ương do Phó Tổng ủy viên hướng dẫn, đã khiến cử tọa xúc động vì lời tuyên bố đầy nhiệt tình: SDF triệt để hậu thuẫn cho HĐVN; những trẻ em tị nạn ở địa phương nào trên đất Pháp chưa có đơn vị ASGVN cứ ghi danh với hội, nhưng sẽ tới sinh hoạt với đơn vị SDF sở tại cho tới khi HĐVN có điều kiện nhận lãnh. Mọi người hoan hô nhiệt liệt 2 đại diện HĐ Ba-lan (Polonia) tị nạn, một già một trẻ, trong bộ đồng phục thời tiền chiến (đây là bước đầu kế hoạch của chi nhánh Pháp muốn HĐ Ba-lan, sau khi có dịp tham quan hiện trạng HĐ ly hương, trở về với Phong trào Hoàn Vũ, căn cứ trên qui chế dành cho HĐVN. Tiếc rằng sau đó Trung ương của HĐ Ba Lan tị nạn ở London, Anh quốc, không thay đổi lập trường). Giờ tinh thần ngày khai mạc gồm hai khóa lễ; thánh lễ Công giáo đồng tế do các LM. (cựu HĐ) Trần Thanh Giản, (tr.) Trần Công Báu, (tr.) Nguyễn Xuyên; lễ Phật giáo do Thượng tọa Thích Minh Tâm (chùa Khánh Anh) có Gia đình Phật tử Quảng Đức phụ tá. Ở buổi thượng kỳ khai mạc, còn có Đại đức Thích Trí Sáng và G.Đ Phật tử chùa Linh Sơn, với đủ các đại diện hội đoàn người Việt ở Paris như Tổng hội S.V., Ái hữu Vùng Nam, Ái hữu vùng Bắc và Đông Bắc, AVITEC, Cựu quân nhân, Hội Người Việt Cao niên, Ái hữu Gia Long, Ái hữu Trưng Vương, Trung tâm Văn Bút.... Sau bữa cơm trưa do Ban Tổ chức khoản đãi, mọi người dự cuộc hội thảo về phương thức bảo tồn và phát huy truyền thống VN; chủ trương “hội nhập VỚI truyền thống” của HĐVN rất được tán thưởng.

Sự phục hoạt HĐVN kết hợp trong một hệ thống duy nhất ở hải ngoại được dư luận chú ý, vì khác với sự phân hóa trong hàng ngũ tị nạn quá phổ biến sau 10 năm ly hương, nên có đặc phái viên Ban Việt ngữ đài BBC, đài VOA, dự đủ mấy ngày trại làm phóng sự, phỏng vấn, với nhóm phát thanh Việt ngữ Radio Enghien (phụ cận Paris), các báo Chiến hữu và Diễn đàn (Pháp) trong ngày khai mạc.

- Đại Hội Đồng kiểm điểm hiện trạng từng chi nhánh, chấp thuận 8 nghị quyết liên quan đến sự cải đổi Ban Thường Vụ (BTV), các trọng điểm hoạt động chung nhiệm kỳ kế tiếp, địa điểm họp bạn kỳ II (CN Canada nhận lãnh). Theo lời yêu cầu của tr. Trần Văn Khắc muốn rút lui vì cao tuổi, ĐHĐ xin Trưởng tiếp tục làm trụ cột cho Phong trào trong vị trí danh dự là Chủ tịch Sáng lập, và bầu BTV mới gồm các trưởng: Nguyễn Văn Thơ (chủ tịch), Nghiêm Văn Thạch (phó chủ tịch, kiêm nhiệm Ban Truyền thống), Nguyễn Trung Thoại (TTK, tái nhiệm), Trương Trọng Trác (phó TTK, kiêm nhiệm Ban Cổ động), Mai Xuân Tý (Thủ quỹ, tái nhiệm), Trần Bạch Bích (Trưởng ban Nữ HĐ, tái nhiệm), Mai Liệu (Trưởng ban Nghiên cứu Huấn luyện, tái nhiệm).

1986- Nhân Lê Duẩn chết, CSVN đưa Nguyễn Văn Linh lên thay, dứt dè dỗi mới theo gương Gor-bachev. Bỏ chế độ bao cấp, cho nông dân lĩnh khoán ruộng cày, “cởi trói” văn nghệ sĩ, mon men làm lành với Hoa Kỳ hy vọng viện trợ “bồi thường chiến tranh”, . . . Chính ở thời điểm này, tr. Hoàng Đạo Thúy được phép tổ chức họp mặt cựu HĐ ở Hà Nội, qui tụ khoảng 300 người.

- Tr. Tạ-quang-Buồ qua đời.

- 1987-Họp bạn Thăng Tiến II ở đất Trại trường HĐ Canada, gần Toronto. ĐHD lưu nhiệm BTV ; giao trách nhiệm tổ chức họp bạn kỳ III cho đơn vị San José, California.
- 1989 - Bức tường Berlin bị phá xập, dẫn tới sự thống nhất Đông và Tây Đức trong hòa bình. Đến lượt mấy chế độ CS Đông Âu kiểu Staline còn sót ở Roumania, ở Albania, bị bạo động lật đổ. Cuối cùng đến “thành trì vô sản” Nga biến động. Gorbachev bị đám CS “cứng rắn” đảo chính. Thừa cơ hội dân chúng và quân đội cương quyết chống lại sự tái lập chế độ cũ, Yelsin nắm chính quyền, đổi thành chính thể dân chủ.
- 1990 - Họp Bạn Thăng Tiến III tại San José Tr.Nghiêm Văn Thạch, Phó chủ tịch BTV xin rút lui; tr.Vĩnh Đào TUV.CN Pháp, thay thế. Tr.Đỗ Phát Hai nhận trách vụ Tổng Thư Ký, thay thế Tr. Nguyễn-trung.Thoại xin từ nhiệm.
- Đại Hội-Đồng biểu quyết chấp thuận bản văn mới của “Luật Hướng-đạo”
 - Ô. Nguyễn Quang Minh được giáo phái Nazarene (USA) mượn làm thông ngôn dẫn đường cho 2 mục sư qua VN thăm dò đặt cơ sở truyền giáo. Lợi dụng thời cơ, đương sự ghé Manila trưng giấy tờ xưa kia là Thông tin viên HĐVN trong Văn phòng AC.TBD, xin VP yểm trợ để về VN vận động tái lập HĐ. Tr. Kim Kyu Yong, VP Trưởng, không phối kiểm trước với VP trung ương Geneva, thỏa thuận cấp chứng minh thư cho đương sự là Thông Tin viên Danh dự. Theo báo cáo chuyển đi của ô. Nguyễn Quang Minh, tr. Kim xin HĐ Nhật tài trợ cho “phái đoàn quốc nội” 3 người, một là Phạm Phương Thảo, Bí thư Liên hiệp Thanh Niên (LHTN) Saigon, muốn tham dự Họp bạn Hoàn Vũ kỳ 17 bên Đại Hàn. Nhưng phái đoàn quốc nội đó không thấy xuất ngoại. Dự Họp Bạn 17 chỉ có ô. Nguyễn Quang Minh và cựu tr. Trần Tiến Huyền (từ California bay qua) mà thôi. Trên lộ trình từ Saigon ra Hà Nội năm 1990, về sau được biết ô. Nguyễn Quang Minh đã ghé nhiều nơi, tiếp xúc với một số cựu trưởng HĐ không biết đương sự đã bị Phong trào HĐVN ở hải ngoại khai trừ.
- 1991 - Sử quán VC ở Manila chuyển tới VP.ACTBD thông điệp của trung ương LHTN ở Hà nội cảm ơn lời mời của VP. ACTBD năm trước ; đề nghị VP gửi vé máy bay cho ô. Vũ Xuân Hồng, Tổng bí thư LHTN, qua Manila thảo luận tái lập HĐ tại VN. Tr. Kim phúc đáp rằng lời mời của VP nằm trong khuôn khổ Họp Bạn 17 đã qua rồi. Nếu VN muốn thảo luận việc tái lập HĐ, xin liên lạc với TTK Văn phòng Hoàn Vũ :Tr. Moreillon tại Geneva.
- Ngày 19.12.91, một cuộc «gặp mặt truyền thống của các HĐSVN thế hệ 1945-46» được tr. Hoàng Đạo Thúy tổ chức tại Hà nội, dưới sự bảo trợ của Hội Khoa học Lịch sử VN. Báo chí và truyền thanh truyền hình nhà nước quảng bá tin tức buổi họp mặt, nhắc nhở hư vị hội trưởng danh dự của Hồ Chí Minh và nghị định 1946 thành lập hội, theo lẽ vẫn còn hiệu lực *nếu chế độ Hồ Chí Minh và đám thừa kế xây dựng trên nền tảng pháp lý và tôn trọng pháp luật !*
- 1992- Tr. Vĩnh Đào, thay mặt BTV, gửi thư thăm hỏi tr. Moreillon và ngỏ ý rằng Phong trào HĐVN sẵn sàng họp tác với HĐ Hoàn Vũ trong việc tái lập HĐ tại VN.
- Tr. Mai-Xuân-Tý mất.
 - Ô. Nguyễn Quang Minh ký một chứng thư trên giấy có tiêu đề (nghe là giả mạo) Los Angeles Area Council, BSA, cấp huy hiệu Ủy viên Huấn luyện 4 gỗ (ghi bậy là DCC !) cho tr. Hoàng Đạo Thúy. Đồng thời gửi tặng khăn quàng Gilwell với dây đeo 4 gỗ ; nhưng nghe nói bị tr. Thúy hoàn trả, không nhận. Đương sự quảng cáo tầm lum chuyển đi VN sắp tới, kê giá biểu làm đại diện nghiên cứu thị trường hay đặt cơ sở cho các xí nghiệp Hoa kỳ. Đồng thời gửi thư cho tr. Alfred Morin, Giám đốc Quốc tế vụ (thay thế tr. James Sand), đề nghị BSA cấp viện trợ cho lãnh vực thanh niên ở VN để khuyến khích tái lập HĐ. Được BSA thông báo, tr. Jim Sharp, Giám đốc Chương trình, thường trực VP. HĐHV thế tr. Moreillon công xuất, gửi cho tr. Morin bản dịch các văn thư trao đổi giữa VP. HĐHV và HĐTU.HĐVN về nội vụ, khuyên tr. Morin phải rất thận trọng khi giao dịch với ô. Nguyễn Quang Minh. Tr. Morin phúc đáp ô. Nguyễn Quang Minh rằng BSA sẽ giúp đỡ việc tái lập HĐ tại VN khi nào có lời yêu cầu của VP. HĐHV.
 - Tr. Moreillon trở về Geneva, gửi thư ngay cho ô. Nguyễn Quang Minh nói rõ là từ nay, mọi hành động của ông chỉ có tính cách cá nhân, không có một sự ủy nhiệm nào của VP.HĐHV. Văn thư nhấn mạnh thêm rằng VP. HĐHV mong muốn «mọi sáng kiến về VN chỉ được xuất phát từ một nguồn duy nhất là Hội đồng Trung ương HĐVN mà thôi». Tr. Kim Kyu Yong tống đạt tới ô. Nguyễn Quang Minh quyết định hủy bỏ sự ủy nhiệm đương sự làm Thông tin viên Danh dự cho VP. ACTBD, theo chỉ thị của VP. HĐHV.
 - Ô. Đinh Hữu Quyển, tự giới thiệu là cựu tráng sinh, gửi thư đến VP. HĐHV phản kháng việc HĐHV liên lạc với HĐTU. HĐVN. Về sau được biết ô. Quyển là con rể tr. Tôn Thất Dương Vân.

- 1993 - Một Ủy ban Liên lạc lâm thời HĐVN thành lập tại Hà nội dưới sự chỉ đạo của tr. Hoàng Đạo Thúy, triệu tập họp mặt lớn, tung tin rằng nhân dịp đó, nhà nước sẽ công bố quyết định cho phép Hội HĐVN phục hoạt trên căn bản nghị định 1946. Giờ chót, không có quyết định gì cả. Cuộc họp mặt khai diễn như dự trù, nhưng ban tổ chức tiếp nhận chỉ thị miệng : cấm không được nêu vấn đề tái lập hội HĐ nữa. Ban Liên Lạc đành tự giải thể.
- Tr. Tôn-Thất Dương-Vân mất ở Saigon.
 - Tr. Vũ-ngọc-Hoàn mất ở Pháp.
- 1994- Họp bạn Thăng Tiến 4 tại Le Breuil (Pháp), nơi xuất phát của Tr. Schlemmer qua VN đảm trách công tác thành lập Liên hội FIAS, rồi làm Trại trưởng Bạch Mã. Tr. Nguyễn Văn Thơ xin về hưu dưỡng vì lý do sức khỏe ; Tr. Vĩnh Đào thay thế là Chủ tịch HĐTU và BTV.
- Thành-lập Phong-trào Hướng-đạo Trưởng-niên. Đại-Hội ủy-nhiệm Tr. Nguyễn-Trung-Thoại đặc-trách. Một tiểu-ban soạn thảo Điều-lệ tạm thời, gồm có : Tr. Nghiêm-văn-Thạch, Tr. Lê-Thọ và Tr. Nguyễn-Trung-Thoại. Đồng thời suy cử Tr. Trần văn Thao làm Tiên-Chỉ Làng Bách-Hợp.
 - Tr. Moreillon có bà Jocelyne Gendrin, Phó TUV. SDF và Ủy viên World Committee, tháp tùng, hội kiến các tr. Vĩnh Đào, Mai Quốc Tuấn, Nguyễn Phương Túy, trong BTV.HĐTU, tại Paris. Tháng sau, phái đoàn BTV do tr. Vĩnh Đào hướng dẫn theo lời mời đến Geneva gặp tr. Moreillon và toàn bộ Ủy viên VP. HĐHV.
 - Tr. Kim, VP Trưởng AC.TBD, nhân chuyến qua Hà nội dự hội nghị UNESCO, ghé Saigon tiếp xúc với Đạo Xuân Hòa và các tr. Cung Giũ Nguyên, Trần Văn Lược, Phan Kim Phụng, Nguyễn Duy Thu Lương, Trần Hữu Khuê, v.v. theo chương trình do BTV thu xếp với sự cộng tác của tr. Trần Văn Hợp, Đạo Xuân Hòa. Chương trình thăm viếng sau phần đầu vui vẻ phấn khởi, đã phải đình chỉ ngang vì nhà cầm quyền đe dọa bắt giữ ai tiếp xúc với tr. Kim.
 - Khóa Tráng Tùng Nguyên 2 và Trưởng Huấn luyện Canada được BSA Châu Orange County yểm trợ tại Trại Lost Valley, do Ban HL. HĐ Canada chủ trì. Trại trưởng là tr. Vĩnh Đào ; tr. Lê Phục Hưng là Khóa trưởng. Lần đầu, tr. Nguyễn Tấn Đệ, ủy viên BSA đứng trong thành phần Ban Tổ chức trại, trực tiếp cộng tác với HĐTU. HĐVN. Ô. Nguyễn Quang Minh từ nhà riêng ở ngoại ô Los Angeles, điện thoại tới trại nói đã tố cáo với Trung ương BSA (Houston) HĐVN «hội họp chính trị» trong rừng, gay gắt to tiếng và dài lời trách mắng tr. Lê Phục Hưng. Các trưởng hiện diện rất ngạc nhiên trước thái độ khúm núm có phần e dè của tr. Lê Phục Hưng lúc trả lời điện thoại ô. Nguyễn Quang Minh.
 - Phát giác bất ngờ do tài liệu tr. Tôn Thất Hy thu thập : Bằng Rừng ô. Nguyễn Quang Minh sao chụp gửi đi để phô trương không phải là Bằng Rừng Gilwell ! Giáo phái Nazarene cũng xác nhận trước đó không hề bổ nhiệm ô. Nguyễn Quang Minh làm mục sư bao giờ !
 - Tr. Phan Kim Phụng qua Đức và Pháp thăm thân nhân, tiếp xúc nhiều lần với tr. Vĩnh Đào và tr. Nghiêm Văn Thạch. Cuộc tiếp xúc với VP. HĐHV và tr. Moreillon ở trụ sở Geneva do tr. Vĩnh Đào thu xếp, không thành tựu vì tr. Phan Kim Phụng thiếu chiếu khán tái nhập cảnh Pháp quốc.
- 1995 - Tang lớn trong HĐVN : tr. Trần Văn Khắc, Chủ tịch Sáng lập, tạ thế tại Ottawa (Canada), hưởng thọ 93 tuổi. Trong chúc thư, Trưởng dành một ngân khoản 2.000 Gia-kim (C\$) cho quỹ HĐTU. Hiện kim trao sau tang lễ cho tr. Lê Phục Hưng ; qua nhiều thời gian nhắc nhở hỏi han cả từ phía gia đình của tr. Khắc, mới được gửi nhập quỹ BTV.
- Sau đó vài tháng, đến lượt tr. Hoàng Đạo Thúy qua đời ở Hà nội. Tang lễ do quốc hội đứng tổ chức vì tr. Thúy, đảng viên CS, ngoài các chức vụ quân sự, đã từng là đại biểu ở quốc hội.
 - BTV quyết định lấy ngày 01.7 hàng năm là «Ngày Trần Văn Khắc » để ghi nhớ công ơn của Trưởng đối với P.T.
 - Tr. Phan-Như-Ngân và Tr. Trần-Văn-Đường qua đời ở Hoa-kỳ.
- 1996 - Đầu năm, họp bạn Thăng Tiến 5 tại Sydney, do tr. Nguyễn Văn Thuật và CN Úc phụ trách tổ chức. Tr. Chủ tịch Hội đồng HĐHV (World Committee), nhận lời tới cất băng khai mạc họp bạn cùng với Hội trưởng HĐ Úc và ngủ một đêm ở trại. Tr. Kim (VP.ACTBD) cuối trại tới thảo luận công việc với tr. Vĩnh Đào, hội kiến các tr. Mai Liệu, Nghiêm Văn Thạch, và dự lễ bế mạc.
- BTV quyết định bổ nhiệm một số Ủy viên Liên lạc để tăng cường giao dịch với các CN và đơn vị ở Hoa Kỳ (không có hệ thống toàn quốc). Các tr. Mai Liệu, Nghiêm Văn Thạch, Nguyễn Trung Thoại, được mời làm Cố vấn. Chia lãnh thổ Hoa Kỳ thành nhiều Miền, tổ chức bầu cử đại diện Miền.

- Huy hiệu HĐVN cải sửa, gồm bông Bách Hợp màu đỏ, ở giữa một vòng tròn kết bằng sợi giấy màu đỏ có nút dẹp nổi hai đầu giấy ở phía dưới. Bông Tam Diệp là huy hiệu riêng của Nữ HĐ, vì từ cuối thập niên 80, HĐHV thể hiện giáo dục liên hợp nam nữ. HĐVN là thành viên Phong trào HĐHV có nam có nữ ; nữ trưởng và nữ đoàn sinh khởi ký danh riêng với Phong trào Nữ HĐ.

- Tr. Trần Văn Thao về Việt-nam dự định ở luôn. Hướng đạo Trưởng niên mời Tr. Mai-Liệu làm "đồng Tiên-chỉ" Sau vài năm, Tr. Trần-văn-Thao phải trở lại Hoa-kỳ, vẫn là Tiên chỉ , cư trú ở Vermont (Hoa-kỳ)

- Tr. Ngô Thế-Tân qua đời (Pháp)

1998 - Họp Bạn Thăng Tiến 6 tại Virginia, gần Washington DC, do tr. Võ Thành Nhân và các trưởng Miền Đông Hoa Kỳ phụ trách tổ chức. Tr. Phạm Bá Thăng tổ chức họp mặt cựu Đông Thành ở trại, có cựu tr. Phạm Quang Chánh nguyên ở Đạo Nhà Bè rồi Đông Thành, từ Pháp qua.

- ĐHĐ bầu cử chủ tịch Phong trào và BTV nhiệm kỳ mới. Không ai ứng cử ; 3 vị được đề cử : tr. Vĩnh Đào, tr. Nguyễn Văn Thuật, tr. L.P.Hùng. Kết quả tr. Thuật được 1 phiếu ; tr. Hùng 4 phiếu ; phiếu còn lại (39/44) dồn hết cho Tr. Vĩnh Đào, tái cử.

-Tr. Tôn Thất Hy được tr. Vĩnh Đào mời làm Cố vấn. Lập Ban Cố vấn (tổng cộng 4, không kể tr. Nguyễn Văn-Thơ, Cố vấn danh dự) của BTV, với tr. Mai Liệu là Trưởng ban.

-Đại-hội H.Đ. Trưởng niên thảo luận và biểu quyết chấp thuận Qui-Uớc và Nội-lệ P.T.H.Đ. Trưởng-niên

-Tr. Nguyễn-Trung-Thoại được Đại-hội yêu cầu tiếp tục hướng dẫn Phong-trào H.Đ. Trưởng-niên thêm một nhiệm kỳ nữa (cho đến năm 2002) và đồng ý cử Tr. Hoàng-Ngọc-Châu làm Phụ-tá Tr. Thoại, để sau này thay thế.

- Ngày Trần Văn Khắc (01.7) trở nên Ngày Truyền Thống để nhắc nhở và cổ xúy sự phát triển những truyền thống cao đẹp của Phong trào, mà Tr. Trần Văn Khắc là một tiêu biểu.

- Tr. Vĩnh Đào, có tr. Nguyễn Tấn Đệ phụ tá, dự hội nghị AC.TBD ở Hongkong. Tường thuật của tr. Vĩnh Đào về hoạt động HĐVN sau 1975, có kèm phim Thăng Tiến 6 với lời dẫn giải, được nhiệt liệt hoan nghênh. Tr. Kim cho hay kể từ nay, HĐVN khôi phục vị trí cũ trong Phong trào AC.TBD, sẽ được mời tham gia mọi hoạt động chung. Tr. Kim yêu cầu HĐVN chuẩn bị phái đoàn đại diện dự Họp Bạn Hoàn Vũ sắp tới ở Thái Lan.

- Tr. Phạm Bá Thăng phổ biến một lá thư đề ngày 05.10, do 9 người ký tên. Bốn vị không đứng trong hệ thống HĐTU và phong trào Trưởng niên HĐVN, gồm óo. Trương Dư A, Nguyễn Ngọc Ấn, Nguyễn Minh Mẫn, Phạm Văn Thạch. Một ở Canada : A. Lã Mạnh Hùng - đã tự ý tuyên bố không công nhận Hội-đồng Trung-ương HĐVN và không nhìn nhận thẩm quyền của CN Trưởng. 4 người còn lại là các tr. Lê Phục Hưng (LĐ Trưởng ở Toronto, Canada), Nguyễn Mạnh Hà, Trần Như Hùng (Úc), Phạm Bá Thăng (Hoa Kỳ). Lá thư buộc tội ở HĐTU (BTV) có tình trạng thiếu lãnh đạo và dân chủ (nhưng không nêu bằng chứng – kèm thêm hồ sơ tố cáo bậy CN Pháp là «hội ma»), đề nghị lập một ủy ban đặc nhiệm soạn thảo thể thức, rồi bầu cử lại BTV ! Luận cứ chủ quan, thiên lệch và chứa đựng mâu thuẫn, khác với phong cách HĐVN, không phù hợp với tập tục lâu năm trong việc thay đổi cấp trung ương, khiến cho không ai hưởng ứng. Tuy nhiên, nhân dịp, BTV ủy nhiệm tr. Võ Thành Nhân lập một ủy ban nghiên cứu, lâm thời đề nghị chính bị thể thức bầu cử.

- Tr. Phan Kim Phụng mất.

1999 - Tháng 4 dl., ủy ban Nghiên Cứu Bầu Cử phúc trình các nhận định và đề nghị, căn cứ trên sự thâm thập ý kiến cả trên mạng lưới điện thư quốc tế.

- Các diễn đàn chung của HĐVN trên mạng lưới điện thư quốc tế bị nhiều kẻ xấu mạo danh HĐ hay cựu HĐ, chen vô để phổ biến lời khiêu khích, xuyên tạc, chỉ trích vô căn cứ, mong gây chia rẽ, hoang mang ; thậm chí có kẻ ngang nhiên ngổ lời nham nhở, chọc gheo một nữ trưởng. Chiến dịch tấn công tới tấp và liên tục hệ thống HĐVN hải ngoại – không hiểu có bàn tay bí mật chỉ huy hay không – hoàn toàn thất bại sau khi Phong trào đặt biện pháp thanh lọc các diễn đàn HĐ, và tụ trung, những kẻ chủ tâm phá hoại không đạt mục tiêu nào cả.

2000 - Họp mặt Trưởng niên và các đơn vị trẻ ở San José, California, kỷ niệm 70 năm HĐVN. Phát hành cuốn kỷ yếu 70 Năm HĐVN do các Tr. Mai Liệu, Nguyễn Trung Thoại, Trần Anh Tuấn, biên soạn và sao lục, có đủ hình ảnh và bài hồi tưởng về các Trưởng lớp tiên khởi.

- ĐHD bất thường yêu cầu Tr. Vĩnh Đào và BTV lưu nhiệm đến kỳ Họp Ban Thăng Tiến 7, sẽ tổ chức ở địa phận Houston, Texas, năm 2002.
- Tr. Trần Trung-Du qua đời (V.N.)

GHI CHÚ – Tài liệu này soạn xong vào trung tuần tháng 7, 2001, căn cứ phần lớn trên báo chí, ấn phẩm Việt ngữ ở hải ngoại, với vài dữ kiện, diễn biến, mà soạn giả là nhân chứng hoặc là một trong những thành viên trong cuộc. Các Trưởng Mai Liệu, Vĩnh Đào, Nguyễn Trung Thoại, đã giúp khảo duyệt và hiệu đính. Chắc chắn còn sai lầm hay thiếu sót, xin quý Trưởng cùng độc giả vui lòng chỉ dẫn cho.

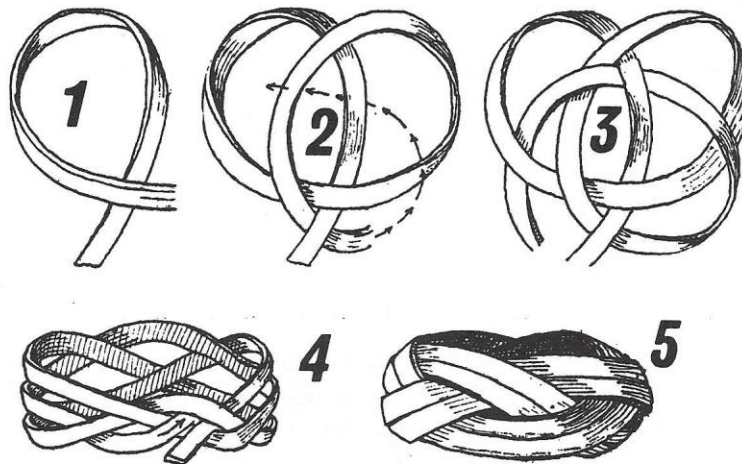
Nghiêm-Hân-Thạch

Phụ ghi của Liên-Lạc: Nguyên thủy bài này có ghi một số “diễn biến chính trị” song song với những thời điểm của Lịch Sử Phong trào H.Đ.V.N., nhưng khuôn khổ báo Liên-lạc hạn hẹp nên xin dành vào một dịp khác.

HƯỚNG-ĐẠO TRƯỞNG-NIÊN

Thực hiện Khâu thắt khăn quàng

Khi còn là Sói con, chúng ta thắt khăn quàng của Bầy bằng một nút của chiếc khăn quàng, không dùng “Khâu” như các anh Thiếu-sinh, Tráng-sinh, Thanh-sinh hay như các Anh Chị Trưởng. Nay đã lên Trưởng-niên rồi, có Trưởng đã không còn “Nhỏ hời là hời niên thiếu” thắt KHÂU khăn quàng ra sao, nếu cần thì đến Scout Shop mua là có ngay. Nay Liên-lạc xin nhắc lại cách thực hiện để các Trưởng ôn tập lại cho mềm mại hai bàn tay. Xin làm theo thứ tự có ghi trong hình. Làm bằng giấy mây hay dây da là tốt.

VÌ SAO PHẬT-GIÁO THU HÚT CHÚNG TA ?

Frederic Lenoir

Liên-Lạc : Bài này do một Trưởng thành viên Hướng-đạo Trưởng niên ở Pháp gửi về Liên-lạc với lời ghi chú : "Để tùy nghi phổ biến". Những câu hỏi và do Giáo-sư Frédéric Lenoir trả lời. Xin đăng tải để độc giả thưởng lãm.

Ở phương Tây, Phật-giáo bành trướng một cách đáng kể, dù số người có thiện cảm ngày càng gia tăng, nhưng số người theo đạo Phật vẫn còn giới hạn. Từ bảy năm nay, Giáo-sư Frédéric Lenoir nghiên cứu đến tất cả những gì liên hệ đến Phật-giáo. Trọng tâm suy nghĩ của Ông là : Các cá thể. Họ từ đâu đến ? Tại sao nụ cười của Đức Phật lôi cuốn họ như vậy ? Họ rút tĩa lợi ích nào từ việc giữ đạo của họ ? Ông giải thích, Phật-giáo có thể sửa lại một cách sâu xa các hệ thống tin tưởng của chúng ta.

Hỏi : Người ta có thể đo lường được tầm rộng lớn của Phật-giáo ở Pháp, cũng như số người có thiện cảm và giữ đạo không ?

Frédéric Lenoir : Nếu loại trừ hai đến ba trăm ngàn người tị nạn đến từ Đông Nam Á thì rất khó đo lường. Việc đầu tiên phải làm là xếp loại các người liên hệ ít nhiều đến Phật-giáo. Như vậy tôi phân biệt được bảy nhánh Phật giáo ở Pháp theo thứ tự liên hệ tăng dần.

Những người có "thiện cảm" theo thống kê gần đây, con số lên đến 5 triệu người. Đa số những người này thích Phật-giáo, cảm thấy có thiện cảm với Dalai-Lama, hay các điều giảng dạy của Đức Phật, nhưng họ không giữ đạo.

Kế đến là những người "thân cận", có khoảng một trăm đến một trăm năm mươi ngàn người, qua các nhóm khác nhau : những người Kitô thực hành chiêm nghiệm Thiên trong bối cảnh rõ rệt Kitô ; những người lắp ráp thiên nhiên, họ Thiên, nhưng họ có tôn giáo riêng của họ. Họ không cảm thấy thuộc về Phật-giáo ; các người tri-thức, đa số vô thần, họ cảm thấy rất gần với triết-lý Phật-giáo.

Cuối cùng là những người "giữ đạo", những người có đi đến các trung-tâm Thiên, có thể xếp họ vào ba loại : Những người giữ một khoảng cách, những người giữ đạo và những người sốt sắng. Ở Pháp, con số này chỉ vào khoảng mười đến mười lăm ngàn người, như thế thật là ít.

Hỏi : Nhìn số người giữ đạo thật sự ít ỏi như thế, có thể sẽ có một nền móng Phật-giáo ở Pháp không ? Vì sao họ có một hình ảnh đẹp như thế ở Pháp ?

Frédéric Lenoir : Chắc chắn không có thăng bằng rõ rệt giữa danh tiếng của họ và số người giữ đạo sâu xa. Cách biệt này do ảnh hưởng của truyền thông xảy ra năm 1993 ở Pháp. Báo chí đổ xô nói đến Phật-giáo, thật sự thì Phật-giáo đã âm thầm phát triển ở Hexagone từ cả ba chục năm nay, họ giới thiệu Phật giáo như một hình thức thông cảm giữa những người Công-giáo không chấp nhận Rôma và chủ nghĩa bảo thủ tôn giáo quá khích, điều mà họ lo lắng. Việc đó nói lên các lý do tăng dần của người Pháp quan tâm đến lời Phật dạy không phải là không có nền tảng.

Hỏi : Ở điểm nào nói Phật-giáo lại hiện đại như thế, dù Phật-giáo có từ cổ xưa hơn Công-giáo ?

Frédéric Lenoir : Hình ảnh hiện đại này có nhiều yếu tố. Trước hết là đặc tính không giáo điều của các lời Phật dạy, Đức Phật khẳng định với từng đồ đệ của Ngài, là họ phải chỉ nghe theo lời giảng dạy sau khi họ đã chứng nghiệm những điều này. Như thế, kinh nghiệm cá nhân là tâm điểm của Phật-giáo. Mặt khác, triết lý các kỹ-thuật của Phật giáo triển khai dần dần theo năm tháng, đáng kể nhất là truyền thống Phật giáo Tây-tạng, đã thu hút sự quan tâm của các nhà khoa học làm việc trên tri óc con người hay các chủ thể, điều này phương Tây chưa có. Những người

phương Tây dành ưu tiên cho các hoạt động trên thế giới, hiểu biết các hiện tượng bên ngoài, trong khi các nhà hiền triết Phật giáo học hỏi để quan sát - với một tiến trình cũng rất khoa học - tinh thần, tâm lý, có thể con người. Ở trên địa hạt này, họ có nhiều điều để dạy dỗ chúng ta.

Hỏi : Hình ảnh cá nhân của Dalai-Lama cũng có thể giải thích sự thu hút của Phật-giáo không ?

Frédéric Lenoir : Đó là điều đương nhiên. Từ khi Ông nhận giải Nobel Hoà-bình năm 1989, nhà lãnh đạo lưu đầy của dân Tây-tạng lừng danh ở phương Tây, chắc chắn, trước hết, là cường-vị Đại-diện một Dân-tộc hiền hoà, nạn nhân của nạn diệt chủng khủng khiếp, nhưng cũng nhờ đặc sủng cá nhân của Ông và nhờ nội dung các bài giảng đặc biệt cởi mở và dung thứ của Ông. Dù Ông chỉ là Đại-diện của Phật-giáo Tây-tạng, nhưng trong đầu óc của người phương Tây, Ông là phát ngôn viên của toàn Phật-giáo trên Thế giới, dù thật sự Phật-giáo rất đa dạng.

Hỏi : Vì những lý do nào người ta đến với Phật-giáo? Người ta giữ lại những lợi ích nào ?

Frédéric Lenoir : Tôi đã đặt câu hỏi này cho chín trăm Phật-tử Zen và Tây-tạng. Kết quả cho thấy có sáu yếu tố thu hút họ :

- Các giá trị như lòng từ tâm, phóng khoáng, tôn trọng sự sống, bất bạo động, dung thứ : 28 %.
- Các lợi ích do việc thực hành : tôi luyện trên thân thể và các cảm xúc, nâng đỡ về mặt tâm lý
có được sự bình thân : 20 %.
- Tính hợp lý và thực tiễn : Tôn giáo không có Thượng-đế và giáo điều, để tâm điểm vào kinh nghiệm, dựa trên lý trí : 18 %.
- Triết lý và giáo lý = tính luôn luôn chuyển động : karma, luân hồi, liên đới lệ thuộc lẫn nhau v.v... : 14 %.
- Đặc tính cổ truyền của Phật-giáo : sự hiện diện có tánh cách trấn an và đầy hấp-lực của vị
Thầy có đời sống thiêng liêng đầy kinh nghiệm : 13 %.

- Và cuối cùng là nét thẩm mỹ, ngoại lai của Phật-giáo : 5 %.

Về những lợi ích do việc hành đạo, tất cả Phật-tử đều nhấn mạnh đến sự tinh tấn về mặt nhân-bản và thiêng liêng nhờ các kỹ thuật thực tập trên cơ thể và tâm lý. Các chữ như bình thân, an bình nội tâm, hiệp nhất là các chữ họ thường nhắc tới.

Hỏi : Các tiến triển đáng kể của Phật giáo ở Pháp là các tiến triển nào ?

Trong tương lai, Phật giáo có thể dùng các hình thức nào ?

Frédéric Lenoir : Từ cuối thế kỷ vừa qua, Phật giáo đã có những đồ đệ như Alexandria David-Neel. Từ những năm 70, có một hiện tượng mới : có hơn hai trăm trung-tâm Thiền trên đất Pháp. Nhưng thật ra, số người dẫn thân để giữ đạo thì còn rất ít. Trong tương lai, có hai bối cảnh có thể xảy ra : những người có thiện cảm sẽ gia tăng mạnh mẽ thành những Phật-tử, làm cho Phật giáo trở thành một tôn giáo lớn ở phương Tây cũng như Thiên-chúa giáo ; hay số người thiện cảm sẽ không trở thành Phật-tử, như thế họ sẽ tiếp tục phát triển nhưng rất chậm. Tôi nghiêng về hình thức thứ nhì này. Ngay cả ở Đông-phương, cũng có ít người thực tập Thiền, con đường Phật giáo luôn luôn là con đường dành cho một số người tuyển chọn. Nếu theo sát từng chữ, giáo lý Phật giáo rất đòi hỏi và rất nghiêm ngặt. Đa số những người Pháp xúc động với Phật giáo, cuối cùng rồi họ cũng không dẫn thân vào Phật giáo nhiều ; họ chỉ xúc động ở những khía cạnh đơn sơ và phổ quát của lời Phật dạy, như karma, luân hồi, niết bàn. Họ cũng hiểu lắm không ít về các khái niệm này.

Hỏi : Giáo sư có nói việc quảng bá Phật-giáo ở Pháp là một thí nghiệm tiêu biểu cho các biến thái của tôn giáo ở thời buổi tân tiến này ?

Frédéric Lenoir : Để tóm tắt vấn đề, chúng ta có thể quan sát hai trào lưu đang tác dụng trên đời sống tôn giáo hiện nay.

- Trào lưu thứ nhất : một khuynh hướng tan rã, băng hoại, dính liền do việc cá nhân hoá và hoàn cầu hoá, một loại "chủ thể hoá" lắp ráp các tin tưởng và các cách giữ đạo,

làm kiệt dần tính mạch lạc và uy-quyền của các tôn giáo lớn.

- Trào lưu thứ nhì, dù hạn chế hơn, bao gồm các cá nhân thử phản ứng lại để chống lại việc cá nhân hoá này, bằng cách liên kết tiến trình thiêng liêng đón độc của họ vào một đường lối đạo giáo, vào con đường truyền thống xưa cũ. Như thế, Phật giáo làm sinh động hai trào lưu này nhờ tính: *Myên chuyển, linh hoạt, không giáo điều*, họ tương ứng một cách tuyệt vời cho việc lấp rập và cho một tôn giáo tùy sở thích "en-kít". Cùng lúc, họ bảo đảm tính "đích thực" và cổ truyền, họ có những vị thầy kinh nghiệm về đời sống thiêng liêng, giúp đỡ cho một số người thử đi tìm một con đường thiêng liêng đón độc.

Hỏi : Vậy đâu là "Giáo huấn Phật giáo" mà Giáo sư đề cập đến ?

Frédéric Lenoir : Trong khi đa số các giáo điều Kitô như Nhập Thế hay Ba Ngôi được xem như màu nhiệm, con người không thể hiểu được, thì đa số những gì Phật tử tin, được trình bày như những giải pháp hợp lý. Ví dụ : đứng trước vấn đề của sự dữ, Thiên-chúa giáo tạo nên huyền thoại tội Tổ tông, trong khi Phật giáo nói đến luật Nhân quả của karma, điều này xem như có thể tin được và hợp lý hơn với người phương Tây. Mặt khác, Phật tử thể hiện các phương châm qua việc thực hành trên cơ thể. Như thế, khi người thầy dò hỏi người học trò phải tha thứ người khác, ông dạy cho họ các kỹ-thuật tâm-cơ thể, giúp họ điều khiển các xúc cảm tiêu cực trở thành các xúc cảm tích cực.

Do đó, người ta có thể nói Thiền theo cách Phật giáo đích thực là một tôi luyện khổ hạnh cho các xúc cảm ... chắc chắn, điều này là một trong những điều thiếu sót lớn nhất của nền văn minh phương Tây, coi thường thể xác và xúc cảm.

Hỏi (để kết thúc) : Xin Giáo sư có thể cho biết thêm những nhận xét đặc biệt ?

Frédéric Lenoir : Có ba cạm bẫy nên tránh :

1. **Lý tưởng hoá mà không nhận định con đường khôn ngoan mới này :**

Đối lập với tôn giáo mình có từ thuở nhỏ, nhiều tín đồ phương Tây không còn giữ tinh thần phê phán, họ tin tưởng vào các Lama Tây-tạng hay các bậc thầy Zen. Nhiều tai tiếng bùng nổ, nhất là về vấn đề tiền bạc, lạm dụng quyền lực, cho thấy sự thiếu trưởng thành sâu xa của các đệ tử, cũng như cách hành đạo đáng nghi ngờ của các "Vị Thầy" danh tiếng.

2. **Tự rèn một loại Phật-giáo thích ứng theo các nhu cầu ego của mình :**

Cái bẫy thứ nhì này dính liền với cách mà người phương Tây "tiêu thụ" lối sống thiêng liêng, điều mà Lama Tây-tạng Chogyam Trungpa gọi là "vật chất hóa đời sống thiêng liêng". Thay vì theo con đường khổ hạnh mà Đức Phật đề nghị, từ bỏ các ảo tưởng cuối cùng, người mới theo đạo chỉ muốn củng cố các khuynh hướng tự kỷ ái mộ về con người của mình. Người ta thường gặp hiện tượng này nơi một vài đệ tử Phật-giáo Tây-tạng, họ dúi tìm các "khai tâm lớn" ở các "vị đại sư-phụ" tự cho mình ảo tưởng đạt đến "trình độ thượng đẳng trong đời sống thiêng liêng", mà không thể hiện điều này một cách thực tế trong đời sống hàng ngày.

3. **Chỉ tập trung duy nhất vào sự tinh tấn thiêng liêng cá nhân :**

Qua thực tập Thiền, càng ngày càng quay lưng với người khác, bất chấp lời giảng dạy yêu thương và từ tâm, ý nghĩa tồi hậu của Phật-giáo Đại-thừa.

Hội Nghị Hướng Đạo Vùng Á Châu Thái Bình Dương lần thứ 20

Hoàng Ngọc Châu tường trình

Hội Nghị Hướng Đạo Vùng Á Châu – Thái Bình Dương (ACTBD) lần thứ 20 được tổ chức từ ngày 7 đến 11 tháng 10 năm nay tại Tân-Đê-Ly (New Delhi) Ấn Độ. Hội nghị gồm có các phái đoàn của 23 nước hội viên, đại diện quốc gia đang được cứu xét gia nhập hội viên chính thức, hay các phái đoàn các nước không thuộc trong vùng ACTBD đã được mời. Đặc biệt HĐVN tuy không phải là hội viên chính thức (associated member từ hơn 2 năm trước) nhưng chúng ta luôn luôn được mời tham dự vì sự có mặt của HĐVN trên khắp thế giới. Đó là một niềm vui và là một điều hãnh diện cho người Việt Nam chúng ta nói chung và cho HĐVN nói riêng. HĐVN không những chỉ tiếp nối con đường Hướng Đạo đem lại lợi ích cho con em mà còn nối tiếp và giữ gìn truyền thống tốt đẹp Việt Nam và sự hiện diện của HĐVN ở hải ngoại trong lúc HĐ trong nước chưa được chính thức hoạt động. Những năm trước đây, anh Vĩnh Đào không đi được nhưng không vì thế mà để phái đoàn HĐVN thiếu mặt ở hội nghị. Anh Vĩnh Đào đã giới thiệu chúng tôi gồm có 3 người : anh Võ Thành Nhân, anh Đỗ Phát Hai và Hoàng Ngọc Châu; nhưng vào giờ chót anh Võ Thành Nhân đã không đi được, dù rằng anh Nhân và bà xã anh Nhân, chị Võ Bích Thủy đã lo chạy đôn chạy đáo cả mấy ngày trước đó lo đặt quà cho chúng tôi mang theo tặng các phái đoàn dự hội nghị cũng như Ban Tổ Chức và Giám Đốc Văn Phòng ACTBD, ông Kim Kyu Young, người đã hỗ trợ tinh thần rất nhiều cho HĐVN, và là

người sẽ về hưu trong năm tới. Hội nghị năm nay do Hội Hướng Đạo Nam Nữ Ấn Độ (có danh xưng là The Bharat Scouts & Guides) lãnh phần trách nhiệm tổ chức. Mặc dù chuyến bay đã cất cánh trễ ở phi trường Paris vì an ninh và phải đáp trễ nhưng lúc chúng tôi bước xuống phi trường Tân Đê Li vào khuya Thứ Sáu cùng vì thủ tục nhập nội khám xét hành lý xong thì đã bước qua sáng ngày Thứ Bảy 6.10.2001. Trên máy bay chúng tôi đang lo máy bay đến trễ như thế này chắc mấy người đi đón đã ra về. Nhưng khi ra đến bên ngoài trạm khám xét, các anh chị em HĐ Bharat đã đứng chờ sẵn, với những cái siết tay nồng ấm, với lời chào mừng rộn rã, nét vui tươi sẵn đón hiện rõ trên khuôn mặt phái đoàn đi đón, làm cho chúng tôi cảm thấy sáng khoái, mệt mỏi tiêu tan sau hai ngày bay dài từ Hoa Kỳ đến Ấn. Nhiều phái đoàn các nước như Thụy Sĩ, Singapore, Nairobi (Phi Châu) cũng đã tới và tất cả đều được các anh chị em Ấn Độ đưa về khách sạn. Riêng chúng tôi đã đặt khách sạn xa hơn, với giá phải chăng, nên là nhóm sau cùng và được anh tài-xế cho chào một vòng quanh Tân Đê Li, qua khỏi Phủ Tổng Thống, Tòa nhà Hành Pháp, Tối Cao Pháp Viện và Cổng Chính Thủ Đô (gate of India). Giờ này đã gần 3 giờ sáng nên vắng xe cộ ngoài đường, lâu lâu lại thấy một vài người phu quét đường thành phố. Tôi đoán vào hừng sáng chắc phố xá lại đầy xe cộ với xứ Ấn hơn một tỷ dân số. Quả đúng như vậy, anh tài xế đã cho chúng tôi biết

thành phố này có hơn 18 triệu dân, sau Bombay 19 triệu và Calcuta 20 triệu.

Sau một giấc ngủ ngắn ngủi, cùng sáng hôm đó (Thứ Bảy 6.10.2001), chúng tôi mượn xe đi ăn trưa và dạo một vòng phố, đến chiều chúng tôi trở về trụ sở hội nghị để ghi danh và nhận các tin tức cũng như bảng chương trình cho những ngày hội nghị. Điều đáng ghi nhận ở đây là dù có một vài trục trặc nhỏ nhưng tất cả các anh chị em trong ban ghi danh trong phòng liên lạc đều vui vẻ và giải quyết nhanh chóng và tốt đẹp theo như dự trù của chúng tôi.

Lễ Khai Mạc – Vào ngày Chủ Nhật 7.10.2001 sau các buổi họp buổi sáng, có phần giới thiệu các phái đoàn thuộc nước hội viên và quan khách, có phần chụp hình lưu niệm của tất cả những người tham dự. Đến chiều cùng ngày là buổi lễ khai mạc chính thức được bắt đầu lúc 5 giờ chiều. Ngoài phần giới thiệu các nhân vật cao cấp trong chính quyền Ấn Độ, quý vị Chủ Tịch Văn Phòng HĐ Thế Giới (HĐTGT) và Tổng Thư Ký HĐTG, đến Ông Chủ Tịch Quốc Hội Đại Hàn (Korea), Ông Kim Kyu Young, Giám Đốc Văn Phòng HĐ ACTBD đã không quên giới thiệu với quan khách và ông Tổng Thư Ký HĐTG phái đoàn Đại diện HĐTU-HĐVN là hai chúng tôi. Tất cả hội trường đã đứng dậy nhìn về phía chúng tôi với sự tò mò và với tấm lòng ưu ái như lúc các anh chị em HĐ Ấn Độ đã đón tiếp chu đáo và nồng hậu. Với những thâm tình Ông Kim Kyu Young đã dành cho chúng tôi, nói riêng và HĐTU-HĐVN, đã để dành để giới thiệu phái đoàn HĐVN trong ngày khai mạc, chúng tôi nghĩ thật là hiếm có và nghĩ rằng chuyến đi này đã không uổng công. Không biết sẽ phải dùng ngôn từ nào để nói lên sự cảm ơn về tình nồng hậu và ưu ái của ông Kim Kyu Young cùng các phái đoàn có mặt trong hội nghị.

Chúng tôi chỉ biết chờ đợi đến chiều ngày Thứ Năm 11.10.2001 để nói lên lòng biết ơn hội nghị đã có những thịnh tình quá đặc biệt đối với HĐVN cũng như để trao tặng các món quà HĐTU-HĐVN đã đặt trước cho những phái đoàn và những người có trách nhiệm trong hội nghị này.

Trong những ngày qua, chúng tôi đã may mắn gặp rất nhiều nhân vật quan trọng trong chính quyền Ấn, những Trưởng Hương Đạo thuộc Văn Phòng HĐ thế giới, HĐ Quốc Gia Ấn và rất nhiều quốc gia khác. Đặc biệt, chúng tôi còn được sự chiếu cố của đài truyền hình Thái Lan và các Trưởng HĐ trong Ban Giám Đốc Hội HĐ Quốc Gia Thái. Những người này sẽ là những người lo phụ trách tổ chức Trại Họp Bạn Thế Giới lần thứ 20 ở Thái Lan vào năm 2002 mà chúng ta dự trù sẽ đưa các em Hương Đạo Sinh tham dự và do Trưởng Võ Thành Nhân điều dắt hướng dẫn. Qua phần phỏng vấn của đài truyền hình Thái Lan và cuộc tiếp xúc với họ, phái đoàn Thái đã yêu cầu chụp hình chung và hết lòng cổ xúy sự tham gia của phái đoàn HĐVN. Tình cờ chúng tôi còn gặp được anh John May ở Gilwell Park đến. Anh là Chủ Tịch Chương trình và Dự Án thuộc địa phận Gilwell, người đảm nhận trọng trách cứu xét và chấp thuận các dự án ở đất trại, trong đó có các dự án của Hội Đồng Trung Ương – Hương Đạo Việt Nam đã được dự trù thực hiện trong vài năm tới.

Một anh Bác Sĩ Giải Phẫu vừa là Giáo Sư Trường Y khoa và là Trưởng HĐ thuộc văn phòng HĐ thế giới (xin tạm dấu tên) đã từng đi Việt Nam nhiều lần để vận động tái lập HĐ trong nước. Anh ta đã đến tìm gặp chúng tôi kể chuyện Việt Nam và cho biết tình hình HĐ trong nước. Anh Tê Ô (Teo) người Mã Lai, có cơ sở thương mại ở Việt Nam biết rất rõ về hoàn cảnh của HĐVN ở

trong nước cũng cho chúng tôi biết có gặp hai cô người Việt không mặc y phục Hương Đạo đã có mặt trong những ngày qua để quan sát diễn tiến hội nghị. Anh Teo đã có tiếp chuyện với 2 cô này và cho biết hai cô đến từ Việt Nam mà chúng tôi chưa có dịp gặp.

Qua những diễn tiến đã nói ở trên, chúng tôi ghi nhận sự tiếp đón nồng hậu và long ưu ái của các Ban Tổ Chức (BTC) hội nghị, Ban Tổ Chức Trại ở Thái Lan, của Tiến Sĩ Tổng Thư Ký, Jacques Moreillon, của Văn Phòng ACTBD và các phái đoàn HĐ quốc gia đã dành cho phái đoàn đại diện HDTU-HĐVN dù chỉ vốn vẹn có hai chúng tôi. Ngoài phần khai mạc long trọng. Chúng tôi còn được thưởng thức những màn trình diễn đặc sắc, những vũ điệu dân tộc khác biệt của từng vùng đất Ấn với những áo quần thật đẹp, nhiều màu sắc rực rỡ vui tươi, những màn múa đèn qua thân hình uyển chuyển của nam nữ vũ công. Tất cả thật sống động, lôi cuốn như vũ bão, như dòng sông chảy cuốn cuộn, dồn dập vui tươi, điệu nghệ, một nền văn hóa nghệ thuật thật phong phú đến nay chúng tôi mới thật sự được chứng kiến. Không những chỉ có những nhảy múa, những lượn cong của thân hình nam nữ vũ công mà còn những tiếng sáo, những tiếng động của những cây gậy đập vào nhau, những bước chân của các em nam nữ Hương đạo sinh và trưởng dập dìu trên sân khấu hòa với tiếng trống đệm đã làm người coi bị lôi cuốn không muốn đèn tắt chấm dứt vũ điệu. Chúng tôi như đang trở về với 15-20 thế kỷ trước trong một buổi liên hoan của hoàng cung nào đó. Thật khó diễn tả được sự sành điệu của vũ công người Ấn này, dù người giới thiệu đã nói trước và nhắc lại tất cả những màn trình diễn này đều do các anh chị em Hương Đạo Ấn trình bày, chứ không phải do vũ công chuyên nghiệp. Chúng tôi không ngờ rằng các em Hương Đạo có thể

giỏi đến như vậy, vì những cái chuyển mình, uốn cong thân hình, cái cổ lắc lư cũng phải mất cả 10 đến 20 năm tập dượt. Sau khi tìm hiểu, thật sự đúng như vậy, những làng mạc, những vùng nước Ấn Độ, họ có tập tục hoặc muốn bảo vệ truyền thống nghệ thuật nhảy múa này đã cho con em họ tập vũ ngay từ hồi còn nhỏ. Nói tóm lại những màn vũ vô tiền khoáng hậu nói lên văn hóa nghệ thuật phong phú của một dân tộc và đặc biệt do Hương đạo sinh trình diễn làm người coi khó quên không như những màn vũ tây phương chỉ được thưởng thức, kêu gọi trong chốc lát.

Hoàng Ngọc Châu tường trình từ Hội Nghị, 8 giờ tối giờ địa phương (giờ Florida cộng thêm 9 giờ rưỡi) ngày 9 tháng 10 năm 2001. Giờ khác biệt +9 giờ 30.

TỊNH KHẨU

Bùi Bích Tâm

Có bốn vị Sa-di
Hẹn nhau trong bảy ngày
Cùng tu Thiền : Tịnh khẩu.

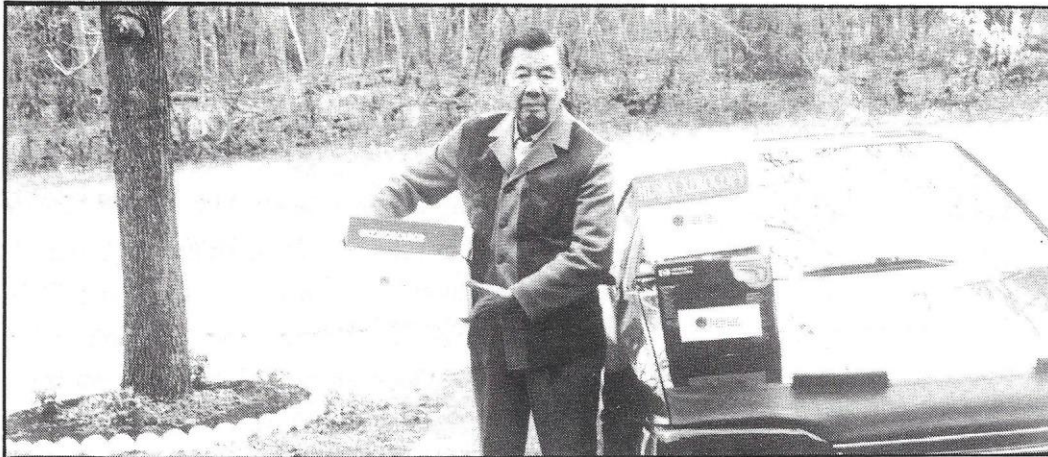
Chỉ mới tối đầu tiên
Bạch lạp vừa thấp lên
Gió thổi đùa nghiêng ngả.

Một vị vội la lên :
- Kia cây đèn sắp tắt !

Vị thứ hai liền nhắc :
- Chúng ta đang tu Thiền,
- Sao sư-đệ lại nói ?

Vị thứ ba bực bội :
- Hẹn tịnh khẩu bảy ngày
- Mối đó đã quên rồi !

Vị thứ tư bật cười :
Chỉ có một mình tôi
Là chưa hề lên tiếng !!

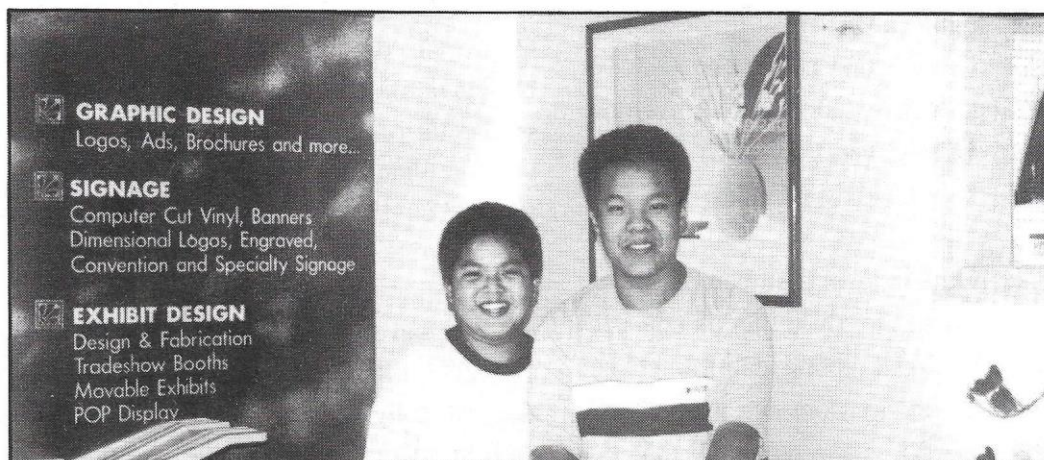

Tr. Cáo Đồ Mặt đang khuôn những thùng Liên Lạc ra Bưu-điện gửi

Tại nhà in Liên Lạc (VN Printing)

Từ trái qua phải : Tr. Phú (chủ nhân), Tr. Thương và Tr. Thoại

Hai Thiếu sinh Ottawa phụ giúp việc in ấn

10 NĂM VUI BUỒN VỚI

LIÊN LẠC

(Tiếp Theo Trang 11)

Đó chính là cái tình Huỳnh-Đê Hướng-đạo mà Liên-lạc cần mãi mãi phát huy.

Chữ Tâm kia mới bằng ba chữ Tài.

Chú Thủ-Quý thông minh, hiểu rõ vấn đề ngay và từ đó, không còn thắc mắc chi nữa..

Cái may mắn của Liên-lạc là gặp được một Nhà In, xem như Nhà In Riêng, do Tr. Ngô-Phú, một thành viên của Xóm Trưởng-niên Ottawa làm chủ, hết lòng chăm sóc kỹ thuật cho Liên-Lạc, mà có những khi thấy "Sổ Vàng nhẹ cân" thì Tr. Phú bù đắp thêm vào, hoặc vừa cười vừa nói với Ngựa " *Trưởng đưa bao nhiêu cũng được*".

Cũng có đề nghị Liên lạc nên thu nhận quảng-cáo để bớt gánh nặng tài chánh, nhất là như thực hiện Đặc-san này, nhưng sau khi tham khảo ý kiến chung thì đa số cho rằng " *đã hy sinh được 10 năm rồi thì nay hy sinh thêm vài ba năm nữa cũng ráng được*"

Thỉnh thoảng cũng có những niềm vui bất ngờ, như đọc giả phương xa gửi thức ăn, quà tặng, sách báo, sơ-mi, cà-vạt, có cả thuốc bổ nữa để bồi dưỡng sức khoẻ, cũng có lúc cho đi ... vệ tinh dù ngợp quá trời, và cũng biết là "vệ-tinh giấy" nhưng trong lòng vẫn thấy thích thú (tuy mang danh là ... Ngựa, nhưng vốn cũng là Người cơ mà!).

Có một sự kiện khá lạ lùng là số bạn đọc càng ngày càng tăng, do sự giới thiệu dần dà của độc giả hiện hữu chú Liên-lạc không dám quảng bá rầm rộ, vì ngại sẽ không "làm đẹp lòng nhau" hay "đáp ứng nhu cầu", ngại mang tội thất tín và bất kham. Có bao nhiêu hay bấy nhiêu vậy.

Hai năm về trước, khi Tr. Thuởng bị té trượt xuống sau vụ mang đi mang về những thùng báo trong mùa đông giá tuyết, Ngựa tui có lần tâm sự riêng với Tr. Cáo Đỏ Mặt : "Anh tuổi cũng đã trên bát tuần, sức cũng không được như thời kỳ mà anh em mình lái xe đi ngao du quanh Âu-châu sau Trại TT4 ở Pháp, nay liệu Anh còn có thể giúp cho Liên-lạc bao lâu nữa, cho em biết để em tính". Anh Cáo Đỏ Mặt bỗng nhiên cười thành tiếng, chỉ tay vào Ngựa mà đáp : "Sao anh lại hỏi ngược tôi ? Hai năm vừa qua, anh đã nhập Viện khẩn cấp 2 lần mà tôi có sao đâu. Lo là lo cho anh. Anh còn làm được thì tôi vẫn tiếp tục phụ với anh, cho đến khi nào anh thôi là tôi nghỉ. "

"Mấy lời tâm phúc ruột rà,

Tương tri đường ấy mới là tương tri".

Trong một phiên họp mùa hè năm 1999 của Xóm HĐ Trưởng-niên Montréal, Ngựa đã trình bày đã đến lúc trao được Liên-Lạc cho một Nhóm Phụ trách khác để có một luồng Gió Mới cho Phong trào, nơi có đủ nhân tài vật lực như Xóm Ottawa. Nơi đây đã có sản Tr. Thuởng là người chủ động việc điều hành, Tr. Phú là Chủ Nhà in, Tr. Hùng là họa-sĩ, Tr. Dê Núi QN lo việc kinh tài. Nhà thơ kiêm văn sĩ P.Q.Khanh và nhà giáo kiêm kịch tác-gia Phương-Thu bao thầu bài vở. Lực lượng hùng hậu như vậy lo gì mà không làm nổi Liên-lạc ?

Khi chuyển đặt vấn đề này lên Ottawa, một số trưởng đã cười và nói : Nếu anh Ngựa buông ra mà trao cho Ottawa, thì giới lăm đến số 3 phải ra Ngân-hàng mà khai ... phá sản ! và chia nhau gia tài những số Liên lạc cũ đem về gói kẹo. Nơi đủ điều kiện nhất là San Jose.

Vào mùa Thu cũng năm 1999, tiếp tục cuộc chu du thăm dò, Ngựa đem nỗi buồn man mác này lên San Jose để tìm nơi gửi gắm, gặp nhau cả Đại Gia-đình B.H. Bắc Ca-li trong một buổi tiệc rất đông, lại tìm đến Xóm Oakland cùng sinh hoạt một ngày Trại với Xóm. Cả hai nơi này là địa linh anh kiệt, quy tụ những nhà báo

tài ba như Tr. Hiệp (Oakland), Tr. Gấu lý sự (San Jose), cây đại-thụ họ Mai, người trẻ nhất của Hội Cao-niên San Jose Nguyễn-đình-Tuấn, nhà Sử-học họ Trần và vô số nhân tài lẫm liệt khác. Thật ra, các nơi này có thảo luận nội bộ việc “tiếp đước L.L.”. Đến khi bế mạc Trại ở Oakland thì Gia đình Bách-Hợp Ca-li cho hay là “đã suy nghĩ, nhưng chưa thể tiếp nhận Liên-lạc đước, cho dù có Thánh nhân ưu đãi, anh chị em ở đây bằng lòng phụ viết bài, chứ không dám nhận lãnh việc nào khác, nhất là mục Mã-Thư và Thư Bạn” (Xin xem L.L. số 34, trang 18 để thấu rõ nỗi lòng của Ngựa) Tr. Trần Anh Tuấn thì trao tặng một bộ Đại Việt Sử Ký Toàn Thư với lời gởi gắm của Xóm: “Mong Trường chịu khó đọc và xin truyền đạt lại cho các đoàn sinh thế hệ sau những vấn đề của Lịch-sử”.

Đã có lúc Ngựa tôi thăm nghĩ: Đi chu-du mời gọi, bàn tính chuyện “Trao Đước”, không ai nhận, thôi thì đành tiếp tục vậy, tới đâu hay đó, cũng như trước đây 3 Trường đàn anh (Tr. Thao, Tr. Ngân, Tr. Ba) đã từng “kết số”, “hết pin” nên buông xuôi bỏ cuộc, phải đợi vài năm sau mới có kẻ tiếp nối.

Đơn vị sau cùng, và quan trọng nhất mà Liên-lạc tin tưởng có thể “trao thân gửi phận” chắc chắn là Làng Trường niên Florida. Nơi đây có ba anh em họ Hoàng: Ông Trùm Ngọc-Châu (con người rất thiết tha với Phong-trào, người có khả năng mời gọi anh chị em), Chú Thống-Lập (đang nắm Diễn đàn Tráng-sinh) và Cậu Ngọc-Hoà (thống lĩnh một Liên-đoàn chủ-lực miền nắng ấm). Cũng nơi đây có một nhà in do chủ-nhân họ Lê (Bá-Tâm) đã từng phát cờ HĐ một thời, và đang còn phát mạnh. Lại có thêm nhiều nhân tài lỗi lạc như GS Bửu-Sao, Lang tây Mậu-Hung, Nghệ-sĩ Phước-Luyến và nhiều lẫm lẫm... (Nhưng than ôi, có một mùa Thu lá thu rơi...) khi nhận đước e-mail ngày 16-9-01 của Cụ Trùm Xóm cho hay:

“... Kỳ Trại TT6, em dám nhận lời làm Văn-phòng Phó HĐTN cho Trường, vì Trường có hứa sẽ tiếp tục phụ-trách tờ Liên-lạc. Em tin rằng không ai, hay nơi nào khác có thể làm đước tờ L.L. như hiện nay, với Tin Tức anh chị em HDVN các nơi, với mục Mã-Thư mà rất nhiều người ưa thích. Xin Trường đừng vội nghĩ trao cho ai hoặc ngưng hẳn (trừ lý do sức khoẻ của Trường), và xin Trường cứ tiếp tục dài dài cho, vì Trường.....”

Ngựa ngẩn mặt lên Trời mà than: Sao mà có một cuộc giao ban ngoạn mục thế này!

Đã hai năm nay, tiếp tục cuộc thăm dò chúng tôi đã nhiều lần mời gọi các anh chị em TRẺ đứng ra nhận đước Liên-Lạc thay cho Nhóm Cao Niên, thật ra, chúng tôi không ngại khó, không sợ mệt, nhưng con Chim Sáo hót mãi cũng mòn hơi, người nghe hoài một điệp-khúc cũng nhàm chán, mà thời gian 10 năm múa bút cũng là lúc đáng cho “Kẻ Làm Vườn” về an dưỡng.....

*Quang cảnh lạ, tháng năm dài,
Đêm đêm nghĩ đến ngày mai giạt mình!*

Vì “Giạt Minh” nên Ngựa xin tạm ngưng bút ở đây, không dám viết tiếp nữa, vì hai lý do:

1. Ngoái nhìn lại mười năm qua:

Khuyết điểm của chúng tôi thật nhiều, trêu người này, khích người nọ, làm phiền đến nhiều độc giả, gây khá nhiều dụng chạm, tội lỗi e khó tha thứ mà “Hoài Bảo thì vẫn chưa đước đước”.

2. Biết ra sao, ngày Mai?

Hướng về tương lai vẫn thấy đời rất đẹp, còn nhiều chuyện cần phải chung sức làm, nhưng làm như thế nào, những ai là Bạn Đồng Hành, ước chi có đước những bàn tay mới để đưa Liên-Lạc đến một tương-lai sáng sủa hơn. Mong thay!

Hối các Bạn Trẻ, các Bạn hãy Tiến lên, Kính trọng nhưng đừng có nhường bước Đàn

Anh, có được như vậy, Phong-trào HĐVN chúng ta mới phát triển mạnh và hãnh diện với các đơn vị HĐ khác trên Thế-giới.

Phần kết, xin nhờ hai Trưởng, một Nam và một Nữ, một vị Cao-niên và một vị Trung-niên, tiêu-biểu cho 2 giới độc-giả quý mến của Liên-lạc kết thúc bài này .

Hai Trưởng ấy là :

1. Trưởng Hoàng-Hội, một Đội-trưởng "cứng" của Tr. Võ Thành-Minh thời 1935 ở Vinh, nay là Lý-Trưởng Làng T.N. ở Melbourne, Úc-châu, rất thích thú với cái tên "Đầu Tôm Nấu Với Ruột Bầu" gợi nhớ cả một khung trời Quê-hương yêu dấu với những nét đồng quê mộc mạc.
2. Trưởng Lê Thùy-Lan, một Trưởng năng động của Miền Đông Hoa kỳ, một cây viết tươi trẻ của miền Thủ-đô Hoa-Thanh-Đốn mà chúng tôi tin tưởng là một "Ngôi Sao Đang Lên" của làng báo-chí Hướng-Đạo Việt-Nam.

Thưa hai Trưởng, giấy bút đã sẵn sàng, độc-giả Liên-lạc đang trông chờ, chúng tôi cung thỉnh hai Trưởng chỉ cho biết những lối mòn nên tránh và vạch dấu đi đường mới cho người sau tiến bước được thành công hơn .

Ngựa Chiu Khó

PHẦN KẾT CỦA TR. HOÀNG-HỘI :

Nghe Trưởng Ngựa C.K. kể lại hoàn cảnh khai sanh và sự trưởng thành cũng như đi tìm nơi trao đũa Liên-Lạc, cùng những khó khăn vất vả mà Ban Phụ-trách Bản tin Liên-lạc phải gánh chịu trong 10 năm qua, tôi vừa cảm động vừa khâm phục sự cố gắng và lòng hy sinh của những Trưởng sáng lập và nhất là những Trưởng trong ban phụ trách.

Nhờ có những tấm lòng cao quý như vậy nên một số không ít anh chị em Hướng-đạo

chúng tôi ở hải ngoại và ở quê nhà mới có được một món ăn tinh thần tuyệt hảo và mới giữ vững được mối giây liên lạc thân ái gắn chặt chúng ta lại với nhau mặc dù phải sống xa cách nhau muôn ngàn vạn dặm.

Đường đi khó, không khó vì ngăn sông cách núi, nhưng khó vì lòng người ngại núi e sông.

Thật vậy, tuy sự trường tồn của Liên-lạc cũng gặp rất nhiều khó khăn trở ngại, nhưng với sự thành tâm thiện chí của tất cả anh chị em chúng ta, với tinh thần "Sắp Sẵn" của con người Hướng-đạo, chúng ta quyết góp công sức, góp bài vở, góp tài chánh để giữ cho Liên-lạc yêu quý được trường thọ. Để kết thúc, tôi xin tặng Liên-lạc bài thơ như sau :

*Thâm thoát Mười Năm đã vượt qua
Bản tin Liên lạc đến cùng ta
Mang lại niềm vui tinh Hướng-đạo
Mang hương Bách-Hiệp tỏa đi xa
Mối dây thân ái càng thêm chặt
Hiệp lực đồng tâm mãi đậm đà
Nhân mùa Khánh hạ mừng Liên-lạc
Sống lâu hơn nữa, trở tài hoa.*

H.H.

..... VÀ ĐÂY LÀ PHẦN KẾT CỦA TR. LÊ THUY-LAN :

Eo ui ... 'cung thỉnh hai Trưởng chỉ cho biết những lối mòn nên tránh và vạch dấu đi đường cho người sau tiến bước được thành công hơn''

Đọc những giòng cuối cùng này của Trưởng Tiền bối khiến Tiểu bối thật mắc cỡ và cảm thấy có phần mộ phạm đến các bậc Trưởng thượng. Đã vậy, trong lời thư dặn, Ngài còn nêu lên 3 câu hỏi mà nếu có tổ chức kỳ thi, chắc cháu nhà cháu sẽ thi rớt, vì không thể trả lời được.

Xin thưa : Cháu trưởng thành bên này. Lối suy nghĩ tự nhiên và tự do hơn. Bản tánh rất độc lập và thẳng thừng. Đôi khi Mẹ và các Chị (trong gia đình) thường hay mắng bảo rằng thật thà quá chỉ

hại đến thân. Nhưng cháu phải giữ đúng nguyên tắc suy nghĩ của mình.

Nơi đây xin được dùng vài lời thô thiển để diễn đạt ý tưởng của người trẻ chưa đủ trí tuệ để thông hiểu và cũng chưa đủ kinh nghiệm để góp ý về đường lối sinh hoạt Hướng đạo Việt nam. Những lời nói ra đây có thể tạo sự bất đồng và đem lại niềm "không vui" cho một số Trưởng. Nếu có mộ phạm, xin quý Trưởng niệm tình bỏ qua cho, vì theo cháu, đây chỉ là ý kiến xây dựng. Thầy trò mình đã lao lực bao lâu vì bị "báo hành", tiểu bối chỉ cầm cự Tập-San Trưởng có hơn 1 năm mà đã cảm thấy nản chí lắm rồi, đành buông tay cuốn gói "vó câu muôn dặm". Ai có cho vàng hay dùng Sushi, Sashimi, Sake gọi về cũng không ham. Trưởng Tiền bối đã đeo đai trong cái "gông cùm" trách nhiệm hơn 10 năm. Bi chử lại bắt loa mồi gọi nhân tài để trao đuốc.

Quả là một thử thách ! Liên-lạc đang ở trong một tư thế được nhiều người yêu chuộng, rất có thể lực và giữ đúng kỷ luật. Dù nhiều hay ít bài, vẫn đều đều mỗi năm 4 số. Hẳn nhiên cái tính chất tốt ấy cần phải được duy trì.

Trưởng Tiền bối còn đặt câu hỏi : Liên lạc nên có những thay đổi nào ? Tiểu bối xin được đổi ngược lại câu hỏi như thế này : *"Độc giả của Liên-lạc cần phải làm gì nếu muốn Liên lạc được phong phú hơn" ?*

Trong trách nhiệm làm thợ cạo giấy cho Tập-san Trưởng, Cháu đã gặp rất nhiều vấn đề. Nếu là công việc cá nhân, cháu có thể giải quyết một cách nhanh chóng và gọn ghẽ, nhưng vì vướng cả một Hội-Đoàn mà trong đó người làm thì ít mà người muốn hưởng thì nhiều, khiến công việc trở nên khó khăn, có khi như bị tắt nghẽn. Có được một tờ báo không những chỉ ủng hộ tinh thần hay tài chánh. Nó cần sự góp sức của một khối người đồng tâm hợp lực để tạo nên sự phong phú trong bài vở và bối cục.

Làm báo cũng đòi hỏi Nhân Quả. Phải có người gieo Nhân lành mới có Quả tốt. Và cái Nhân lành đó đến từ những chúng tử tốt, từ cái duyên lành đưa chúng ta đến với nhau để thực hiện chung một lý tưởng. Chúng ta phải dẹp đi "cái tôi" nặng ngàn cân kia thì mới có thể thực hiện công việc một cách đoàn kết và hoàn hảo. Chủ trương cá nhân sẽ làm chúng ta bận rộn thần trí, không dễ hợp tác mà tạo ra sự khó chịu rồi sinh ra bất đồng ý kiến. Thêm nữa, cần có sự hợp tác của Ban Biên tập, Ban Điều hành H.Đ.T.Ú. Không nên có sự "ý y". Rằng thì là trước sau gì Trưởng Ngựa Chậu Khó (hay Trưởng Chủ-nhiệm, Chủ bút tương lai) ... sẽ làm. Rốt cuộc, Tiền bối chỉ đơn thân độc mã thành "Lone Ranger".

Sự tồn tại phải nằm trong tay độc giả, Ban Biên tập, Ban Điều hành. Nếu nhận thấy cần phải duy trì Liên lạc thì các vị ấy phải tích cực mài mực sáng tác và tìm nhân tài nhận đuốc. Nhưng Cháu nghĩ "Bố bảo cũng chả ai dám xung phong vác ngà voi" đâu. Nếu duyên nợ giữa Tiền bối và Liên lạc chỉ kéo dài 10 năm thì Tiền bối cũng đừng lo ngại cho số phận của Liên-lạc. "Trời sinh voi trời sinh cỏ". Đôi khi chúng ta phải buông xuôi "đem con bỏ chợ", lúc đó thiên hạ tá hỏa tam tinh thì nhân tài mới xuất hiện.

Trên đây là phần kết luận của hai Trưởng, thuộc hai giới, Ngựa tôi cảm kích vô cùng, xin mượn hai câu thơ nói hình bìa để bày tỏ nỗi lòng của mình :

Ta đứng bên đời chờ "mã đáo",

Tri-âm bao quản nỗi quan san !

Xứ Tuyết, một ngày giữa mùa Đông.

Ngựa Chậu Khó

Phỏng-vấn **Trưởng Nguyễn-Thành-Cung** Cụ-Hội-Trưởng Hội-Hướng-Đạo Việt-Nam

Từ mấy tháng nay, tôi nhận trách nhiệm phỏng vấn Tr.Nguyễn Thành Cung. Lẽ ra, Trưởng hẹn gửi cho Liên Lạc một bài về hoạt động HĐ của Trưởng, nhưng nay Trưởng yếu sức, cầm bút lâu và viết nhiều không thoải mái. Bởi thế, thoát tiên tôi tính dùng máy ghi âm để Trưởng có thể từ từ kể lại mọi việc, sau đó sẽ căn cứ mà viết bài thế cho Trưởng. Kiểm hoài không ra dụng cụ. Chiếc máy radio-cassette cũ của tôi đã hư mất bộ phận ghi âm. Tr.Thanh Lương sốt sáng hứa tìm mượn ; rút cuộc không xong. Loay hoay thành ra bỏ lỡ kỳ nghỉ hè chưa gặp Trưởng. Đầu tháng 9 điện thoại không ai trả lời, trong bụng hơi lo : có « sự cố » gì không đây ! Hỏi thử Tr.Huỳnh Minh Quang ; Tr.Quang nói đã liên lạc vài lần, có chuông reo, mà có lẽ hai cụ vắng nhà thì phải. Tôi nghĩ quả thực mình sơ xuất, quên không xin địa chỉ con cháu của Trưởng ở trong vùng Paris, phòng hồ trường hợp như thế có chỗ gõ cửa thăm dò tin tức. Giờ thì cứ mỗi ngày gọi điện cầu may... Bất chợt tuần trước, cụ bà nhắc máy, rồi trao cho cụ ông. Mừng quá, hỏi ra mới rõ Tr.Cung một mắt kéo màng đục (cataracte), rất khó chịu, đang khám nghiệm, chuẩn bị nhập viện giải phẫu. Chờ Trưởng xuất viện, nghỉ ngơi vài ngày, hôm nay tôi mới hẹn tới thăm, luôn thể xin phỏng vấn.

Trưởng và cụ bà sau khi tới Pháp một thời gian, đã được cấp một phòng riêng rộng rãi, có phòng tắm nhà vệ sinh, trong tòa cao-ốc dành cho người cao-niên do cơ quan Xã hội thị xã Massy (phía nam, không xa Paris) quản trị. Lần đầu đến thăm (sau Họp bạn Thăng Tiến 1, 1985), tr.Vĩnh Đào và tôi loanh quanh mấy tiếng không tìm ra, vì đó là khu mới phát triển, không có trên bản đồ ngoại ô đã in ; cư dân khu chung quanh cũng mù tịt. Mấy lần sau, cách quãng khá lâu, tôi muốn đến là lạc đường hoài ; nhà cửa, phố xá, đường lưu thông, luôn luôn sửa chữa thay đổi ; cứ điểm ghi trong ký ức biến dạng không còn hình trạng khi trước. Lần này tôi chơi lớn, tìm đường khá hơn. Thị xã chu đáo, có trưng bản đồ thành phố ở những bùng binh quan trọng trên các trục lộ chính. Tôi chỉ phải xuống xe coi bản đồ có hai lần, rồi hỏi thăm một bà phỏng đoán là dân cư xá, quả nhiên tìm ra chỗ muốn đến, duy vẫn lạc ra phía cửa sau, phải đánh một vòng tới cửa trước mới vào được. Kể lể dài giòng hy vọng vị chủ nhiệm kiêm chủ bút Liên Lạc đại xá, bỏ qua sự chậm trễ thực hiện sứ mạng giao phó !

Tôi lên lầu một, bấm chuông, thấy cửa đã mở sẵn. Cụ bà ra đón. Cụ ông ngồi trên chiếc ghế tựa, vui vẻ tiếp nhận lời chào của tôi. Hồi trước cụ ngã gãy xương, phải dùng đốt xương nhân tạo (prothèse) diền thế nên đi đứng khó khăn. Cụ cho hay nay không xuống nhà ăn ở tầng dưới nữa ; mỗi bữa nhân viên phục dịch bưng khay khẩu phần lên. Đang yêu cầu cấp xe lăn, phòng khi di chuyển trật té rất nguy hiểm. Mắt bên phải mổ, đã gần lành, còn nhỏ thuốc ; tuần sau đến bác sĩ kiểm nghiệm lần chót. Hai cụ có vẻ khỏe mạnh, tươi tỉnh. Tôi nói sẽ thông báo đầy đủ hiện trạng để toàn thể Phong trào Trưởng niên yên tâm. Và cắt ngắn sự thăm hỏi, xin bắt đầu phỏng vấn...

HỎI - Thưa Trưởng, Trưởng nhập cuộc chơi HĐ từ bao giờ ?

ĐÁP - Tôi vốn là dân Long Xuyên. Năm 1931 thi đậu tú tài với số điểm cao, yết kiến quan cai trị đầu tỉnh (Administrateur) muốn xin qua Pháp du học. Vì này bàn rằng kinh tế đang hồi khủng hoảng, qua Pháp e tốn kém, liệu gia đình có tài trợ nổi không ? Ông khuyên nên chờ ít lâu, kiếm việc làm để dành tiền đã. Ông có thể tuyển tôi làm thư ký, kiêm việc kèm hai con của ông ôn tập bài học ở trường. Tôi đã nhận lời ở lại Long Xuyên. Tại đó, tôi có người bà con là Giáo sư Trần Minh Quân, lập thiếu đoàn Chương-binh Lê. Anh mời tôi tham gia, làm Phó đoàn trưởng.

HỎI - Tên đoàn là *Chường-binh Lễ*, vậy chắc hệ thuộc *Hội HĐ Nam kỳ* mà *Ô. Trần Văn Khá* là *hội trưởng*, với *Tr. Trần Văn Khắc* là *Tổng ủy viên*, phải không ạ ?

ĐÁP - Đúng rồi. Vì hội ký danh với *HĐ Thế Tục Pháp (EDF)*, sách vở tài liệu toàn Pháp ngữ cả. Cho nên *A.Đoàn* trưởng phân công cho tôi dịch thuật tài liệu ra tiếng Việt, để đoàn sinh sử dụng.

HỎI - *Khi đó ở Long xuyên có đơn vị HĐ nào khác, Pháp hay Việt, không ? Trường có dịp gặp Tr. Trần Văn Khắc và dự cuộc họp mặt lớn nào không ?*

ĐÁP - *Chường-binh Lễ* là đơn vị *HĐ* duy nhất ở Long xuyên. Tôi sinh hoạt từ 1931 tới 1936, không có cuộc họp mặt nào lớn, trừ họp bạn Nam Kỳ 1935, gồm phái đoàn các *Trường* miền Trung, miền Bắc, với các đơn vị Saigon. Suốt thời kỳ ấy chưa gặp mặt *Tr. Khắc*, nhưng biết danh *Trường* cùng các *Trường* cao cấp như *Tr. Huỳnh Văn Diệp*. Năm 1936, những lớp Cao đẳng (đại học) mở ngoài Hà Nội chung cho toàn cõi Đông Dương, tôi xin thôi việc, nghỉ sinh hoạt *HĐ*, để ra đó tiếp tục học trình. Tôi tính học Văn khoa, mà phân khoa này chưa có, đành theo Luật khoa ; cùng lứa có *Ô. Quách Tông Đức*, *Ô. Phạm Đăng Lâm*, v.v. cũng là sinh viên miền Nam. Vì ngành Luật không đúng sở thích, tôi không chuyên tâm, nên tốt nghiệp trễ hai năm. Trở về miền Nam năm 1942, có kỳ thi tri huyện lấy có 3 người, tôi dự thi trúng tuyển và trở thành công chức từ ngày ấy.

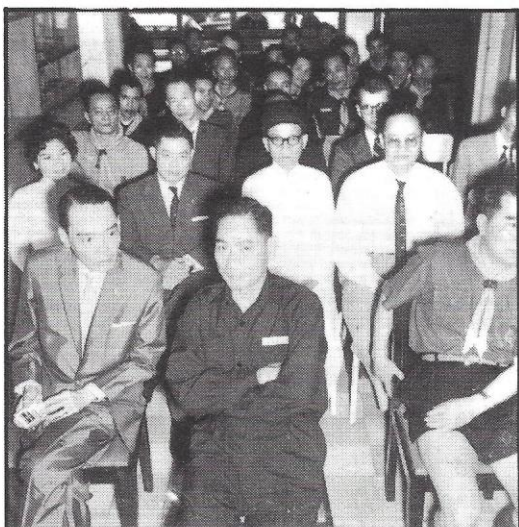
HỎI - *Những năm học ngoài Hà Nội, Trường có theo dõi sinh hoạt HĐ nữa không ? Trường có tiếp xúc với ai trong Hội HĐ Bắc Kỳ hay không ?*

ĐÁP - Tôi nghỉ sinh hoạt, nhưng vẫn giữ liên lạc với đơn vị *HĐ* Long xuyên và được tin tức của các *Trường* miền Nam. Ở Hà Nội, tôi không dự kiến sinh hoạt *HĐ* nào, nhưng quen biết và tiếp xúc nhiều với các *Trường* *Tôn Thất Hanh*, *Trần Văn Tuyên*, *Trần Duy Hưng*, vì cùng là sinh viên cả. Nhân một chuyến xe lửa Xuyên Việt về quê nghỉ hè, tôi bắt chuyện với một bạn đồng hành vì anh mặc đồng phục *HĐ*, hóa ra đó là *Tr. Nguyễn Tấn Đức*. Không hiểu nay anh còn hay mất ?

- *Thưa : điều này có lẽ Tr. Thoại mới có câu trả lời.*

HỎI - *Trường có biết hoạt động HĐ ở Saigon năm 1947 với các Tr. Trần Văn Quế, Nguyễn Văn Diểu, không ạ ?*

ĐÁP - Có chứ. Một bữa tôi tan sở về nhà, thấy một bà ngồi đợi. Tự giới thiệu là vợ *A. Quế*, xin tôi can thiệp cho ảnh bị bắt giữ ở bót Catinat (sau là Bộ Nội Vụ). Tôi nhận lời ; bữa sau kiểm gặp *ô. Mai Hữu Xuân* xin tha ảnh, ông lắc !

Khách đến dự lễ khánh thành *Hội-quán* số 18 Đường *Bùi-Chu*, Saigon .

(Hàng đầu, từ trái qua) *Tr. Hội-trưởng Nguyễn-Thành-Cung*, *Ô. Cao-Xuân-Vỹ* *Tổng Giám-Đốc Thanh niên*, *Tr. Phan-Như Ngân* (*Tổng Ủy-Viên HĐVN*).

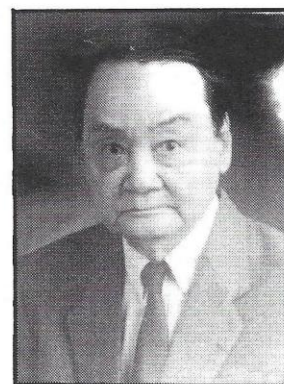
(Hàng sau, từ trái *Bà Nguyễn-Văn-Thơ* *Hội-trưởng Hội Nữ H.Đ.*, *L.S. Trương Đình-Du* : *Chủ-tịch HĐ Bảo-trợ*, *Cụ Thảo* (*Thủ-quỹ*), *Ông Thuận*.

Hàng thứ 3 : *Tr. Cung-Giữ-Nguyên*, *Tr. Dương-Vân*. Sau lưng *Tr. Nguyễn* là *LM Đình-quang-Điện*, và các *Trường* khác.

HỎI - *Trưởng trở lại Phong trào năm nào, và do ai ?*

ĐÁP - Năm 1956, ba Trưởng Cung Giũ Nguyên, Nguyễn Duy Thu Lương, và Huỳnh Văn Nhu tới thăm, mời tôi tham gia Hội đồng Trung ương. Tôi nhận lời làm Phó cho Hội trưởng là Ô.Trần Văn Thân. Năm 1962, Ô.Thân xin rút lui. Anh em yêu cầu tôi thay thế làm Hội trưởng ; đến năm 1966, tôi cũng xin từ nhiệm và Tr.Phan Thanh Hy đã thay thế.

HỎI - *Chính chúng tôi, khi ấy là Đạo trưởng Hoa Lư, đã từng mục kích hoạt động hữu hiệu của Trưởng từ giai đoạn HĐVN xin gia nhập Tổ chức HĐ Hoàn Vũ (1956-57) thay cho Hội trưởng Trần Văn Thân ít khi có mặt, tỉ dụ mở cuộc tiếp tân ở nhà riêng nghênh đón Ủy viên Padolina (Văn Phòng Á-châu Thái-bình-dương). Nhờ cuộc vận động của Trưởng mới có sự tham gia của 2 thiếu đoàn HĐVN ở Hợp bạn Makiling (Phi Luật Tân), và sự thành tựu của Hợp Bạn Quốc gia ở Trảng Bom (Trại Phục Hưng) năm 1959. Sự khéo léo của Trưởng giúp cho Hội HĐVN khỏi bị đoàn Thanh niên Cộng hòa thôn tính ; ở buổi lễ ra mắt TNCH trong khuôn viên Dinh Độc Lập, các HĐS chỉ đứng chung quanh làm hàng rào danh dự, khỏi phải cùng các đoàn thể thanh niên học sinh quỳ gối tuyên thệ trung thành với Ngô Tổng Thống... Trưởng cho rằng trong thời kỳ Trưởng giữ trọng trách trong Hội đồng Trung ương, Phong trào có thành quả như thế nào, đã thiếu sót hay thất bại gì hay không ?*

Tr. Nguyễn-Thành-Cung
(Hình chụp năm 1988)

Buổi Khai-mạc Đại Hội-Đồng ngày 07-1-1962, tại Hội-quán Bùi-Chu (Saigon)

TR. Hội-trưởng Nguyễn-Thành-Cung đang đứng trình bày Chương-trình Sinh-hoạt của Hội.

Bên trái Tr. Cung là Ông Trương-Công-Cừ (Bộ-trưởng Công-Dân-vụ, T.T. & T.N.)

Bên trái Ông Cừ là Tr. Nguyễn-Duy Thu-Lương (TUV).

Phía đối-diện là các Trưởng UV Trung-Ương, các Châu-trưởng, Đạo-Trưởng khắp nơi về dự họp.

ĐÁP - Tôi nghĩ 1959 là năm Phong trào lên cao nhất, nhân số đông đâu đâu cũng có HĐ, hoạt động sôi nổi và HĐVN có thanh thế lớn. Phần tôi có chút tự hào được nhìn thấy Hội đủ sức tậu nhà làm trụ sở, lập Trại Trường Hồi nguyên rồi Tùng nguyên, tổ chức phái đoàn hùng hậu dự họp bạn thế giới, và thực hiện được một họp bạn quốc gia tưng bừng vui vẻ với số trại sinh kỷ lục. Tôi cũng vui mừng chứng kiến Phong trào trải qua các biến cố đảo lộn thời cuộc mà không thiệt hại, vẫn giữ được tôn chỉ và hành động xứng đáng với tinh thần HĐ. Duy hơi buồn rằng tựu trung, chúng ta không làm thay đổi được lòng cả tin cùng nhận định chủ quan của những người như A.Phan Kim Phụng, A.Trần Văn Đức, ... A.Đức về sau hối hận thì đã quá muộn.

HỎI - Để kết luận, xin Trường kể cho nghe một kỷ niệm bên lề...

ĐÁP - Có lẽ nói cho mọi người ghi nhớ là chính Tổng thống Ngô Đình Diệm đã giúp đỡ chúng ta tham dự Họp bạn thế giới 1959. Chúng ta làm đơn xin chuyên chở bằng phi cơ quân sự. Ông Diệm nói với tôi : máy bay quân sự không đảm bảo đâu, nếu có tai nạn thì HĐ làm sao gánh vác ? Thôi để tôi trợ cấp 800.000 \$, hãy mượn Air Vietnam mà đi. Vì thế, chúng ta thuê bao cả chuyến, đưa đi được hai thiếu đoàn đại diện tất cả các Châu Đạo. Đây thực là một sự việc vô tiền khoáng hậu đối với HĐVN.

- Xin thành thực cảm ơn Trường đã cho phỏng vấn.

Massy, ngày 30-09-2001

Hoi Già

Huy-Hiệu

PHONG-TRÀO HƯƠNG-ĐẠO TRƯỞNG-NIÊN

Đề các Anh Chị Em Hương-đạo Trưởng-niên các Đơn-vị (Làng, Xóm, Gia-Đình) có một Huy-hiệu đồng nhất và riêng biệt, ngoài các Huy-hiệu chung đã có, Chúng tôi đã nhờ Tr. Nguyễn-Chí-Hiếu ở Xóm Garland, Texas thực hiện một Huy-hiệu như mẫu ghi bên trên, mang ở bên tay trái, phía dưới cầu vai (như của BSA). Đơn-vị nào cần cho các anh chị em, xin liên-lạc theo địa chỉ (Chi-phiếu hay Money Orders xin đề trả cho : Hieu-Nguyen) và gửi về :

Nguyen Chi-Hieu, 3326 High Plateau Dr., Garland, Texas 75044, USA.

Giá tiền US \$ 5.00 / 1 cái. Cước phí : từ 1 đến 4 cái cộng thêm 2\$US

từ 5 đến 9 cái cộng thêm 3\$US.

từ 10 cái trở lên cộng thêm 5\$US.

Vì số lượng đặt làm có hạn, người phụ-trách sẽ ưu-tiên thoả mãn cho người đặt trước. Chúng tôi thiết tha mong các Làng, Xóm, Gia-đình khi về họp Bạn Thắng Tiến 7 ai cũng có một Huy hiệu H.Đ. T.N. mang sẵn bên cánh tay trái.

Một số kỷ niệm

về anh

TẠ QUANG BỬU

Sau khi tốt nghiệp cấp hai ở Trường Quốc học Vinh, tôi thi vào Trường Quốc học Huế (hồi đó gọi là Ly-xê Khải Định). Ở Huế hồi đó có phong trào Hường đạo. Hường đạo sinh phần lớn là học sinh nhưng cũng có người lớn tuổi. Tôi cùng mấy bạn nữa, cả thầy Nguyễn Lân dạy chúng tôi (năm nay thầy đã 95 tuổi) đều đã trở thành Hường đạo sinh mà đứng đầu phong trào trong toàn quốc là anh Hoàng Đạo Thúy và anh Tạ Quang Bửu.

Ở Huế, tôi đã nhiều lần đến hội quán Hường đạo. Tại hội quán có một bức ảnh chụp bên nước Anh, hồi anh Bửu tốt nghiệp khóa đào tạo những người đứng đầu phong trào Hường đạo ở các nước. Bức ảnh đã gây cho tôi một ấn tượng sâu sắc và làm tôi còn nhớ mãi. Trong ảnh, đứng giữa là đại-tá người Anh, ông Ba-đen, người đã sáng lập và đứng đầu phong trào Hường đạo thế giới.

Tr. Tạ-Quang Bửu (phải) và Tr. Raymond Schlemmer (trái) đứng trước Minh Nghĩa Đường ở trại trường Bạch Mã

Xung quanh ông là mấy chục người “tây” trẻ (người Âu Mỹ) đứng thành bốn năm hàng, trong đó đứng lọt vào gần giữa bức ảnh với vóc người thấp hơn các bạn hường đạo “tây”, duy nhất chỉ có một mình anh Bửu là người châu Á da vàng, đứng gần ông Ba-Đen.

Tôi cũng hay đến nhà anh Bửu ở trong một cái ngõ nhỏ gần ngõ vào nhà tôi ở. Hồi đó anh Bửu chưa lập gia đình nên ở cùng nhà với anh Bửu có anh Hường đạo sinh Đặng Phúc Đỉnh để giúp Anh công việc trong nhà. Gần đây tôi có gặp lại anh Đỉnh, nay cũng đã già, hôm cùng đến dự ngày giỗ anh Bửu

vào cuối tháng 8 năm 1999, nhưng sau đó ít lâu nghe tin Anh đã qua đời.

Do tài năng, đức độ, trình độ khoa học cao, ngoại ngữ giỏi, hiểu biết rộng mà sâu của Anh nên từ những ngày đầu cách mạng, anh Tạ Quang Bửu đã được tin nhiệm và được cử giữ những cương vị quan trọng trong bộ máy Nhà nước.

Ngày 6-1-1946, Anh được bầu là đại biểu quốc hội tỉnh Hà Tĩnh và tháng 3 năm 1946, Anh được cử giữ chức Thứ trưởng Bộ Quốc phòng cho đến năm 1958. Với cương vị này, năm 1946, Anh đã được cử tham gia Hội nghị Đà-Lạt và Hội nghị Fontainebleau ở Pháp.

Năm 1954, Anh được tham gia Hội nghị Genève. Năm 1956, Anh được giao thêm nhiệm vụ kiêm giữ chức Giám đốc Trường Đại học Bách khoa Hà Nội từ năm học đầu tiên cho đến tháng 9 năm 1961.

Năm 1958, Anh được cử kiêm Phó chủ nhiệm Ủy ban Khoa học Nhà nước mới thành lập.

Năm 1965, Nhà nước ta lập thêm một bộ mới là Bộ Đại học và Trung học chuyên nghiệp và Anh được cử giữ chức Bộ trưởng bộ này trong suốt 11 năm cho đến tháng 9 năm 1976.

Theo Giáo sư Phong Lê, anh Bửu là một người “cực kì uyên bác và giản dị”, một người có định hướng như thế (học để thu nhận kiến thức, không phải để lấy một cái bằng) phải nói là “cực hiếm” và do thế mà “tuyệt vời”, xứng đáng là “một nhân cách lớn”, một “kẻ sĩ” của thế kỉ, một người mà nhiều nhà khoa học nổi tiếng hiện nay đều tôn vinh Ông là bậc thầy.

Nhà toán học kiêm ngôn ngữ học nổi tiếng N. Chomsky “một trong những học giả lớn nhất của thế kỷ hai mươi” (theo nhận định của tạp chí Mỹ

Newsweek) đã có câu đánh giá anh Bửu trong một cuốn sách như sau :

“Ông Tạ Quang Bửu là một người có trí thông minh tuyệt vời”.

Báo Thế giới (Le Monde), một tờ báo rất lớn của Pháp đã đưa tin Anh mất kèm theo tiểu sử của Anh.

Anh đã có tên trong cuốn “Danh nhân Việt Nam” phát hành ở miền Nam.

Để tưởng nhớ Anh, tên Anh – Tạ Quang-Bửu – đã được đặt cho một đường phố ở Hà-Nội, đường dẫn vào Trường Đại học Bách khoa Hà-Nội, nơi mà trước đây Anh đã từng là Giám đốc đầu tiên và cho một đường phố dài 5.700m, rộng 32m, là đường trục quận 8 trong thành phố Hồ Chí Minh.

Nguyễn Nguyễn Duy

TÊN RỪNG & TÊN VƯỜN

Liên-lạc thỉnh thoảng có nhận thư, bài vở, tiền bạc nhưng ở dưới chỉ ký tên và đề “Tên Rừng” (ví dụ: Gấu nường nỏ, Mèo mơ mộng v.v...) nhưng không đề tên thật (thường gọi là “Tên Vườn”), nên Liên-lạc không biết mô mà rõ, vì mỗi độc giả có một phiếu riêng ghi mọi chi tiết (Tên họ, tên Rừng nếu có, địa chỉ, nhận L.L. từ số nào, đóng góp v.v.. rất khó cho sự tra cứu để trả lời.

Chỉ cái tên Rừng Nguyễn-Chịu khó mà có đến 4 người :

- 1. Nguyễn-Trung-Thoại (tên Vườn)*
- 2. Phan-Đức-Do (tên Vườn)*
- 3. Phạm-Hữu-Cường (tên Vườn)*
- 4. Nguyễn-Kim (Tên Vườn)*

Vậy xin nhỏ đề tên thật để khỏi lẫn lộn. phiếu cá nhân.

Liên-Lạc xin cảm ơn.

PHÂN ƯU

Vừa được tin Trưởng Huỳnh-Hãn-Điệp

Pháp-danh : Hạnh-Giải

Sáng-lập-viên H.Đ.V.N. tại Nam-kỳ

Tổng Ủy-viên Hướng-đạo Việt-nam

Sinh ngày 26-8-1910 tại Saigon

Mất ngày 04-10-2001 tại Houston

Hưởng Thọ 92 tuổi.

Lễ truy điệu theo nghi thức HĐVN được cử
hành ngày 07-10-01.

Hoả táng tại Nghĩa trang ngày 08-10-01.

Chúng tôi xin thành kính chia buồn cùng
Chị Huỳnh-Văn-Điệp, Anh Huỳnh-Minh-Quang
và Tang-quyến.

Phong-trào Hướng-đạo Trưởng-niên

Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-Lạc

cùng : Nguyễn-Tân-Hồng, Phạm-Văn-Thiết và Nguyễn-Trung-Thoại

Tưởng niệm

TR. HUỲNH-VĂN-ĐIỆP

Pháp-danh : Hạnh-Giải

Tử-trần ngày 04-10-2001 (18-8-Tân-Tỵ)

Chín hai tuổi hạc thuận duyên đi
Để lại buồn thương cảnh biệt ly
Hướng-đạo trọn đời dành tâm nảo
Thanh niên nhiều đạo góp công ghi
Lắng Ông lo việc bao năm tháng
Bà-Chiếu thơm danh ít kẻ bì
Bầu bạn gia đình thao thức nhớ
Cầu sang Lạc-quốc gốc Từ-Bì.

Ca-li, 06-10-2001

Đa Phong Lê-Mộng-Ngọc

NGƯỜI ẤY, NAY CÒN ĐÂU !

Trưởng Huỳnh-Văn-Điệp

(Người đứng thứ ba, từ trái sang)

Hàng đứng trước :

Tr. Trần-Văn-Đường

Tr. Nguyễn-Văn-Thơ

Tr. Huỳnh-Hãn-Điệp

Tr. Nguyễn-Đình-Thư

Hàng đứng sau :

Tr. Nguyễn-Trung-Thoại

Tr. Phan-Như-Ngân

(Ảnh do Tr. Mai-Xuân-Tý chụp)

VÔ CÙNG THƯƠNG TIẾC

Trưởng TÊPHANÔ NGUYỄN-XUÂN-LONG

Sinh năm 1921, từ trần lúc 9 giờ ngày 15-10-2001, Thọ 81 tuổi.

Linh-cữu quán tại Nhà Thờ Hạt Xóm Chiếu, T.P. Saigon

Ngày 17-10-01 chuyển-cữu về tư-gia ở Ấp Hố Nai III

Ấp Bắc Sơn, huyện Thống Nhất, Tỉnh Đồng Nai

An-táng ngày 18-10-01 tại Nghĩa-trang Giáo-xứ Bùi Chu, Hố Nai

Xin thành thật chia sẻ niềm thương tiếc cùng Trưởng Nguyễn Xuân Hoàng Quân và tang-quyển. Nguyên xin Thiên Chúa là Cha Nhân-tử, qua lời cầu bầu của Thánh Têphanô quan thầy, sớm đưa linh hồn TÊPHANÔ về hưởng Nhan Thánh Người

Phong-trào Hưởng-đạo Trưởng-Niên Việt-Nam

và Nguyễn Trung Thoại

cùng Phạm Văn Thiết

TƯỜNG NIỆM

*Trưởng Têphanô Nguyễn Xuân Long
Cáo Vui Về*

Từ trần tại Saigon ngày 15-10-2001

*Tuổi Thọ làm làm trọn cuộc đời
Thình linh lin đến nhờ khôn người
Tàng Nguyên gom sức không mòn mỏi
Vững Bón ra công quyết chẳng rời
Giúp ích giữa đường đau khổ ngại
Sẵn sàng trong cuộc gửi đời lời
Gia đình bầu bạn quên sao được
Cầu gặp dung nhan Đức Chúa Trời.*

Cali 16-10-2001

Đa Phong

(Lê Mộng Ngộ)

*Tuổi thọ làm làm trọn cuộc đời
Thình linh tin đến nhờ khôn người
Tàng Nguyên gom sức không mòn mỏi
Vững Bón ra công quyết chẳng rời
Giúp ích giữa đường đau khổ ngại
Sẵn sàng trong cuộc gửi đời lời
Gia đình bầu bạn quên sao được
Cầu gặp dung nhan Đức Chúa Trời.*

Đa Phong

Hội-Đồng Trung-Ướng Hướng-Đạo Việt-Nam

Phong-Trào Hướng-Đạo Trườg-Niên

Địa-chỉ : 6362 Westbury Ave., Montreal, P.Québec, H3W-2X3 Canada, Đ.T. (514) 739-4000

.....

Montréal, ngày 18 tháng 10 năm 2001

Kính gửi Quý Trườg Đôn-vị : Gia-đình Bách-Hợp, Lý-Trườg Làng, Trườg Xóm (H.Đ.T.N)
(Đồg kính gửi Trườg Chủ-Tịch Ban Thườg-vụ Hội-Đồg Trung-Ướng H.Đ.V.N.)

Trích-yếu : Giới thiệu Huy-hiệu Hướng-Đạo Trườg-Niên.

Thưa Quý Trườg,

Kể từ Trại Hợp Bạn Thắg-Tiến 4 ở Le Breuil (Pháp - Hè 1993) đến nay, Phong-trào chúng ta đã thực hiện được 20 đôn vị (theo danh sách và địa chỉ đính kèm), danh xưng tuy khác nhau (Gia-đình, Làng, Xóm) tùy theo ý muốn chung của các thành viên, nhưng mục đích chính hoàn toàn giống nhau, vì chúng ta có cùng chung một mục đích.

Kỳ Hợp Bạn Thắg Tiến 5 ở Sydney (Úc-châu), chúng ta kiểm điểm công tác thành lập trong thời gian qua, phổ biến khăn quàng màu tím, phía sau có huy hiệu H.Đ. quốc-tế.

Kỳ Hợp Bạn Thắg Tiến 6 ở Virginia (Hoa-kỳ), chúng ta đã thảo-luận và thông qua Quy-Úc H.Đ.T.N. với 3 mục đích chính yếu :

1. Giữ chặt và phát triển tình thân trong Đại Gia-đình Hướng-đạo.
2. Phục-vụ Phong-trào Hướng-đạo.
3. Góp phần phục vụ xã-hội.

Trong mấy năm qua, một số lớn đôn vị của Phong-trào H.Đ.T.N. đã ghi danh và đóng niên-liễm hợp lệ với Ban Thườg-vụ HĐTÚ/HĐVN. và kỳ Trại Hợp Bạn Thắg tiến 7 sắp tới ở Houston, chúng ta sẽ thi hành quyết-nghị của Đại-hội ngày 29-6-1999 : Thực hiện việc bàn giao HĐTĐ cho Trườg Hoàng-Ngọc-Châu, hiện là Phụ-tá của HĐTĐ (thay thế Tr. Nguyễn-Trung-Thoại), và bầu một Phụ-tá cho Tr. Châu để công việc được tiến hành viên mãn.

Ngoài ra, để quảng bá huy hiệu HĐTĐ cho toàn thể các thành-viên mang trong kỳ Hợp bạn TT7, và trong các buổi sinh hoạt ở địa phương, tôi đã nhờ Tr. Nguyễn Chí-Hiếu, một thành viên Trườg niên ở Texas thực hiện một số huy-hiệu (mẫu đính kèm để tặng vị Trườg Đôn-vị), và nhờ quý Trườg phổ biến đến tất cả thành viên, mỗi người nên có một huy hiệu mang bên cánh tay trái, với các chi tiết đặt hàng được ghi ở phụ bản đính kèm.

Trong tinh thần làm cho Phong-trào HĐ Trườg niên có thêm quy củ, hoàn bị cách tổ-chức, rút ưu khuyết điểm trong công tác, xin Quý Trườg chuẩn bị những ý kiến để chúng ta cùng trao đổi với nhau trong kỳ Đại-Hội Trườg-niên vào mùa Hè sắp tới (Hợp bạn TT7, Houston).

Thân kính chào Quý Trườg trong tinh thần Hướng-đạo,

Nguyễn-Trung-Thoại (Phụ-trách Hướng-đạo Trườg-niên cho đến Trại Hợp Bạn TT7)

Cảm tưởng về Bản Tin Liên Lạc được 10 năm

Thanh Viem (Úc châu)

Mở đầu chúng tôi có bài thơ mừng
Bản Tin Liên Lạc :

*Đọc tin Liên Lạc chục năm ni
Vui được quê người gặp cố tri
Đồng hội, đồng thuyền, đồng lý tưởng
Hợp người, hợp cảnh, hợp đường đi
MÃ THƯ thường thức điệu hoàng yến
THƯ BẠN say sưa giọng họa mi
Mảnh đất tinh thần nền Hương Đạo
Càng ngày càng nở nhiều lan chi*

Mười năm qua . . .

Liên Lạc do nhóm tinh thần B.P. thực hiện ra mắt anh chị em Hương Đạo năm châu vào dịp Xuân Tân Tị (15.1.1989) khi

*THAO THAO, NGÂN tiếng của BA anh
Tiếng vọng tình thương mộng đẹp thành.*

Đến ngày 30.8.1991 trưởng Lê Văn Ba cưới hạc về tiên hưởng thọ 84 tuổi.

Tiếp nối bố được Liên Lạc do tam hùng (Thao, Ngân, Ba) từ Illinois (Hoa-Kỳ) được giao lại cho tứ trụ : Tỉnh, Thọ, Tý, Thoại ở Montreal (Gia Nã Đại) là điềm tốt vì có bốn mẫu tự T (tương thân, tương trợ) rồi từ tứ trụ phát triển thành cửu long Châu, Hợp, Phúc, Thiết, Tỉnh, Thoại, Thọ, Thường, Tý (con). Chín con rồng phun nước Liên Lạc nhả ơn mưa móc nhiều !

Vạn sự khởi đầu nan. Liên Lạc bộ mới số 1/92 vào dịp Xuân Nhâm Thân (27.1.1992) từ 12 trang đến 20 trang với nội dung và hình thức đơn giản.

Nay so sánh số 1/1992 với số 40/2002 : 36 trang số thường và 72 trang số Xuân và

Đặc san dồi dào gấp bội, với hình thức đẹp đẽ, nội dung phong phú và súc tích chẳng khác gì một tạp chí chuyên nghiệp phát hành với một số lượng lớn.

Từ bước đi chậm, chậm chững nay Liên Lạc đã mạnh chân, từ cây huệ mầm non nay đã trở nhiều hoa hương thơm tỏa khắp năm châu.

“Qui va lentement va surement, qui va surement va longtemps” phải vậy không ban phụ trách Bản Tin Liên Lạc ?

Mười năm qua . . . Liên Lạc ngoài việc đem đến cho đại gia đình Hương đạo nhiều tin vui để chia (hỷ sự, sinh hoạt Hương đạo, tìm lại bạn xưa, cảnh cũ và tin buồn để sẻ (sự ra đi vĩnh viễn của quý trưởng, của anh em Hương đạo, thân hữu và thân quyến) còn thực hiện lời của cụ B.P.

“Phương thức đích thực để có hạnh phúc là chia sẻ hạnh phúc cho những người khác. Hãy nhìn rộng hơn hãy nhìn xa hơn rồi bạn sẽ thấy một con đường đi”

Ban phụ trách Liên Lạc là đầu tàu và các toa sau chở nguyên liệu, bài vở, tin tức, củi lửa, để tiếp vận cho tàu chạy đều đều. Củi không tàn, tro không lạnh miễn sao ban phụ trách Liên Lạc vững cầm tay lái.

Những bài vở của quý trưởng, hồi ký, ôn cố tri tân, tiểu sử, tài liệu, để chúng tôi nghiền ngẫm trong 3 tháng, có lúc tôi đã “ngây ngây” như người nghiện rượu say men, mèn phục tài nhả ngọc, phun châu của Ngựa Chậu Khó ở mục Thư Bạn và Mã Thư.

*Say men, say rượu vài giờ
Say Thư, Thư Mã phải chờ Ngựa phi !*

Mảnh đất tinh thần của Liên Lạc có hạn, người viết chỉ được cấp 4/72 thôi, liệu trang mà viết bài năm Nhâm Ngọ tôi nói về Ngựa. Đề tài Ngựa về lịch sử, văn học, ca dao, sấm ký, điêu khắc, hội họa v. v. . . thì kể không xiết.

Tôi chỉ sơ lược về ngựa liên quan đến Hương đạo.

Ở Việt Nam có trại trường Bạch Mã tại tỉnh Thừa Thiên (Trung Việt). Trại trường có Minh Nghĩa Đường, nơi cổng có khắc bốn chữ THIÊN HẠ NHẤT GIA. Nay chỉ còn vang bóng một thời !

Ở Hoa Kỳ (California) có nội san Bạch Mã đăng tin tức và diễn đàn tráng sinh.

Rừng Việt Nam có 19 trường có tên rừng NGỰA do trường Cao Thị Minh Phượng ở California (U.S.A.) sưu tầm :

Đặc biệt có 4 NGỰA CHỊU KHÓ

Ngựa điềm tĩnh : *Đào Tấn Phương*

Ngựa Cẩn cù : *Trương Dư A*

Ngựa Chịu Khó : *Nguyễn Trung Thoại*

Ngựa Chịu Khó : *Phan Đức Độ*

Ngựa Chịu Khó : *Phạm Hữu Cương*

Ngựa Chịu khó : *Nguyễn Kim*

Ngựa dò từng bước : *Phan Văn Nam*

Ngựa Ô thiện chí : *Nguyễn Kim Chung*

Ngựa Ôm Tỏi : *Trần Văn Quế*

Ngựa Phi : *Huỳnh Đa Thức*

Ngựa Phiêu lưu : *Trần Thiện Phát*

Ngựa Siêng năng : *Nguyễn Văn Quý*

Ngựa Siêng năng : *Phạm Văn Phụng*

Ngựa Thăng tiến : *Trần Thanh Phong*

Ngựa Tháo vát : *Nguyễn Văn Dung*

Ngựa Vui : *Đình Xuân Bình*

Ngựa Hoạt Bát : *Lý Nhật Hui.*

Nhân dịp Tết Nhâm Ngọ tôi thân kính chúc Ban Phụ trách Bản Tin Liên Lạc “MÃ ĐÁO

THÀNH CÔNG” với “LONG MÃ TINH THẦN” .

Trường đề tri mã lực, Ngựa chịu khó Nguyễn Trung Thoại tuy tuổi đã quá “Kỉ lô hai” = cổ lai hy nhưng tâm trí trẻ, tuổi hoàng hôn nhưng trí vẫn bình minh có thể tiếp tục :

“Kỳ khu nghìn dặm trường đồ

Trường Thoại sẵn có một bồ văn chương”

Và Một con ngựa đau cả tàu không ăn cỏ Ngựa chịu khó Canada đau thì cả bạn đều rầu không được đọc Thư Bạn và Mã Thư !

Liên Lạc là món ăn tinh thần của nhiều anh chị em Hương đạo của ba thế hệ một tâm hồn. Đã là món ăn thì người khen ngọt, ngon, bùi, có kẻ chê mặn, chua, cay, đầu bếp khó làm vừa lòng tất cả thực khách, đôi lúc phải trở như đá, vững như đồng. Riêng Ngựa Chịu Khó thì : “Con ngựa đá con ngựa đá, con ngựa đá không đá con ngựa”.

Tôi mượn bốn câu kết bài thơ của Nguyễn Hoàng Lăng Du để mến tặng Ban Phụ Trách :

Hãy còn đó những người nung ý chí

Theo gương xưa vui bước dưới trăng tà

Bóng ngựa cũ bên đời vang tiếng hí

Đình non Hồng sương khói đẹp như mơ

Chúng tôi xin kể một chuyện vui về ngựa :

Một chàng trai đến xin việc làm tại nhà ông quan võ về hưu. Ông ta thấy anh ta lanh lợi, hoạt bát bèn hỏi : Trước kia anh có đi học và làm thơ được không ?

-Bẩm quan cháu đi học nhưng vì nhà nghèo phải bỏ dở việc học, cháu cũng biết làm thơ nhưng không được chỉnh.

-Thế thì anh làm bài thơ vịnh con ngựa trắng của ta đang đứng ngoài sân. Nếu hay ta thưởng, dở cũng bị phạt.